

Etupeyöriä

*Jääkäriprikaatin
joukko-osastolehti 2/2015*

Etupyörä 2/2015

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Apulaiskomentajan palsta	6
Eversti Petteri Koskinen - Hyvät prikaatilaiset	7
Lapin aluehallintovirasto	8
Kansainvälinen toiminta	10
Kokemuksia kirkollisesta työstä	12
Henkilöstössä tapahtuu	14
Palkittuja varusmiehiä	16

Vierailuja ja tapahtumia:

Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä	18
Vierailuja ja tapahtumia	20
Rovaniemen ilmatorjuntapatteristolle joukkoyksikkölippu	26
Lapissa juhlistettiin Aliupseeriliittoa	28

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	29
Reserviläisten fyysisestä toimintakyvystä otettiin mittaa	30

Koulutus:

Arktisen koulutuksen niksipalsta	31
Talvisodankäynnin peruskurssi - Cold weather operations basic course	32
Jääkäriprikaati ilmatorjuntaharjoituksessa	34
Perusyksikköesittelyssä Ilmatorjuntapatteri	38
Lapin jääkäripataljoonan jääkärikilpailu	40

Maanpuolustustyö:

Jääkärien jalanjäljillä	42
Maanpuolustustyö - yhteistä työtä isänmaan hyväksi	46
Lapin maakuntakomppania	47
Lapin sotilassoittokunta	48
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry	50
Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys ry	50
Veteraaniesittelyssä Pentti Aarnio	52
Jääkäriprikaatin kunniajääkärit	53
Jääkäriprikaatin Kilta ry	56
Lapin Ilmatorjuntakilta ry	60
Pohjan Jääkärikilta ry	62
Jääkäritoimikunta	64

Aliupseerikurssit 1/15

Sodankylä	65
Rovaniemi	74

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri	82
---	----

Etupyörä 2/15 | Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Jari Osmonen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Lapin jääkäripataljoonan edustaja, kapteeni Riku Illikainen
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston edustaja, kapteeni Ilkka Oikarinen
Lapin aluetoimiston edustaja, majuri Harri Laiho
Lapin sotilassoittokunnan edustaja yliluutnantti Pasi Väisänen

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 452 111

Kansikuva:

ITKK: Toni Hautaniemi
Ohimarssi: Puolustusvoimat

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Puolustusvoimat
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print

Painosmäärä:
4000 kpl

Toimintaa vakaannuttamaan

Kesälomakausi alkaa lähes tyä loppusuoraa, heinäkuun saapumiserä on saatu palvelukseen ja sotilasvala/vakuutus tilaisuus on edessä. Vuosi lähti liikkeelle vauhdilla ja nyt olemme toimineet uusien toimintamallien ja -tapojen mukaisesti reilun puoli vuotta. Alkuvuosi on ollut uuden oppia suurelle osalle meistä. Jääkäriprikaatin esikunnassa on tunnistettu tarve täsmentää toimintamalleja. Jääkäriprikaatin työjärjestyksen päivittäminen on tämän lehden ilmestyessä loppusuoralla. Olemme toteuttaneet prikaatin normiston uudistamista ja se työ jatkuu koko loppuvuoden. Jääkäriprikaati johti ensimmäistä kertaa valtakunnallisen ilmatorjuntaharjoituksen Lohtajalla toukokuussa.

Alueellisen toimijan rooliin liittyen tehtiin myös mittava työ yhteistoimintasopimusten valmistelussa. Maavoimien esikunnan asettama määräaika saavutettiin ja sopimukset tärkeimpien yhteistoimintaosapuolien kanssa on allekirjoitettu. Yhteistoiminta muiden osapuolien kanssa on lähtenyt käyntiin kitkattomasti.

Alkuvuotta on leimannut myös korkeatasoiset vierailut. Helmikuussa Jääkäriprikaatissa vieraili Wesselin jaarli Prinssi Edward ja puolisonsa kreivitär Sophie. Vierailun isäntänä Suomessa toimi Iso-Britannian Suomen suurlähettiläs Sarah Price. Jääkäriprikaati vastasi varusmies- ja talvikoulutuksen esittelystä ja kuninkaallisilta saadun palautteen mukaan vierailu oli erittäin onnistunut. Maalikuussa Suomeen akkreditoitunut puolustusasiamiehet tekivät talvimatkan Lappiin Jääkäriprikaatin isännöidessä tapahtumaa. Tapahtumasta saatu palaute oli jälleen erinomainen ja Jääkäriprikaatin saama tuki yhteistyösopuolilta (Sodankylän kunta ja Tähtelän toimijat) oli onnistumisen kannalta merkittävässä osassa, siitä lämmin kiitos.

Tiivis vuosi jatkuu. Suunnitellemme parhaillaan toimintakäskyä vuodelle 2016. Useissa eri tilai-

suuksissa on korostettu työssäksamista. Jokaisen prikaatilaisten on hyvä muistaa sanonta: kaveria ei jätetä. Työpisteissä tulee muistaa järjestää työhyvinvointiin ja työssäksamiseen liittyviä yhteisiä tapahtumia, joissa korotetaan myös yhteishenkeä. Perheen ja ystävien merkitys on myös suuri.

Yhteistoiminta Ruotsin Norrbottenin rykmentin kanssa on lähtenyt liikkeelle hyvin. Komentajatapaaminen järjestettiin huhtikuussa ja tapaamisessa sovittiin yhteistyöstä loppuvuodelle 2015 sekä alustava yhteistyö vuodelle 2016. Toukokuussa mekanisoi- tu joukkue Bodenista osallistui Lapin jääkäripataljoonan joukkueam- muntoihin. Yhteistyö harjoituksessa oli hyvää ja huipentui yhteisam- muntaan, jossa Lapin jääkäripa- taljoonan joukkotuotannossa ole- va kranaatinheitinkomppania tuki mekanisoidun joukkueen hyök- käystä. Myös toukokuussa maa- voimien vaikuttamisharjoitukseen osallistui kaksi upseeria Arvidsjau- rista tarkkailijana. Yhteistyö jatkuu loppuvuoden aikana.

Uudistumista on tapahtunut myös kiltarintamalla. Jääkäripri- kaatin kiltta, Lapin ilmatorjuntakilta ja Pohjan prikaatin kiltta järjestivät yhteiset kesäpäivät Rovaniemellä heinäkuun ensimmäisenä viikon- loppuna. Tilaisuus oli onnistunut ja kiltalaiset pääsivät tutustumaan toisiinsa ja keskustelemaan kilttojen tulevasta toiminnasta.

Arvoisat lukijat, kädessänne olevaan lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja

yhteistoimintakumppaneiden toi- minnasta. Tässä Etupyörän nume- rossa saamme lukea muun muasa uuden komentajan tervehdyk- sen ja eversti Koskisen jäähyväiset sekä apulaiskomentajan palstalla ajankohtaista maanpuolustusrin- tamalta. Koulutusosalta luettavana on artikkelit Lapin jääkäripataljo- nan jääkärikilpailusta, Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston osallistu- misesta ilmatorjuntaharjoitukseen sekä koulutusosaston kirjoittama- na Pohjoismaisesta ja kansainväli- sestä yhteistyöstä. Perusyksikkö- esittelyssä on vuorossa Ilmatorjun- tapatteri. Lisäksi saamme lukea kil- tojen kuulumisia.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killeille ja henkilöstölle antoisia lu- kuhetkiä joukko-osasto- ja kiltta- lehtemme ETUPYÖRÄ 2/2015 pa- rissa.

Sodankylässä 4.6.2015

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Lapin puolustajat!

Otin vastaan Jääkäriprikaatin komentajuuden 1.7.2015. Siirryin uuteen tehtävään Karjalan prikaatin apulaiskome- ntajan tehtävästä. Olen ylpeä joh- tooni tulleesta joukosta, ihmisistä, hengestä, perinteistä ja korkeasta koulutustasosta.

Olen eversti Antti Lehtisalo, syntynyt Mäntyharjulla ja asun Kuusankoskella. Perheeseeni kuu- luu vaimo Anu ja lapset Elina 15 v, Eri- ka 11 v ja Elias 8 v. Harrastan kunto- liikuntaa, jonkin verran metsästy- tä ja kasvaton ravihevosiä. Vuosit- ain syntyy pari - kolme varsaa, jot- ka saavat nimessään ale-liitteen. Olen palvellut Karjalan prikaa- tin lisäksi Kadettikoulussa, Maan- puolustuskorkeakoulussa, Kymen sotilasläänin esikunnassa, Reser- viupseerikoulussa, Pääesikunnan operatiivisella osastolla, Maasota- koulussa, Maavoimien esikunnas- sa ja Itä-Suomen sotilasläänin esi- kunnassa. Toimin Bosniassa patal- joonan operaatiopäällikkönä.

Puolustusvoimauudistus on saatettu loppuun tämän vuoden alkuun mennessä. Prikaatin toi- minta kahdella paikkakunnalla So- dankylässä ja Rovaniemellä vakiin- tuu tämän vuoden aikana. Prikaa- tilla on hyvät mahdollisuudet täyt- tää entistä laajemmat tehtävät joukkoyksiköillä molemmilla paik- kakunnilla. Olemme yksi yhtenä- nen joukko!

Jääkäriprikaati on arktisen so- dankäynnin ja ilmatorjuntakoulu- tuksen valtakunnallinen osaamis- keskus, jossa koulutetaan taiste- lukykyisiä jalkaväki - ja ilmatorjun- tajoukkoja. Kertausharjoitusten määrä on noussut tämän vuoden aikana moninkertaiseksi viimeisiin vuosiin nähden. Jääkäriprikaatin ydintehtävä on asevelvollisten kou- lutus, jonka kehittäminen on jokai- sen prikaatilaisten tehtävä.

Elämme parhaillaan aktiivisen yhteistoiminnan vuotta. Sotilas- läänien lakkauttamisen myötä Jää- käriprikaatilla on kokonaisvastuu maanpuolustustyöstä, viranomais-

yhteistoiminnasta ja muusta yh- teistoiminnasta Lapin maakunnan alueella. Saamani palautteen mu- kaan yhteistoimintatahot ovat ole- leet tyytyväisiä yhteistoimintaan uudessa tilanteessa. Tulen loppu- vuoden aikana tapaamaan Teitä hyvät yhteistyökumppanit. Anta- kaa palautetta ja esittäkää kehittä- misajatuksia näissä tilaisuuksissa. Odotan innolla tapaavani Teidät koko maakunnan alueella.

Jääkäriprikaatin tulevaisuuden visio on kehittyvä. Lähtökohta- na on nykyisten hyvin hoidettujen päätehtävien laadukas toteuttami- nen. Illoinen ilme ja myönteisyys tehtävien hoitamiseen synnyttää hyvää työilmapiiriä.

Tulin uuteen tehtävään iloisella mielellä. Olen saanut kahden vii- meisen kuukauden aikana todeta, että Jääkäriprikaatissa on tekemi- sen maku. Erityisesti olen pannut merkille motivoituneen ja osaavan

henkilöstön sekä laajan maakun- nan tuen, joka näkyy kaikessa toi- minnassa.

Haluan tässä yhteydessä kiittää eversti Petteri Koskista siitä työ- stä, mitä hän on tehnyt Jääkäripri- kaatin eteen. Erityiskiitoksen osoi- tan puolustusvoimauudistuksen jalkauttamisesta Jääkäriprikaatiin. Sain ottaa johtooni hienon joukon, jossa näkyy edellisen komentajan jämäkkä johtamisote. Toivotan menestystä haastavaan maavoimi- en suunnittelupäällikön tehtävään.

Toivotan Teille kaikille hyvää lop- pukesää!

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Antti Lehtisalo

Kirje kiinnosti

Maavoimien uudistetussa johtamisrakenteessa ja uudessa kokoonpanossa toimivan Jääkäriprikaatin ensimmäinen puolivuotiskausi on takana ja on ensimmäisten arviointien aika. Jo nyt voidaan perustellusti sanoa, että huolellinen suunnittelu ja valmistelutyö kantavat hedelmää, sillä uuden organisaation toiminta on käynnistynyt suuremmilta vaikeuksilta sekä Sodankylässä että Rovaniemellä. Toimintatavoissa ja käytänteiden yhtenäistämisen on vielä varmasti hiottavaa, mutta perusasiat näyttävät olevan raiteillaan. Asevelvollisten koulutus on edelleen joukko-osaston ykkösehtävä, mutta yhä vahvemmin rinnalle ovat nousseet valmiuteen sekä sotilaallisen maanpuolustuksen suunnitteluun ja toimeenpanoon liittyvät tehtävät. Näiden tehtävien myötä Jääkäriprikaati kiinnittyy yhä voimakkaammin Lapin maakuntaan. Tämä on konkreettisesti näkynyt alkuvuonna mm. useiden alueellisten toimijoiden kanssa solmittujen yhteistoimintasopimusten ja muun käytännön tiiviin yhteistoiminnan muodossa. Sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävien ohella Jääkäriprikaati vastaa muille viranomaisilla annettavasta virka-avusta koko Lapin maa- ja sisävesialueella. Virka-avun toimeenpanokyvyssä ei ole tapahtunut muutosta aikaisempaan verrattuna.

Myös maanpuolustustyön toimijana Jääkäriprikaati kantaa alueellista vastuuta koko Lapin maakunnasta. Jääkäriprikaatin maanpuolustustyön tavoitteena on ylläpitää ja kehittää lappilaista joennestään korkeaa maanpuolustustahtoa. Erittynen huomio kiinnitetään veteraanien ja maanpuolustusjärjestöjen tukemiseen. Perinteisempien tapahtumien ohella kevätkauden maanpuolustustyön valtakunnallisena tempauksena oli teemalla "suomalainen asevelvollisuus - sukupolvesta toiseen" järjestetyt nuorten ja seniorikansa-

laisten kohtaamiset. Tempauksen puitteissa Jääkäriprikaatin varusmiehet tekivät kevään aikana tervehdyskäyntejä hoitokodeissa ja palvelutaloissa kaikissa Lapin kunnissa. Tilaisuuksista saatu palaute oli varauksettoman myönteinen sekä vanhusten että varusmiesten suunnasta, ja kannustaa jatkamaan tämän muotoista toimintaa myös tukevin vuosina. Ensivuodelle kaavailun tempauksen kohderyhmänä ovat koululaiset. Jääkäriprikaati pyrkii järjestämään resurssien puitteissa kattavasti maanpuolustustapahtumia joihin yleisöllä on mahdollisuus osallistua. Näistä mainioita esimerkkejä ovat prikaatin juhla-valatilaisuus Rovaniemellä ja elokuuna loppupuolelle ajoittuva MilJazz konsertti - nyt ensimmäistä kertaa Lapissa ja Rovaniemellä.

Joku voisi todeta, että aikamoinen tempaus puolustusvoimilta oli reserviläiskirjeen lähettäminen n. 900000 asevelvolliselle. Paljon jopa kansainvälistä huomiota saanut projekti syntyi tarpeesta tiivistää puolustusvoimien ja reservissä olevien asevelvollisten yhteydenpitoa. Toisena tavoitteena oli varmistaa uuden joukkorakenteen mukaisen sodan ajan joukkojen sijoitusten onnistuminen. Samalla kirjeiden lähettämisenä voitiin testata käskyjärjestelmän toimivuutta laajassa mittakaavassa. Perusteellinen analyysi valmistuu myöhemmin syksyllä, mutta kirjeestä käyty keskustelu ja sen saama julkisuus osoittavat, että kansalaiset kokevat asevelvollisuuteen liittyvät kysymykset tärkeinä. Reserviläisten keskuudessa kirje on otettu voittopuolisesti hyvin vastaan ja kommentointi on ollut pääosin positiivista. Yhteydenottoja Lapin aluetoimistoon tuli kesän alkuun mennessä useita satoja. Valtaosa yhteydenotoista on tapahtunut kätevästi sähköpostilla ja liittynyt asevelvollisen sijoitusta ja tehtävää koskeviin tarkentaviin kysymyksiin. Lapin aluetoimisto on palvel-

lut reserviläisiä erinomaisesti, vastaamalla kaikkiin kirjettä koskeviin tiedusteluihin.

Puolustusvoimauudistuksen keskeinen päämäärä oli palauttaa puolustusvoimien toiminta ja resurssit tasapainoon. Kestämätön tilanne, jossa asevelvollisten koulutuksesta ja reservin suorituskyvyn ylläpidosta oli jouduttu tinkimään useiden vuosien ajan, ei voinut enää jatkua jotta käsitteellä uskottava puolustuskyky olisi katetta. Kuluvana vuonna Jääkäriprikaati kouluttaa kertausharjoituksissa n. 1500 reserviläistä, joka on lähes kymmenkertainen määrä edellisvuoteen verrattuna. Näin aletaan lähestyä lukua joka vastaa reservin koulutuksen määrällistä tarvetta. Ainakin tältä osin ja numeroiden valossa tarkasteltuna on uudistus tuonut tavoiteltua tasapainoa. Kertausharjoitusten ohella puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset sekä Maanpuolustus-koulutusyhdistyksen koulutustarjontaa avaavat erinomaisia mahdollisuuksia aktiivisille reserviläisille ja muille maanpuolustuksesta kiinnostuneille osaamisen kartuttamiseen. Kannustan tutustumaan ja käyttämään näitä mahdollisuuksia, omaksi ja yhteiskunnan eduksi. Reipasta loppukesää ja katse eteenpäin, pian päästään taas hiihtämään.

Eversti Timo Mäki-Rautila
Apulaiskomentaja
Jääkäriprikaati

Hyvät prikaatilaiset - katse eteenpäin

Jääkäriprikaatista on määrätietoisen työn ja uudistumisen myötä rakentunut maavoimien arktisen koulutuksen ja ilmatorjunnan osaamiskeskus. Prikaatitiimme ovat hioutuneet laadukas koulutus ja korkeatasoiset toiminnot. Tuloksemme perustuvat ammattitaitoon ja luottamukseen sekä kykyymme uudistua ja haluamme kehittyä.

Kunnioitettujen sotiemme veteraanien taistelu ja ponnistelut ovat historiaan ja perinteisiimme lähtemättömästi arvotetut ja ne elävät aina vahvoina keskuudessamme. Prikaatin kunniatehtävänä on jatkaa veteraanisukupolven viestiä.

Henkilökunta, toiminnan ja tehtävien onnistuminen edellyttää jokaiselta vahvaa sitoutumista sekä normaali- että poikkeusolojen tehtäviin. Näistä juuri sodan ajan tehtävä asettaa meille kaikille perimmäiset vaatimukset ja velvoitteet. Kannustan kaikkia pai-

nottamaan työmme myötä syntyviä mahdollisuuksia joukkomme ja toimintamme parantamiseksi. Yhdessä tehdään paras tulos.

Varusmiehet, palvelette erittäin hienossa joukossa ja vaativissa olosuhteissa. Olette sitoutuneet palvelukseen sekä kohdentaneet voimanne joukkonne tulokseen ja palvelustoverienne tukemiseen. Palautteenne perusteella teillä on tarvittaessa tahto puolustaa maamme. Toivon teidän myös ylläpitävän joukkoanne vahvistavaa henkeä.

Reserviläisillä on ratkaiseva merkitys Lapin sotilaallisessa maanpuolustuksessa. Suorituskykyinen reservimme mahdollistaa laajan alueemme puolustamisen ja luo jo olemassa ololleen sotilaallisia kriisejä ennaltaehkäisevän pidäkkeen.

Jääkäriprikaatin saama tuki varuskunnalta, kumppaneilta, ympäröivältä yhteiskunnalta ja kansalaisilta on toimintamme välttämätön

edellytys. Arvostamme ja vaalimme saavutettua molemmin puoleista vuorovaikutusta. Jääkäriprikaati on mukana huolehtimassa, että Lappi on myös tulevina vuosina turvallinen elinympäristö.

Olen luovuttanut prikaatin komentajan tehtävät, mutta Jääkäriprikaati ja Lappi ei lähde miehestä. Yhteinen aikamme on piirtynyt lähtemättömästi mieleeni. Olen elänyt kanssanne Lapin aintuolaisuuden ja sen ääripään olosuhteet sekä työmme tuloksen ja joukkomme lujan yhteenkuuluvuuden.

Toivotan eversti Antti Lehtisälle parasta menestystä Jääkäriprikaatin komentajan tehtävässä.

Kiitän prikaatin henkilöstöä ja asevelvollisia parhaanne tekemisestä - osaamisesta, luottamuksesta ja hyvästä hengestä - niistä rakentuu meidän prikaati.

Eversti Petteri Koskinen

Lapin aluehallintovirasto kokonaisturvallisuuden asialla

Toiminta-ajatuksensa mukaisesti maassamme toimivat kuusi aluehallintovirastoa toteuttavat alueellista yhdenvertaisuutta edistämällä oikeusturvaa, hyvinvointia ja turvallisuutta alueillaan yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Aluehallintovirastojen tehtäväkenttä on erittäin laaja – virastojen tehtävät liittyvät muun muassa sosiaali- ja terveydenhuoltoon, alkoholihallintoon, ympäristöterveydenhuoltoon, eläinlääkintähuoltoon, elintarviketurvallisuuteen, opetustoimeen, kirjasto-, liikunta- ja nuorisotoimeen, pelastustoimeen sekä kuluttaja- ja kilpailuhallintoon, ja virastojen tehtäviä ovat esimerkiksi ohjaus, valvonta ja erilaisten lupien myöntäminen.

Aluehallintovirastoilla on myös lukuisia yhteiskunnan kokonaisturvallisuuteen liittyviä tehtäviä. Laki aluehallintovirastoista (896/2009) säättää aluehallintovirastojen tehtäväksi varautumisen yhteensovittamisen alueella ja siihen liittyvän yhteistoiminnan järjestämisen; valmiussuunnittelun yhteensovittamisen; alueellisten maanpuolustuskurssien järjestämisen; kun-

tien valmiussuunnittelun tukemisen; valmiusharjoitusten järjestämisen; alue- ja paikallishallinnon turvallisuussuunnittelun edistämisen; toimivaltaisten viranomaisten tukemisen niiden johtaessa turvallisuuteen liittyviä tilanteita alueella ja tarvittaessa niiden toiminnan yhteensovittamisen; poliisitoimen alueellisen viranomaisyhteistyön sekä varautumisen ja valmiussuunnittelun yhteensovittamisen poliisitointia koskien. Lisäksi aluehallintovirastot koordinoivat toimialueellaan sisäisen turvallisuuden alueellista ja paikallista yhteistyötä, jota tehdään laaja-alaisesti viranomaisten, kuntien, elinkeinoelämän, kansalais- ja vapaaehtoisjärjestöjen ym. tahojen kesken.

Varautumisen ja valmiussuunnittelun yhteensovittamistehtävää ja siihen liittyvän yhteistoiminnan järjestämistä aluehallintovirasto toteuttaa muun muassa alueellisen valmiustoimikunnan avulla. Toimikunnassa on laajasti edustettuna alueen varautumisen kannalta keskeiset toimijat. Käytännössä varautumista ja eri tahojen yhteistoimintaa testataan aluehallintoviraston ja Pelastusopiston yhteistyössä

järjestämässä valmiusharjoituksissa. Näitä harjoituksia on järjestetty Lapissa pääsääntöisesti kerran vuodessa, ne ovat koskeneet sekä normaaliolojen häiriötilanteita että poikkeusoloja ja ne on kohdistettu eri vuosina maakunnan eri osiin ja eri kuntiin. Lapissa järjestetään vuosittain eri tahojen toimesta lukuisia muitakin valmiusharjoituksia. Lähiajan merkittävien harjoitusten on mittava Suomen, Ruotsin, Norjan ja Venäjän välinen Barents Rescue 2015 -suuronnettomuusharjoitus, joka toteutetaan syys-lokakuun vaihteessa 2015 Kittilässä ja jonka harjoituskenaarioon sisältyy muun muassa kaivosonnettomuus.

Suomalaisella maanpuolustuskurssitoiminnalla on jo pitkät perinteet. Ensimmäinen valtakunnallinen maanpuolustuskurssi järjestettiin vuonna 1961 ja ensimmäinen alueellinen maanpuolustuskurssi heti seuraavana vuonna silloisessa Turun ja Porin läänissä. Lapin ensimmäinen alueellinen maanpuolustuskurssi järjestettiin maaherra Martti Miettusen johdolla lokakuussa 1964 Rovaniemellä. Sen jälkeen kurssi on järjestetty lähes joka vuosi, ja helmikuussa 2016 on vuorossa jo 50. Lapin kurssi. Kuluneen reilun puolen vuosisadan aikana Lapissa on maanpuolustuskurseilla koulutettu yhteensä noin 3 000 maakun-

nassa keskeisissä tehtävissä toimivaa henkilöä ja kurssieja on järjestetty eri puolilla maakuntaa, yhteensä 16 lappilaiskunnan alueella.

Maanpuolustuskurssitoiminta käynnistyi kylmän sodan aikana, ja aluksi maanpuolustuskurssien painopiste olikin vahvasti turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa sekä varautumisessa poikkeusoloihin. Nykyisin kurssien sisällössä painottuu entistä enemmän normaaliolojen häiriötilanteet, esimerkiksi luonnonkatastrofit, kuten myrskyt ja tulvat, tautiepidemiat sekä laajat sähkö- ja tietoliikennekatkokset. Vaikka painopiste on muuttunut, on huomioitava, että normaaliolojen häiriötilanteissa toimiminen luo valmiuksia selvittää myös epäodennäköisemmissä poikkeusoloissa.

Alueelliset maanpuolustuskurssit järjestettiin vuoteen 2009 saakka lääninhallituksen ja sotilaspiirin tai sotilasläänin yhteistyönä, vuosina 2010–2014 aluehallintoviraston ja sotilasläänin yhteistyönä, ja vuoden 2015 alusta lähtien maanpuolustuskurssien käytännön toteuttaminen ja johtaminen on ollut aluehallintoviraston ja alueella sijaitsevan maavoimien joukko-osaston vastuulla, Lapissa Lapin aluehallintoviraston ja Jääkäriprikaatin vastuulla.

Kurssien tavoitteena on antaa osallistujille yleiskuva Suomen

turvallisuuspolitiikan perusteista, maanpuolustuksen järjestelyistä ja eri alojen varautumisesta; kehittää maanpuolustuksen ja muun yhteiskunnan eri alojen yhteistoimintaa ja valmiutta; esitellä turvallisuudelle keskeisten alueellisten ja paikallisten organisaatioiden tehtäviä ja toimintavalmiutta sekä edistää alueen viranomaisten ja muiden tahojen yhteistoimintaa ja toimintavalmiutta niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

Alueellisiin maanpuolustuskurssisiin liittyy läheisesti alueelliset maanpuolustusyhdistykset, sillä yhdistysten jäseneksi voi liittyä ainoastaan, jos on käynyt alueellisen tai valtakunnallisen maanpuolustuskurssin tai toiminut näiden kurssien johdossa. Suomessa toimii yhteensä 14 alueellista maanpuolustusyhdistystä, jotka ovat Maanpuolustuskurssiyhdistys ry:n yhteisöjäseniä. Lapin maanpuolustusyhdistys ry, aikaisemmalta nimeltään Lapin läänin maanpuolustusyhdistys r.y., perustettiin 28.2.1966 Rovaniemellä hotelli Polarin tiloissa pidetyssä kokouksessa. Koollekutsujana toimi maaherra Miettunen, joka valittiin yhdistyksen hallituksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Lapin maanpuolustusyhdistyksen tarkoituksena on maanpuolustustietouden syventäminen ja kehittäminen sekä yhteistoiminnan aikaansaaminen ja edistäminen eri

alojen maanpuolustustoimenpiteitä edustavien jäsenten kesken. Lapin maanpuolustusyhdistys viettää 50-vuotishuilaansa 28.2.2016 Rovaniemellä.

Kaisa Ainasoja
ylijohtaja, Lapin aluehallintovirasto
puheenjohtaja, Lapin maanpuolustusyhdistys ry

Kansainvälinen toiminta

Jääkäriprikaatin kansainvälisessä toiminnassa eletään nyt laajentumisen aikaa. Aiempina vuosina on ymmärretty panostaa yhteistoiminnan käynnistämiseen ja verkoston luomiseen - hyvin tehty työ kantaa nyt hedelmää!

Tällä hetkellä Jääkäriprikaatin kansainvälisen toiminnan kokonaisuus muodostuu pelkistetyksi seuraavasti:

1. Kahdenvälinen koulutusyhteistyö Ruotsin kanssa (FISE) sisältäen yhteistä harjoitustoimintaa ja vierailuja joukko-osastojen kesken.
2. Kahdenvälinen koulutusyhteistyö Yhdysvaltain merijalkaväen (USMC) kanssa sisältäen osallistumisen talvisodankäynnin kursseille ja kouluttajavaihtoa eri kursseilla sekä vierailuja.
3. Osallistuminen kansainvälisiin harjoituksiin harjoitusjoukkona ja kouluttajatehtävissä sisältäen esim. Cold Response 2016 -harjoituksen.
4. Arktinen seminaari, joka järjestetään vuosittain vuorotellen Pohjoismaiden kesken. Seminaarissa käsitellään esim. arktiseen koulutukseen, varustukseen, vaatetukseen ja operaatioihin liittyviä asioita. Seminaariin osallistuu myös edustajia useista pohjoisen pallonpuoliskon armeijoista ja arktisiin olosuhteisiin liittyvien siviiliyhtiöiden edustajia.
5. Toiminta Pohjoismaiden puolustusyhteistyöjärjestön puitteissa (NORDEF) sisältäen esim. arktiseen toimintaympäristöön liittyvää tutkimus- ja kokeilutoimintaa.
6. Yksittäiset vierailut ja kurssit, joissa annetaan arktista koulutusta tai esitellään sitä.

Laajentumispaineita on erityisesti FISE:n osalta harjoitustoiminnan lisäämiseksi. Myös talvikoulutukseen osaltaan liittyvä selviytymiskoulutus (SERE, Survival Evasion Resistance Extraction) tulee lisääntymään.

Arktinen osaaminen, tai tummin talvikoulutus, muodostaa siis keskeisen ytimen myös kansainväliselle toiminnalle Jääkäriprikaatissa. Luonnolliset kumppanit löytyvät Ruotsista ja Norjasta. Kiinnostus osaamistamme kohtaan on kuitenkin myös maailmanlaajuisia.

Alaskassa helmikuussa 2015 järjestetyssä seminaarissa oli mukana yli 40 eri asevoimien edustajaa. Tässä esittelyssä Japanin armeijan käyttämiä suksia.

Norrbottenin rykmentin edustajat valmistelemaan osallistumista LAPJ:n ammuntoihin Rovajärvelle. Ammunnat toteutuivat huhtikuussa.

Kansainvälinen toiminta yhdessä arktisen osaamisen kanssa on Jääkäriprikaatille merkittävä voimavara mediassa ja ulkoisen kuvan muodostumisessa. Perinteisesti USMC:n osallistuminen talvikoulutuskursseille tammikuussa on herättänyt kiinnostusta.

Kansainvälinen toiminta on Jääkäriprikaatille vahvuus myös henkilökunnan ammattitaidon ja rekrytoinnin kannalta. Yhteistoiminta harjoituksissa ja ammuinoissa kehittää kielitaitoa ja varmuutta esim. englannin kielellä johtamisessa. Osaltaan kansainvälinen toiminta myös kannustaa parempiin tuloksiin, koska muiden maiden harjoitusjoukoille halutaan näyttää parasta osaamista.

Kansainvälisessä toiminnassa meidän on jatkossa kyettävä realistisesti määrittämään tavoitteemme, arvioimaan sen vaatimat resurssit ja varmistamaan ne. Keskeisimmäksi resurssiksi on jo nyt noussut osaava henkilöstö - osaamisen ketju ei saa päästä katkeamaan.

Kuvat: Reima Vanhanen

Jääkäriprikaati järjesti Suomi-Ruotsi kahdenväliseen yhteistyöhön liittyvän komentajatapaamisen Sodankylässä 14.-15.4.2015. Tapaamiseen osallistuivat Suomesta Kainuun prikaatin komentaja prikaatikenraali Jukka Sonninen ja Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen sekä Ruotsista Norrbottenin rykmentin komentaja eversti Mikael Frisell. Tapaamisen yhteydessä sovittiin yhteistyön syventämisestä sekä osallistumisista harjoitukseen Suomessa ja Ruotsissa. Lisäksi sovittiin seuraavat komentajatapaamiset sekä esikuntaneuvottelut.

Kuvassa eturivissä oikealta: Col Lars Karlsson 3. Brigade Commander Norrbotten Regiment, Jääkäriprikaatin komentaja ev Petteri Koskinen, Kainuun prikaatin komentaja prikaatikenraali Jukka Sonninen, Col Mikael Frisell Commander Norrbotten Regiment and Commander Military Region North, Jääkäriprikaatin apulaiskomentaja ev Timo Mäki-Rautila sekä LtCol Jarmo Koski Chief of staff Military Region North HQ

Upseereita Arvidsjaurista oli tutustumassa Maavoimien vaikuttamisharjoituksen aikana Kranaatinheitinkomppaniaamme. Tässä vedetään jo narusta!

Kokemuksia kirkollisesta työstä Jääkäriprikaatissa

Puolustusvoimien kirkollinen työ on mielenkiintoinen rajapinta yhteiskunnallisen ja kirkollisen instituution välillä. Olen saanut kulkea tällä rajalla Jääkäriprikaatissa vuoden 2006 alusta tämän vuoden toukokuun loppuun saakka. Alun alkaen suunnittelin olevani kolme vuotta, mutta palvelus venähti virkavapaat pois lukien noin kahdeksaan ja puoleen vuoteen. Olen pohtinut sitä, mikä sai viipymään näin kauan. Useitakin syitä olen löytänyt, mutta tärkeimpänä syynä ovat olleet ihmiset. Jääkäriprikaatin asevelvollisten ja palkatun henkilöstön sekä eri yhteistyötahojen kanssa on ollut kiistatta erittäin mukava tehdä työtä. Olen usein kokenut saavani ansaitsematonta arvostusta ja tilaa – niin asevelvollisilta, työtovereilta, esimiehiltä kuin yhteistyötahoilta.

Sielunhoitoa ja kohtaamistyötä

Kirkollista työtä on vanhastaan kutsuttu myös sotilassielunhoidoksi. Sielunhoito onkin yksi keskeinen kirkollisen työn osa-alue, hartauselämän ja opetuksen rinnalla. Sielunhoito- ja kohtaamistyössä keskeistä on ollut rinnalla kulkeminen ja kuunteleminen; asiakkaan kuuluksi tuleminen. Pysähtymisen ja läsnäolon kautta sielunhoitaja välittää asiakkaalleen viestiä hänen elämänsä suunnattomasta arvosta ja vaikeiden kokemusten muuttumismahdollisuudesta. Sietämätönkään tunne ei ole lopullinen, vaan kokemus muuttuu valoon päin jakamisen ja ajan kulumisen myötä. Kun mieli on rauhoittunut, voi tehdä hyviä valintoja itsen ja toisten suhteen. Kenenkään ei tarvit-

se pärjätä yksin; toistemme lisäksi saamme turvautua apuun, joka tulee ylhäältä.

Kirkollisen työn tarjoama henkinen tuki on usein liittynyt sekä asevelvollisten että henkilökunnan osalta heidän vuorovaikutussuhteisiinsa niin siviilissä kuin palveluksessa. Olen joskus ääritilanteissa kysynyt itseltäni, että voiko pappi valita puolen. Mielestäni kysymys on huonosti muotoiltu. Vastaus lienee, että ei tarvitse, vaan tulisi jo lähtökohtaisesti asua ihmisen, heikomman, toden ja Jumalan puolella. Uskoisin, että tämä näky papin työhön, vaikka siinä ei aina onnistuisikaan, voi palvella myös organisaatiota, jonka arvoihin kuuluu olennaisesti vahvuus, voima ja kunnia. "Joukko on niin vahva, kuin sen heikoin lenkki", olen kuullut usean ammattisotilaan sanovan.

Uskonnonvapautta

Puolustusvoimat on yhteiskunnallinen instituutio, jota koskevat lait

ja asetukset, ja joka on sitoutunut uskonnonvapauteen. Uskonnon ja omantunnon vapaus on erittäin myönteinen asia ja keskeinen perusoikeus jokaiselle ihmiselle. Puolustusvoimissa se mahdollistaa yhtäältä sen, että jokainen voi halutessaan harjoittaa omaa uskontoaan ja toisaalta sen, että ihminen voi myös syrjimättä suorittaa palveluksen uskonnottoman vakaumuksensa mukaan. Oman palvelusurani aikana olen saanut käydä monia kunnioittavia keskusteluita erilaisiin vakaumusryhmiin kuuluvien ihmisten kanssa. Uskonnonvapaus on kaikkien meidän etu. Se mahdollistaa myös puolustusvoimien kirkollisen työn ja uskonnollisen hartauselämän jatkumisen tulevaisuudessa.

Eettistä opetusta

Kirjoitan tätä artikkelia ulkomailta, rauhanturvaoperaatiossa, pataljoonamme päätukikohdassa. Maailman konfliktialueet puhuvat kipeästi siitä, kuinka eettisyys on sotilaan toimintakyvyn ytimessä. Pahantahtoisten ihmisten käsissä aseet tuhoavat; hyväntahtoisten ihmisten käsissä ne suojelevat elämää. Kirkollisen työn oppitunneilla asevelvollisilla on ollut mahdollisuus pysähtyä näihin elämän, rauhan ja sodan peruskysymysten ääreen. Toivon sitä, että näiden oppituntien perusviesti olisi ollut, että elämä on suunnattoman arvokas ja ainutkertainen lahja meil-

le jokaiselle. Aseet on tarkoitettu suojelemaan tätä elämää, rauhaa ja vakautta – ei tuhoamaan sitä.

Hartauselämää

Harjoituspuhuttelu on juuri päättynyt paikallispuolustusharjoitukseen Rovajärvellä. Siirryn varusmiespapin kanssa kenttämessupaikalle. On hieman pakkasta, täysi kuu, pilvetön tähtitaivas ja revontulet. Komppanian pääkouluttaja on antanut huoltoryhmälle tehtäväksi valmistella kenttämessupaikan ohjeittensa mukaisesti. Lumivallien eteen on laitettu kaksi isoa nuotiota. Lumivallia vasten me papit rakennamme haloista ristin. Kun harjoituksen johtaja saapuu, aloitamme tilaisuuden. Laulamme yhdessä virren, varusmiespappi pitää hartauden, asetan ehtoollisen ja halukkaat nauttivat sen. Hiljentymishetken kuulas tunnelma on kaikilla aisteilla havaittavissa. Keskustelut tilaisuuden päätteeksi sotilaskotiauton ympärillä vahvistavat sen, että kyse ei ole pelkästä estetiikasta. Monilla meistä ihmi-

sistä on sisimmässämme syvä anteeksiannon, sovinnon, rauhan ja ikuisuuden nälkä.

Lämmin kiitos

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, rakkaat ihmiset! Siirryttyäni toukokuussa reserviin, haluan lämpimästi kiittää teitä kaikkia, joiden kanssa olen saanut työskennellä ja tehdä yhteistyötä. Kiitollisena haluaisin mainita nimeltä kaikki yhteistyötahot ja kohtaamani ihmiset, ihan jokaisen. Toivotan teille kaikille runsasta Jumalan siunausta psalmin 121 sanoin: "Herra varjelee sinut kaikelta pahalta, hän suojelee koko elämäsi."

Henkilöstössä tapahtuu

4.6.2015 myönnetyt ansiomerkit, ansioristit ja mitalit

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki

Majuri Jari Ahlroth
Majuri Antti Jokinen
Majuri Pekka Palatsi
Majuri Kari Rapo

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi

Yliluutnantti Petri Kontsas
Teknikkoyliluutnantti Janne Kulmala
Yliluutnantti Marko Nieminen
Yliluutnantti Juha Rantala
Yliluutnantti Kari Rautava
Suunnittelija Jouni Ojapelto

Suomen Leijonan ansioristi

Luutnantti Janne Juusola

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali

Varastonhoitaja Sami Koivuperä

Sotilasansiomitali

Majuri Harri Pelkonen
Kapteeni Matias Suni
Vääpeli Timo Kallio

Valtion virka-ansiomerkki

Kapteeni Tapio Hoppula
Kapteeni Pekka Kustula
Hankkija Kaarlo Kuusela
Luutnantti Manu Uotila

Pääesikunnan operatiivisen osaston palkinto vuoden 2014 liikekannallepanoalan kehittäjä

Everstiluutnantti Ari Mure

4.6.2015 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Pekka Korhonen
Kapteeniksi yliluutnantti Rikupekka Lemberg
Kapteeniksi yliluutnantti Janne Miettinen
Kapteeniksi yliluutnantti Samuli Regina
Kapteeniksi yliluutnantti Tommi Alatörmänen
Kapteeniksi yliluutnantti Ari Järveläinen
Kapteeniksi yliluutnantti Teppo Lankila

4.6.2015 ylennykset reservin sotilasarvossa

Luutnantiksi vänrikki Roni Törmänen

Alikersantiksi varastonhoitaja Mauri Turpeenniemi
Alikersantiksi varastonhoitaja Kari Uusiautti

4.6.2015 Myönnetyt palvelusarvot

Vääpeliksi ylikersantti Sari Pietikäinen
Ylikersantiksi kersantti Kalle Riittinen
Ylikersantiksi kersantti Oskari Ylläsjärvi

Virkaan nimitykset

Edelleen määrä-aikaisen aliupseerin virkaan 1.7.2015-30.6.2020

Kersantti Juho Palatsi opetusaliupseeriksi
Kersantti Teemu Nikula opetusaliupseeriksi
Kersantti Timo Mikkola opetusaliupseeriksi
Kersantti Tiia Torsti opetusaliupseeriksi
Kersantti Sampo Pokka kuljetusaliupseeriksi
Kersantti Tuomas Näätasaari opetusaliupseeriksi

2.8.2015-1.8.2020
Kersantti Milla Kastu sotilaspoliisialiupseeriksi

3.9.2015-2.9.2020
Kersantti Antti Räsänen opetusaliupseeriksi

9.12.2015-8.12.2020
Kersantti Tuomas Nousiainen sotilaspoliisialiupseeriksi

Edelleen määrä-aikaiseen virkasuhteeseen sopimussotilaaksi

1.4.-30.9.2015
Kersantti Juho Friman kouluttajaksi

1.7.-30.9.2015
Kersantti Eetu Raitio kouluttajaksi

Sopimussotilaaksi

12.1.-11.7.2015
Vänrikki Vili Vaaranmaa kouluttajaksi
Kersantti Miikka Nieminen kouluttajaksi

23.2.-22.8.2015
Vänrikki Tuukka Fält kouluttajaksi
Kersantti Jaakko Moilanen kouluttajaksi

7.4.-31.7.2015
Vänrikki Ville Ihalainen kouluttajaksi

7.4.-31.12.2015
Kersantti Samuli Kaltio kouluttajaksi

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.7.2015
Eversti Antti Lehtisalo Karjalan Prikaatista Jääkäriprikaatin komentajaksi

1.8.2015
Everstiluutnantti Arto Vaarala Pääesikunnan kansliasta operatiivisen osaston osastopäälliköksi

1.9.2015
Kapteeni Ari Helenius Maasotakoulusta
Kapteeni Tommi Laari Maanpuolustuskorkeakoulusta
Kapteeni Mika Metsi Maasotakoulusta
Kapteeni Oskari Paavola Panssariprikaatista

1.10.2015
Everstiluutnantti Joakim Salonen Pääesikunnasta Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentajaksi

Siirrot Jääkäriprikaatista

1.6.2015
Ylikersantti Pekka Raassina Maasotakouluun

1.7.2015
Eversti Petteri Koskinen Maavoimien Esikuntaan osastopäälliköksi suunniteluosastoon
Yliluutnantti Pekka Korhonen Rannikoprikaatiin

1.8.2015
Everstiluutnantti Petri Launonen erityistehtävään KV-hallinnoitavat sektorille kansliaan Pääesikuntaan

1.9.2015
Yliluutnantti Jussi Yli-Renko Kaartin Jääkäriyrykmenttiin
Kapteeni Antti Ahtola Kaartin Jääkäriyrykmenttiin

1.10.2015
Everstiluutnantti Tero Ylitalo Pääesikuntaan

1.1.2016
Ylikersantti Roni Törmänen Maavoimien Esikuntaan

Reserviin ja eläkkeelle

1.3.2015
Luutnantti Petri Aho
Toimistosihtheeri Kaija Katajaisalo

1.5.2015
Kapteeni Markku Pulju
Luutnantti Timo Vestman

1.8.2015
Ylivääpeli Hannu Koivula

1.9.2015
Tiedotussihteeri Jaana Vienola

1.10.2015
Luutnantti Ari Aikio
Toimistosihtheeri Riitta-Liisa Särkelä

1.1.2016
Kapteeni Pekka Kustula

Myönnetyt aloitepalkinnot

8.4.2015
Ylik Jaakko Karvo: Kouluttajan kuulokkeet, Puolustusvoimien aloitetoimikunnan myöntämä palkkio

2.12.2014
Ylik Tatu Leppänen: Maavoimien aloitetoimikunnan myöntämä palkkio ja kunniakirja

21.5.2015
Majuri Arto Nurkkala: Työasemien puhdistus automaattiseksi, palkkio ja Jääkäriprikaatin kunniakirja.

Ylikersantti Hannu Peltoniemi: Optisen tähtäimen ja jalustan modifiointi, palkkio ja Jääkäriprikaatin kunniakirja.

Kapteeni Janne Heikkilä: INFO-pisteet yksiköihin, Jääkäriprikaatin kunniakirja.

Ylikersantti Timo Kukkula: Sisäisen hakeutumisen helpottaminen ja oman halukkuuden ilmoittaminen henkilöstösuunnittelussa, Jääkäriprikaatin kunniakirja.

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetty Lapin Jääkäri- ristit 17.6.2015

Lapin jääkäripataljoonan

1. Jääkärikomppaniassa (1.JK):
Upseerikokelas Lotvonen Jaakko Aleks
Upseerikokelas Martimo Matti Kalevi
Korpraali Seppänen Olli Matti Antero

3. Jääkärikomppaniassa (3.JK):
Upseerikokelas Hokkanen Ville Artturi
Upseerikokelas Lukkarila Sampo Aleks

Esikuntakomppaniassa (EK):
Upseerikokelas Virsunen Herman Verner
Jääkäri Similä Henri Kristian

Huoltokomppaniassa (HK):
Kersantti Rautio Laura Emilia
Jääkäri Moisanen Antti Elias

Kranaatinheitinkomppaniassa (KRHK):
Upseerikokelas Laurila Erik Mikael
Upseerikokelas Saukonoja Tuomas Matias
Alikersantti Alasuvanto Jussi Santeri
Jääkäri Sorvari Saku Valtteri Johannes

Tiedustelukomppaniassa (TIEDK):
Upseerikokelas Runtti Esa Antero

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston

Ilmatorjuntapatterissa (ITPTRI):
Alikersantti Okkonen Pekka Tapani
Tykkimies Turunen Teemu Juhani
Tykkimies Lehto Lari Paulus
Tykkimies Jakku Tino Matias
Tykkimies Huovinen Niko Pekka

2. Jääkärikomppaniassa (2.JK):
Upseerikokelas Mutanen Eemeli Johannes
Alikersantti Kiuru Samuli Kristian
Alikersantti Korvala Jyri Einari
Jääkäri Viitala Ville Matti Patrik

Tukikohtakomppaniassa (TKKK)
Upseerikokelas Muotka Kristian Samuli
Upseerikokelas Prittinen Samuli Ville-veikko
Upseerikokelas Rantala Roope Matias
Kersantti Auno Jarkko Ami Johannes
Jääkäri Hakso Anderas Samuel

Kotiuttamisjuhliissa Sodankylässä ja Rovaniemellä 17.3.2015 palkittiin seuraavat ansioituneet varusmie- het:

Jääkäriprikaatin puukko, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta JPR:ssa
Korpraali Tervämäki Mika Tuomas (EK)

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja, sekä Rovaniemellä Lapin Lennoston jakama kirja ja kynäsetti erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina JPR:ssa
Korpraali Takanen Heikki Vilho Sylvester (EK)
Korpraali Kukkola Mikko Matias (TKKK)

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä JPR:ssa
Korpraali Isopahkala Sofia Annastiina (HK)
Korpraali Koivumaa Elias Heikki Eemeli (TKKK)

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle
Jääkäri Karvonen Ossi-Jan (EK)
Jääkäri Niskanen Tommi Sebastian (HK)

Lapin lennoston killan palkinto: Killan kirja ja koristelahtanen
Jääkäri Siliämaa Tommi Markus (TKKK)

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto: Lapin reserviläispiirienpronssinen mitali miehistöön kuuluvalle.
Jääkäri Latva Miro Joonatan (TKKK)

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdiille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla varusmiehelle.

Jääkäri Westman Henri Kristian (EK)
Jääkäri Nordström Mats Jaakko Benjamin (HK)
Korpraali Takkinen Olli-Tapio (3. JK)
Jääkäri Sääskilähti Joonas Julius (TKKK)

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinto, sykemitari eniten kuntoindeksiään kohottaneille.
Korpraali Ollonqvist Kalle Veli (TKKK)
Jääkäri Vakkuri Juhani Rikhard (TKKK)

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinto, sykemitari eniten kuntoindeksiään kohottaneille.
Jääkäri Hannula Teemu Viljo Valtteri (HK)
Jääkäri Heikkilä Markus Tuukka Samuli (EK)

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta varusmiespappina JPR:ssa
Jääkäri Toni Jan Mikael Rajala (HK)

Kotiuttamisjuhliissa Sodankylässä ja Rovaniemellä 17.6.2015 palkittiin seuraavat ansioituneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Upseerikokelas Martimo Matti Kalevi (1.JK)
- Kersantti Rautio Joonas Jaakko Ensio (EK)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana:
- Alikersantti Pääkkö Jarmo Rafael (HK)
- Korpraali Ronkainen Joonas Anssi Kristian (TKKK)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:
- Jääkäri Näkkäljärvi Paul-Ante (KRHK)
- Korpraali Uusitalo Petri Allan Antero (ITPTRI)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta joukkoyksiköissä Jääkäriprikaatissa:
- Jääkäri Ulkuniemi Juhani Aleks (TIEDK)
- Jääkäri Tolonen Mikael Joonatan (2.JK)

Reserviupseerien mitali, kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Upseerikokelas Mäntynen Iikka Akseli (EK)

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto
Lapin Reserviläispiirien mitali, kunniakirja ja puukko.
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Kersantti Jaskari Olli Erkki Aleks (3. JK)
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Jääkäri Mölläri Jeremias Anton (1.JK)

Rovaniemen Reserviupseerikerho ry:n palkinto, reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Upseerikokelas Puranen Kalle Matias (ITPTRI)

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Alikersantti Karjalainen Jesperi Arttu Eemeli (TKKK)
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Jääkäri Tolonen Tommi Henrik (2.JK)

Lapin Ilmatorjuntakillan palkinto (Marttiin Ilves -puukko ja ilmatorjuntakirjallisuutta) erittäin hyvästä palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Upseerikokelas Paukkeri Akseli Matias (ITPTRI)
- Kersantti Mankinen Arttu Valtteri (ITPTRI)
- Alikersantti Forsman Leevi Erik Johannes (ITPTRI)
- Tykkimies Katainen Juuso Johan-Kristian (ITPTRI)
- Tykkimies Salo Toni Tuomas Henriikki (ITPTRI)

Lapin Ilmatorjuntakillan palkinto (Marttiin Ilves -puukko) erittäin hyvästä palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Upseerikokelas Tuomaala Jere Joonatan (2.JK)
- Alikersantti Ränkä Teemu Antero (2.JK)
- Jääkäri Siurua Samu Miikkael (2.JK)

Lapin lennoston palkinto, Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi kiitettävästä laivuepalveluksesta:
Korpraali Toiviainen Joose Tapio (TKKK)
Korpraali Sorvari Juuso Joel Valtteri (TKKK)

Lapin Lennoston kiltä ry:n palkinnot:
Kiltalautanen
- Alikersantti Laitala Eemil Andreas Matinpöika (TKKK)
Killan kirja
- Jääkäri Suorsa Aku Petteri (TKKK)

Jääkäriprikaatin Killan Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle. Varusmiehet valitsevat keskuudestaan:
- Upseerikokelas Finne Juuso Matias (1.JK)
- Jääkäri Sutela Asla Erik (EK)
- Jääkäri Lappalainen Sami Petteri (HK)
- Kersantti Molander Eero Kalle Valdemar (KRHK)
- Jääkäri Keränen Pauli Johanne s (TIEDK)
- Kersantti Jaskari Olli Erkki Aleks (3.JK)

Jääkäriprikaatin Killan "Puolesta maan"- veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk ja 165 vrk palvelleelle:
- Upseerikokelas Hokkanen Ville Artturi (3.JK)
- Jääkäri Laari Jan-Peter Osvald (1.JK)

JP27:n perinneyhdistyksen rahalahjoitus, Jääkärihenkisin varusmies:
- Upseerikokelas Päivrinta Samuli Juhani (TIEDK)

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta 3. Jääkärikomppaniassa:
- Upseerikokelas Jumisko Juhani Petteri (3.JK)

Kainuun Tykistö- ja heittimistökillan puukko Jääkäriprikaatissa hyvin palvelleelle varusmiehelle:
- Alikersantti Maalismaa Antti Eemeli (3.JK)

Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Korpraali Pelo Jukka Petteri (KRHK)

Ilmatorjuntasäätiön pronssinen levyke erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
- Upseerikokelas Vänskä Ville Johannes (ITPTRI)
- Kersantti Metsävainio Niki Kalevi (ITPTRI)

Itsenäisyyden puolesta -kirja ja Jääkäri testamentti ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

- Jääkäri Ylitörmänen Juho Matias (1.JK)

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot hyvästä yhteistyöstä:

- Alikersantti Veijola Toni Jaakko Tapani (HK)
- Alikersantti Putila Janne Heikki Tapio (HK)
- Korpraali Vaarala Petri Samuli (KRHK)
- Jääkäri Laihola Matias Aleksanteri (HK)
- Jääkäri Kehus Henry Tapio Rikhard (HK)
- Jääkäri Kokko Topias Juhani (TIEDK)

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla varusmiehelle. Kouluttajat valitsevat:

- Upseerikokelas Lukinmaa Visa Juhani (1.JK)
- Upseerikokelas Piippo Toni Matti (EK)
- Alikersantti Ylimäki Miska Matias (3.JK)
- Jääkäri Ahola Antti Juho Tapani (KRHK)
- Alikersantti Isopahkala Niko (HK)
- Alikersantti Heikkinen Anssi Olavi (TIEDK)
- Tykkimies Veijola Jouka Tapio (ITPTRI)
- Kersantti Mäenpää Mika Matti Eerikki (2.JK)
- Alikersantti Kirves Tomi Valtteri (TKKK)

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot eniten kuntoindexiään kohottaneille varusmiehille (sykemittari):

- Alikersantti Tyni Juho Tuomas (ITPTRI)
- Kersantti Taskinen Jaakko Santeri (ITPTRI)
- Tykkimies Impiö Joose Oskari (ITPTRI)
- Jääkäri Kajava Lasse Sakari (2.JK)
- Jääkäri Kangas Iiro Petteri (2.JK)
- Jääkäri Vallioniemi Jesse Henrik (2.JK)
- Upseerikokelas Rantala Roope Matias (TKKK)
- Jääkäri Aitto-Oja Joonas Kristian (TKKK)
- Jääkäri Romppainen Niko Johannes (TKKK)

Ulla Mustakallio -rahaston stipendi hyvää sotilaskuntaa osoittaneelle 165 vuorokautta palvelleelle:

- Jääkäri Vuokila Jussi Jalmari (TIEDK)
- Jääkäri Hartikka Olli Valtteri (TKKK)

Leijona Cateringin stipendi parhaalle sotilaskokkeittajalle:

- Jääkäri Viinikka Kristian Oliver (HK)
- Jääkäri Kananen Lassi Eemeli (TKKK)

Autoliiton Rovaniemen osaston palkinto, Standaari:

- Korpraali Marjakangas Arttu Oskari Erkinpoika (TKKK)

VEHO hyötyajoneuvo palkinto, Standaari:

- Korpraali Vähäaho Pyry Eemeli Matias (TKKK)

Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivänä palkitut

1. Lapin jääkäripataljoonan perinnelippu:

Everstiluutnantti Oula Asteljoki
Kapteeni Keijo Pippola
Kapteeni Ari Lappalainen
Yliluutnantti Jaakko Rautanen
Toimistosihteeri Anna Haavisto.

2. Lapin Jääkäripataljoonan perinnelipputaulu
Kapteeni Markku Puljulle.

3. Lapin jääkäripataljoonan karkikomppania vuonna 2014 oli Huolto- ja kuljetuskomppania, joka saa haltuunsa vuodeksi Marskin konepistoolin.

4. Lapin Jääkäripataljoonan vuoden 2014 kouluttaja, Vaasan malja ja pienoismalli
Ylikersantti Kristian Nieminen

5. Jääkäriprikaatin Killan myöntämä kouluttajastipendit (100 e) ansioista kouluttajana:
Luutnantti Aleksanteri Markkanen
Luutnantti Marko Siirtola.

6. Lapin Jääkäripataljoonan puukko:

Yliluutnantti Eero Näsi
Ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen
Ylikersantti Mika-Matti Aho

7. Jalkaväen tarkastaja EV Jukka Valkeajärvi on myöntänyt 3.10.2014 soljen jalkaväen ansioristiin, tunnustuksena erityisistä ansioista jalkaväen hyväksi luutnantti (evp) Kari Pikkupirtille.

8. Lapin Jääkäripataljoonan puukko:

Upseerikokelas Martimo Matti
Jääkäri Nissilä Jan
Jääkäri Alafrantti Ari-Pekka
Upseerikokelas Al-Kubaisi Omar
Oppilas Kälkäinen Joel
Alikersantti Jaskari Olli

Wessexin jaarli Prinssi Edward ja puolisonsa kreivitär Sophie vierailivat Jääkäriprikaatissa helmikuussa

Vierailun isäntänä Suomessa toimi Iso-Britannian Suomen suurlähettiläs Sarah Price. Jääkäriprikaati vastasi varusmies - ja talvikoulutuksen esittelystä ja kuninkaallisilta saadun palautteen mukaan vierailu oli erittäin onnistunut.

“Sankarivainajien muistoa kunnioittaen - Kotikunnan asukkaat”

Everstiluutnantti Jari Osmonen, Sodankylän kunnanhallituksen puheenjohtaja Pekka Tuomivaara ja Sodankylän kirkkoherra Hanna Kuusela laskivat seppeleen Sodankylästä talvisotaan lähteneiden muistomerkillä talvisodan päättymisen 75-vuotismuistopäivänä 13.3.2015 rauhantulon hetkellä klo 11.00.

“Tahdon palvella maatani rehellisesti sekä parhaan kykyni mukaan etsiä ja edistää sen hyötyä ja parasta.”

Lapin jääkäripataljoonaan palvelukseen astuneet alokkaat vanhoivat sotilasvalan tai antoivat sotilasvakuutuksen Sodankylässä perjantaina 6.2.2015 Sodankylän varuskunnassa ja Rovaniemen ilmatorjuntapatteristoon palvelukseen astuneet alokkaat Rovaniemellä torstaina 5.2.2015 Rovaniemen varuskunnassa.

Sodankylässä valan ja vakuutuksen esilukijana toimii Sodankylän kunnanhallituksen puheenjohtaja Pekka Tuomivaara ja Rovaniemellä Lapin ilmatorjuntakillan puheenjohtaja Heikki Haapala.

Suomeen akkreditoituid sotilasasiamiehet vierailivat Jääkäriprikaatissa 25.3.2015

Sotilasasiamiesten vierailuohjelmassa oli muun muassa Jääkäriprikaatin talvikoulutuksen esittelyä, miljoonan millimetrin ampumahihtokilpailu ja poroajelua Luostolla.

Puolustusvoimain lippujuhlan päivä 4.6.2015

Puolustusvoimain lippujuhlan päivän Valtakunnallinen paraati järjestettiin Oulussa. Sodankylän varuskunnassa juhlistettiin lippujuhlan päivää lipun nostolla Joutselän patsaalla.

Rovaniemen ilmatorjunta-patteristolle joukkoyksikkölippu

Jääkäriprikaatin komentaja luovutti Rovaniemen ilmatorjuntapatteristolle 31.12.2014 lakkautetun Lapin ilmatorjuntarykmentin lipun 20.5.2015 Lohtajalla ilmatorjuntaharjoituksessa.

Lipun luovutustilaisuudessa oli historian havinaa, koska tasan 26 vuotta sitten Lapin ilmatorjuntarykmentin joukko-osastolippu naulattiin Lohtajan harjoitusalueella.

Lippu kuvastaa heraldiikaltaan erinomaisesti ilmatorjunta-aselajia Lapin maakuntaan liittyvänä ja lipussa oleva Lapin maakuntavaakuna yhdistää sen luontevasti myös Jääkäriprikaatin lippuun.

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen luovutti joukkoyksikkölipun Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentajalle everstiluutnantti Tero Ylitalolle.

Lipulla yliluutnantti Antti Manninen, kapteeni Markku Kauppi ja kapteeni Tommi Jääskeläinen.

Tiedotussihteeri Jaana Vienola oli paikalla, kun lippu naulattiin 26 vuotta sitten ja hän sai nyt viimeisessä harjoituksessaan ennen eläkeelle siirtymistä seurata myös Lapin ilmatorjuntarykmentin lipun luovutuksen Rovaniemen ilmatorjuntapatteristolle.

Eversti Antti Lehtisalo ja puolisonsa Anu Lehtisalo.

“Kohottakaamme kolminkertainen eläköönhuuto Jääkäriprikaatille”

Eversti Antti Lehtisalo vastaanotti Jääkäriprikaatin komentajan tehtävät eversti Petteri Koskiselta 15.6.2015.

Lapissa juhlistettiin vireää viisikymppistä

Pohjoisen Aliupseerit ry ja Lapin Aliupseerit ry käärivät hihat ylös ja järjestivät aluetason yhteisjuhlat 50-vuotiaan Aliupseeriliiton kunniaksi. 17.4.2015 järjestetty tilaisuus kokosi Sodankylän upseerikerholle reilut viisikymmentä juhlijaa.

Aliupseeriliiton juhluvuosi huomioitiin asiaan kuuluvalla tavalla myös pohjoisessa, kun kaksi yhdistystä järjesti juhlatilaisuuden jäsenilleen, heidän puolisoilleen sekä kutsuvierailleen. Kutsuvieraiden joukossa oli muun muassa sotiemme veteraani, Jääkäriprikaatin edustajia sekä Sodankylän kunnanjohtaja.

Lappilaishenkisen coctailtilaisuuden muonituksesta vastasi sodankyläläinen Lapin Gourmetkit erinomaisella tarjoilullaan. Paikalliset raaka-aineet ja olosuhteet huomioiden pöydässä oli tarjolla muun muassa poroa, rautua, sienä ja marjoja - teemaan sopivaa visuaalista ilmettä unohtamatta.

Puheenvuorot tilaisuudessa käyttivät yhdistysten puheenjoh-

tajat, Asta Alioravainen Pohjoisen Aliupseerit ry:stä sekä Milla Asikainen Lapin Aliupseerit ry:stä, Aliupseeriliiton tuore puheenjohtaja Mika Oranen sekä Jääkäriprikaatin edustaja, everstiluutnantti Reima Vanhanen. Puheissa nousi esille aliupseeriston merkitys nyt ja tulevaisuudessa, sillä aliupseerit muodostavat merkittävän ammatikunnan myös Jääkäriprikaatissa. Jokaisen aliupseerin työpanos on tärkeä, ja omasta työstään saa ja pitääkin olla ylpeä. Yhdistykset saivat myös kiitosta aktiivisesta ja reippaasta otteesta hoitaa ja viedä asioita eteenpäin.

Tilaisuudessa palkittiin ansioituneita aliupseereita. Yliväpeli Jouko Kaihua palkittiin pitkäkestoisesta ja esimerkillisestä työstä sekä Pohjoisen että Lapin Aliupseereiden hyväksi. Väpeli Juha Rutonen palkittiin Aliupseeriliiton vuoden urheilijana. Komean kiertopalkinnon ampujalle luovutti liiton puheenjohtaja Mika Oranen.

Aliupseeriliittoon kuuluu 24 jäsenyhdistystä. Pohjoisen Aliupsee-

rit ry on vielä varsin nuori toiminnassaan, sillä yhdistys on perustettu vuonna 2011. Yhdistykseen kuuluu tällä hetkellä 70 jäsentä. Ennen paikallisyhdistyksen perustamista suurin osa aliupseereista oli Lapin Aliupseerit ry:n jäseniä. Yksi yhdistyksen tärkeimmistä tehtävistä on auttaa aliupseereita muun muassa tehtävänkuvauksen ja palkka-asioissa.

Yhdistyksen seuraava hallitus valitaan syyskokouksessa, jolloin puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, sihteerin, rahastonhoitajan ja hallituksen jäsenten tehtävissä aloittavat uudet toimihenkilöt. Aktiivisesta yhdistystoiminnasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Pohjoisen Aliupseerit ry:n puheenjohtaja Asta Alioravaiseen. Aliupseereiden ja sopimussotilaiden luottamusmiehenä toimii Tuomas Poikela. Lisätietoja Aliupseeriliiton toiminnasta voi lukea osoitteesta www.aliupseeriliitto.fi.

Kuva: Essi Fonselius

Liikunta ja urheilu

Jääkäriprikaatin mitalistit alkuvuoden sotilaiden SM-kilpailuista

Kajaanissa järjestetyissä sotilaiden SM-hiihdoissa kapteeni Jussi Haikka voitti henkilökunnan yli 35-vuotiaiden rynnäkkökivääriampumahiihdon. Yleisen sarjan samassa lajissa kersantti Juho Friman sijoittui hienosti kolmanneksi.

Maastojuoksun sotilaiden SM-kilpailuissa Santahaminassa upseerikokelas Juho Jumisko sijoittui toiseksi. Juho Jumisko nappasi myös toisen sijan sotilas-5-ottelun sotilaiden SM-kilpailuissa. Yli 35-vuotiaiden sarjassa kapteeni Jussi Haikka jatkoi hyviä otteita voittamalla maastojuoksun. Myös sotilasmestari Mika Ojala voitti oman sarjansa yli 45-vuotiaiden maastojuoksupilpailuissa. Jääkä-

riprikaatin joukkue sai pronssiset mitalit maastojuoksun joukkuekilpailussa joukkueellaan kapteeni Jussi Haikka, kersantti Juho Friman, upseerikokelas Juho Jumisko ja oppilas Teemu Julkunen.

Jääkäriprikaatin omat kevätkauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2015 ensimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikökohtaisista paremmuuksista hiihtolajeissa. Kilpailut järjestettiin ensimmäistä kertaa uudella paikakunnalla Sodankylässä ja Rovaniemellä. Lapin jääkäripataljoona järjesti rynnäkkökivääriampumahiihdot Sodankylässä ja Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo järjesti partiohiihdot Rovaniemellä.

RK-ampumahiihto

Joukkuekilpailu

- 2.Jääkärikomppania (Yliuutnantti Timo Heiskanen, Jääkäri Valtteri Moilanen, Jääkäri Alekski Lappalainen ja jääkäri Tommi Lindholm)
- Tukikohtakomppania (Kapteeni Antti Kumpu, jääkäri Mikko Ahola, alikersantti Antti Saranoja ja alikersantti Eemeli Luolila)
- 3.Jääkärikomppania (Kersantti Juho Friman, kokelas Juho Jumisko, jääkäri Eelis Jantunen ja jääkäri Ville-Tuomas Isokoski)

Partiohiihto

A-sarja 18 km

- Tukikohtakomppania (Kapteeni Antti Kumpu, jääkäri Mikko Ahola, alikersantti Antti Saranoja ja alikersantti Veli-Jussi Piironen)
- Esikuntakomppania(Yliuutnantti Kari Mähönen, alikersantti Alekski Luokkanen, jääkäri Lauri Lilleberg ja jääkäri Henri Similä)
- 2.Jääkärikomppania(Yliuutnantti Timo Heiskanen, jääkäri Markus Vappula, jääkäri Iiro Kangas ja jääkäri Eero Autere)

Partiohiihto

B-sarja 12 km

- 2.Jääkärikomppania 2(Kokelas Sami Saapunki, jääkäri Janne Riikola, jääkäri Johan Ahola ja jääkäri Alekski Lappalainen)
- Tukikohtakomppania 4(Kokelas Jaakko Lampela, jääkäri Konsta Vähäkuopus, jääkäri Henri Tihinen ja jääkäri Jarkko Sarajärvi)
- Tiedustelukomppania 4(Kokelas Reetu Moilanen, jääkäri Mikko Martin, jääkäri Juho-Kusti Niinimaa jääkäri Henri Lietoff)

Partiohiihto

C-sarja 18 km

- ITPTRI/HK (Kapteeni Matias Suni, kapteeni Tommi Jääskeläinen, yliuutnantti Mikko Nevala ja luutnantti Jukka Kaikkonen)
- 2.JK/HK (Kapteeni Kalle Tuominen, kapteeni Vesa Kylmäoja, yliuutnantti Janne Miettinen ja luutnantti Juhani Ahtiainen)

Reserviläisten fyysisestä toimintakyvystä otettiin mittaa

Pääesikunnan henkilöstöosaston käynnistämä Reserviläisten fyysisen toimintakyvyn tutkimus 2015-tutkimushanke saavutti alkukesästä Jääkäriprikaatin ja Sodankylän, kun reserviläisten kuntoa testattiin mittavasti. Testeihin osallistui 210 reserviläistä ja 40 testajaa. Testaajenkilöstö

muun muassa selvittää heidän toimintakykynsä ja fyysisen toimintakyvyn yhteys varusmiesajan fyysisen kuntoon sekä fyysinen aktiivisuuden ja toimintakyvyn yhteys ylipainoon ja koettuun terveydentilaan. Tutkimustuloksia verrataan vuonna 2003 ja 2008 toteutettuihin vastaaviin tutkimuksiin sekä

tomalla pituushypyllä, istumaanousulla, etunojapunnerruksilla sekä polkupyöräergometritestillä. Testien jälkeen reserviläiset saivat kunnostaan asiantuntijan antaman palautteen. Lisäksi testattaville jaettiin aktiivisuusmittarit, jotka mittasivat muun muassa heidän energiankulutustaan, räsytustaan ja palautumistaan Wihuri 15-harjoituksen aikana.

Tutkimus toteutetaan yhteistoiminnassa Pääesikunnan koulutusosaston, Maanpuolustuskorkeakoulun, Sotilaslääketieteen keskuksen, Puolustusvoimien tutkimuslaitoksen, Jyväskylän Yliopiston ja UKK-instituutin kanssa. Tutkimukseen osallistuu lisäksi edustajia Helsingin yliopistosta, Lapin yliopistosta, Työterveyslaitokselta ja Terveystieteiden tutkimuskeskeltä. Tutkimustulokset julkaistaan vuonna 2016.

koostui sotilaista, siviilhenkilöistä, reserviläisistä ja opiskelijoista. Jääkäriprikaatin lisäksi tutkimus toteutetaan kuluvaan vuoteen aikana Panssariprikaatissa, Kaartin jääkäriyhtymässä sekä Karjalan prikaatissa.

Tutkimuksen kohderyhmä koostuu 22–34-vuotiaista reserviläisistä. Tutkimuksen otos on noin 1050 reserviläistä. Tavoitteena on

vuosien 1993–1994 reserviläisten kuntotutkimukseen. Jääkäriprikaatissa toimintakykytutkimus järjestettiin ensimmäistä kertaa.

Reserviläisille tutkimustapahtuma oli kaksipäiväinen. Saapumispäivän iltana he saivat perusteet ja ohjeet testeihin liittyen, vastasivat ennakkokyselyihin ja paastosivat: ennen testien varsinaista alkamista testattavien tuli olla syömättä ja juomatta 12 tuntia. Tutkimukseen osallistuminen perustui vapaaehtoisuuteen. Henkilöt, jotka eivät halunneet osallistua päivän kestäviin testeihin, juoksivat 12 minuutin juoksu-testin.

Reserviläisten testipäivä oli toimintaa täynnä: aikaisin aamulla suoritettiin verinäytteiden, verenpaineen ja kehonkoostumuksen mittaus. Aamupalan jälkeen ohjelma jatkui lihasvoima-, lihaskunto- ja kestävyystestien parissa. Kuntoa ja voimaa mitattiin jalkojen ja käsien ojennusvoimalla, vauhdit-

Arktisen koulutuksen niksipalsta

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

Rutiinit

Taistelijan toimintakyvyn ylläpitämiseksi tarvitaan selkeitä toimintamalleja, jotka on helppo sisäistää koulutuksen ja tottumuksen kautta.

Rutiinit sanalla voidaan ymmärtää asiaa tai toimenpidettä, joka tehdään aina tietyllä tavalla ja tietyllä käskyllä. Kyse ei ole varsinaisesta perustaistelumenetelmästä vaan toimenpiteistä mitkä taistelija tai ryhmä suorittaa ”rutiinimaisesti”.

Rutiinien käyttö johtajan työkaluna korostuu varsinkin silloin, kun joukko on pitkäkestoisessa tehtävässä ja väsymys alkaa vaikuttaa joukon suorituksiin. Rutiinien käytöllä on fyysistä turvallisuutta lisäävä vaikutus.

Rutiinien tarkoitus on koulutuksen ja tottumuksen kautta kannustaa/pakottaa kaikki taistelija tekemään perushuoltoasiat. Samalla rutiinit on hyvä keino johtajalle tarkkailla alaistensa toimintakuntoa.

Muutamia käytössä olevia, nimettyjä rutiineja:

JEESIÖ

- tarkoittaa henkilökohtaisen aseiden huoltamista
- taistelija huoltaa ja tarkastuttaa aseensa ryhmänjohtajalleen kerran vuorokaudessa muiden tehtäviensä ohella
- korostaa taistelijan vastuuta henkilökohtaisen aseiden toimintakunnosta sekä johtajan vastuuta ryhmänsä taisteluvalmiudesta

UUOTSO

- tarkoittaa jalkojen pesua lumella tai vedellä
- taistelija pesee jalkansa, hoitaa mahdolliset rakot ja tarkastuttaa jalkansa ryhmänjohtajalleen kerran vuorokaudessa muiden tehtäviensä ohella
- korostaa ryhmänjohtajan vastuuta ryhmänsä toimintakunnosta
- samalla voidaan tarkistaa myös kädet ja kasvot esimerkiksi paljeltumien varalta
- majoituttaessa voidaan jalkojen huollon jälkeen jalkaan laittaa ”yösukat” - jalat tuulettuvat ja päivällä käytetyt likaiset sukat tulee vaihdettu
- korostaa johtajan vastuuta ryhmänsä taisteluvalmiudesta
- ryhmänjohtaja ilmoittaa havaintonsa joukkueenjohtajalle

POKKA

- taukotoimenpiteet marssilla tai siirtymisen yhteydessä
- taistelija pukee taukovaatetuksen, korjaa varustuksen ja nauttii nestettä
- ryhmänjohtaja valvoo toimenpiteet

MOSKU

- aseen toimintakunnon tarkastaminen
- taistelija tarkistaa tähtämien puhtauden, aseiden koneiston toiminnan ja patruunoiden määrän lippaassa
- korostaa johtajan vastuuta ryhmänsä taisteluvalmiudesta

Talvisodankäynnin peruskurssi - Cold weather operations basic course 7.-16.1.2015

Talvisodankäynnin peruskurssi luotiin ensisijaisesti Jääkäriprikaatin omalle kouluttajhenkilöstölle jotta se osaisi omalla kokemuksellaan ja esimerkillään kouluttaa varusmiehiä ja reserviläisiä hetkittäin erittäinkin äärimmäisissä lapin talviolosuhteissa. Painopiste oli nuoremmissa kouluttajakaartissa joka on hiljattain valmistunut sotakouluista ja kursseilta. Mahdollisuus osallistua kurssille tarjottiin myös muille maavoimien joukko-osastoille ja vielä kolmantena kokonaisuutena Yhdysvaltain armeijan merijalkaväelle (USMC) sekä Alaskan talvikoulutuskeskukselle. Yhdysvaltain armeijan merijalkaväen kanssa koulutusyhteistyö on jatkumoa vuoden 2014 tammikuussa Jääkäriprikaatissa järjestetyille talvisodankäynnin kursseille.

Kurssin aloitti 8 oppilasta Jääkäriprikaatista, 5 oppilasta muista joukko-osastoista, 5 oppilasta Yhdysvaltain armeijan merijalkaväen sotilasta ja 3 oppilasta Alaskan talvikoulutuskeskuksesta. Lisäksi kurssin ensimmäisessä vaiheessa oli koulutuksessa mukana 4 poliisiviranomaista saamassa oppia toiminnasta Jääkäriprikaatin mallin mukaisesti talviolosuhteissa. Ulkomaalaisten kurssilaisten osallistuminen aiheutti sen, että kurssin opetuskieli ja ylipäätään kaikki kommunikointi kurssilaisten kesken muuttui englanniksi. Ryhmien

kokoonpano muokattiin siten että kaikki osapuolet olivat suloisesti sekaisin jolloin englantia käytettiin ryhmien sisällä muutenkin. Tämä koettiin palautteen perusteella hyväksi asiaksi ja puolentoista viikon kielikylpy tuli suoritettua samalla kurssin ohessa.

Kurssin tavoite oli nimensä mukaisesti "basic", eli "lisätä kouluttavien ammattitaitoa talviolosuhteissa vaadittavissa selviytymistaidoissa, toimintakyvyn ylläpitämisessä ja taistelutekniikassa". Käytännössä tämä ei suinkaan tarkoittanut sitä että syödään käpyjä ja lunta ja nukutaan hangessa kaksi viikkoa vaan sitä, että opetettiin talvikoulutuksen perusasioita, toimittiin ryhmittäin johdetusti, toteutettiin yksinkertaisia taistelutehtäviä ja väistettiin vihollistointia ilman sähkövaloja, voima-

koneita ja suurta määrää ajoneuvoja. Välineinä ryhmällä oli sukset, ahkiot, rinkat, teltat, ryhmän taisteluvälineet ja hetkittäin jokin ajoneuvo, joka antoi hiihtohinaustukea. Saattoipa olla, että jokunen yö nukuttiin ilman niitä teltojakin. Energiaa saatiin taistelumuonista,

Kurssilla opetettiin myös konkreettisesti miten talvella säilytetään toimintakyky jäihin tippumisen jälkeen.

Koulutuksessa lähdettiin hyvin perustasolta eli siteiden kiinnittämisestä suksiin ja suksille sekä suksilta nousu.

Great circumstances for the training...

tilapäisruuista ja porosta, joka oli itse valmistettu ruuaksi.

Kurssi jakaantui sisällöltään kolmeen vaiheeseen:

1) Valmistava koulutusvaihe jonka aikana jaettiin Suomen puolustusvoimien varusteet ja opetettiin käyttämään niitä, koulutettiin talvikoulutuksen perusasioita kuten varusteiden ja erityisesti oikean vaatetuksen käyttö talvella, ravinnon ja veden löytäminen, hiihrettiin aluksi ilman varusteita ja myöhemmin varusteiden ja ahkion kanssa, koulutettiin ryhmän väijytyksen valmistelu ja toteuttaminen, tulenteko tilapäisvälinein ja tilapäisten majoitteiden kuten lumikammien ja -kiepin teko. Valmistava vaihe huipentui historian havinaa huokuvaan Pekka Vesaisen testiin, jossa testattiin erityis-

sellä radalla aiemmin opitut taidot kelloa vastaan. Testin hyväksytyt suorittaminen oli edellytys soveltavaan vaiheeseen osallistumiselle.

2) Soveltavassa vaiheessa neljän vuorokauden aikana toteutettiin ryhmittäin taistelutehtäviä vihollista vastaan ja välillä jouduttiin sitä väistämäänkin.

3) Viimeisessä vaiheessa huollettiin joukko taas taistelukuntoiseksi, kerättiin palaute, luovutettiin varusteet pois ja päätettiin kurssi.

Havainnot ja palaute kurssista olivat suorastaan huimaavan hyviä. Tällaisen kurssin järjestämiselle on suuri tarve olemassa, koska enää ei voida pitää itsestään selvyytenä lapissakaan, että nuoret ja hieman kokeneemmat sotilaat olisivat sinut luonnon ja erityises-

ti talven kanssa. Jokaisen esimiehen täytyy pystyä johtamaan joukkoa kaikissa olosuhteissa ja talvikautta nyt vain sattuu olemaan lapissa varsin suuri osa vuodesta. Joukon johtaminen ei onnistu jos itsekään ei tiedä mitä täytyy tehdä.

Yhdysvaltain armeijan sotilaat saivat kovasti huomiota mediasakin osakseen ja heidän palautteessaan vilisi seuraavaa: "awesome", "great environment for training", "instructors really knew what they were doing", "the most challenging course I've been ever participating" jne. Palaute ja kokemukset kurssista kiirivät Atlantin taa kurssilaisten mukana joten saa nähdä montako innokasta kurssilaista aloittaa seuraavalla kurssilla? Muihin joukko-osastoihin saatiin kurssin myötä "tienavaajat", jotka toivottavasti jatkossa kouluttavat palvelustovereitaan talvikoulutusasioissa. Jääkäriprikaatin kouluttajakaarti sai monta nuorta joukkueen kouluttajaa, jotka eivät varmasti ole jatkossa sormi suussa jos talvella ei olekaan teltaa jossa nukkua tai pitäisi tehdä tulet.

Talvisodankäynnin peruskurssi ja ylipäätään kaikki arktiseen koulutukseen liittyvät asiat ovat "the thing" Jääkäriprikaatille, joten ne täytyy osata itse ja järjestää erinomaisesti. Vain näillä perusteilla meidän kannattaa jatkossakin tarjota kurseja ja koulutusta myös ulkopuolelta tuleville.

Kohdattaessa vihollinen yllättävässä tilanteessa täytyy tulla pystyvä avaamaan sukset jalassa ja rinkkatuolta.

Hiihdon taitoradan suorittaminen kuului osana Vesaisen testiin. Kuvan esteellä täytyi ryömiä esteen ali sukset jalassa

Lumikammia ja sen reippaat tekijät.

Jääkäriprikaati ilmatorjuntaharjoituksessa 1/15

Jääkäriprikaatilla oli ensimmäistä kertaa valtakunnallisen ilmatorjuntaharjoituksen johtovastuu Lohtajalla 19.–28.5.2015. Harjoituksen johti Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen. Harjoituksen tukiorganisaation tehtäviin osallistui henkilöstöä kautta koko Jääkäriprikaatin. Varsinaiset Jääkäriprikaatin harjoitusyksiköt tulivat Rovaniemen ilmatorjuntapatteristosta.

Lohtajan ampuma- ja harjoitusalue

Koska Lohtaja on ehkä monellekin Etupyörän lukijoille hieman tuntemattomampi alue, niin tähän al-

kuun lienee paikallaan pari riviä itse alueesta.

Lohtajan alue on maavoimien kehitettävä ampuma- ja harjoitusalue, jonka pääkäyttäjä on ilmatorjunta-aselaji.

Panssariprikaati on alueen vastaava hoitaja, joka valvoo ampuma- ja harjoitusalueen käyttöä.

Lohtajan Vattajanniemessä sijaitseva ampuma-alue perustettiin vuonna 1952 ilmatorjunta-aselajin ampumakenttäalueeksi. Kun Puolustusvoimat aikanaan valitsi aluetta, puolsivat useat tekijät Lohtajan Vattajanniemen valintaa; alue mahdollisti laajan ampumasektorin hyödyntämisen, sisälsi riittävän laajan ampuma-alueen sekä va-

roalueena toimivan saarettoman merialueen. Lisäksi hyvät kulkuyhteydet alueelle niin rauta- kuin lentoteitsekin tukivat alueen valintaa.

Alue soveltuu kovapanosammuntoihin eri asejärjestelmillä sekä räjäytys- ja raivauskoulutukseen. Siihen kuuluu majoitus- ja huoltoalue, ampuma-alueet, maalialue sekä suoja-alue.

Ampuma- ja harjoitusalueesta noin 1200 ha kuuluu EU:n Natura 2000 -verkostoon ja on Pohjois-Euroopan tärkein dyyniluontotyypin suojelualue. Alue on liitetty Natura 2000 -verkostoon sillä edellytyksellä, että Puolustusvoimien toimintamahdollisuudet alueella säilyvät.

Harjoituksen suunnittelusta ja valmistelusta

Valtakunnallisen ilmatorjuntaharjoituksen suunnittelu ja valmistelu on pitkä prosessi. Päävastuun suunnitteluun liittyvistä asioista kantaa Ilmasotakoulu. Harjoitukseen osallistuu joukkoja kaikista puolustushaaroista, joten yhteensovittamista on runsaasti. Toteutettu harjoitus kuitenkin taas osoitti, että menettelytavat ja har-

joituksen suunnitteluprosessi on hyväksi hioutuneet. Harjoitusjoukoilla oli mainiot edellytykset harjoitella ja kehittää osaamistaan.

Harjoituksen johtaja totesi harjoituksen päämäärän seuraavasti: "Harjoituksen päämääräksi voidaan kiteyttää onnistunut tilanteen mukainen toiminta ja kulloinkin toimivan kokonaisuuden saavuttaminen. Henkilöstöltä ja harjoitusjoukoilta asetettu yleispäämäärä edellyttää koulutuksellisten tavoitevaatimukset saavuttamista ja oman toiminnan yhteensovittamista ilmatorjuntajärjestelmään ja osaksi ilmapuolustusta.

Jokaisen joukon tavoitteena on parantaa ampuma- ja taistelutoimintaa harjoituksen edetessä ja saavuttaa mahdollisimman monta onnistunutta suoritusta ja tehtävää. Kehittyminen toteutuu toistojen ja rakentavan palautteen kautta."

Tämän selkeän päämäärän pohjalta lähtivät harjoitusjoukot toteuttamaan toimintaansa.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo tositoimissa

Harjoituksen ensimmäiset päivät eli niin sanottu ampumavaihe sujui joukkotuotantoyksiköillä omien yksikkötyyppien mukaisten asejärjestelmien ammunnoissa. Ammuntoja toteutettiin 23 mm ilmatorjuntakanuunoilla ja 12,7 mm ilmatorjuntakonekivääreillä. Patteriston osalta ampumavaihe hui-

pentui ITO90M -ohjusammuntaan. Ammuntojen tulokset eivät jättäneet epäilyksiä joukkojen suorituskyvystä - tämä homma hallitaan. Ammuntojen ohessa tutka- ja oksen soturit kehittivät osaamistaan omien järjestelmiensä parissa muun muassa hyödyntäen harjoituksessa mukana olevia elektroni-

sen sodankäynnin ammattilaisia. Kevään koulutus vaikutti tuottaneen tulosta ja toiminnan taso oli alusta pitäen sen mukaista.

Harjoituksen puolivälissä laitettiin kovat ampumatarvikkeet siivuun ja käännettiin katse kohti ilmapuolustusvaihetta. Tämä vaihe on vaativa mutta samalla antoisaa

Kuva: Tuomas Puhakka

jakso, jossa yksiköiden suorituskyky punnitaan niiden avaintehtävissä. Joukkojen johtaminen sekä ase- ja johtamisjärjestelmien käyttö erilaisissa vaativissa tilanteissa laittaa yksiköiden kyvyt tiukkaan testiin. Yksiköt kuitenkin osoittivat, että koulutus ja harjoittelu eivät ole mennyt hukkaan, vaan ilmahallinnon saadaan tuotuksi.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston Tukikohtakomppanian koulutuksessa oleva huoltoyksikkö muodosti harjoituksen huoltokomppanian rungon, jota täydennettiin muiden joukko-osastojen huoltomiehillä. Vaikka huoltotoiminnan peruserä oli aikaisemmista harjoituksista tuttu, oli tämä kuitenkin ensimmäinen kerta kun käytössä oli joukkotuotannossa oleva kokonainen huoltokom-

pania. Huoltokomppaniaan sijoitetut varusmiehet tekivät pitkiä päiviä omilla erityisosaamisaloillaan niin ampuma- kuin ilmapuolustusvaiheessakin varmistaen tällä tavoin omalta osaltaan muiden yksiköiden edellytyksiä suoritua tehtävistään. Samalla huoltokomppania sai erinomaisen mahdollisuuden harjaantua omaan sodan ajan tehtävässään.

Viikonloppua kohden ja harjoituksen ilmapuolustusvaiheen alkaessa, Jääkäriprikaatin joukot täydentyivät kun patteriston aliupseerikurssien eri linjojen aliupseerioppilaat saapuivat Lohtajalle. Harjoitus on erinomainen paikka kasvattaa osaamistaan oman erityisalan parissa. Harjoituksen jälkeen on vain kolme viikkoa siihen, kun tulee aika kiinnittää paljon vel-

voittavat kulmaraudat maastopuvun rintaan. Kevään koulutuksessa ja harjoittelussa oppilaat ovat osoittaneet olevansa oikealla tiellä matkalla tulevaa johtajakauttaan. Heinäkuun saapumiserän soturit saavat näistä johtajista mallikkaita esimiehiä.

Ammattilaiseksi pääsee ja sellaisena pysyy vain harjoittelemalla ja tinkimättömällä asenteella. Tässä hengessä harjoituksessa toimi myös henkilökunnan ITO90M-osasto maan parhaiden alan osastojen johdossa ja valvonnassa.

Kokonaisuutena voidaan todeta, että napapiirin sankarit hoitivat hommansa hienosti ja näinhän asian pitää toki ollakin.

Harjoituksen johtaja eversti Petteri Koskinen.

Lopuksi

Jääkäriprikaati vei harjoituksen kunnialla loppuun niin johtamis- ja tukivastuun kuin taistelevien joukkojenkin osalta. Seuraavan kerran vastaava johtamistehtävä on tulossa Jääkäriprikaatille toukokuussa 2017. Sitä odotellessa Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston joukot palaavat ilmatorjuntaharjoitukseen säännöllisesti kahdesti vuodessa.

Hyvää kesää kaikille Etupyörän lukijoille.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentaja
Everstiluutnantti Tero Ylitalo

Harjoituksen kuljetusupseerin kapteeni Pasi Säkkinen vastuulla oli harjoituksen liikenneturvallisuus.

Perusyksikköesittely: Ilmatorjuntapatteri

Ilmatorjuntapatteri on Rovaniemien ilmatorjuntapatteriston perusyksikkö, jossa tuotetaan kaikki Jääkäriprikaatin tuotantovastuulla olevat ilmatorjuntajoukot. Yksikössä annetaan myös aliupseerikoulutusta sotilaspoliiseille ja ilmatorjuntayksiköiden johtajille.

Ilmatorjuntapatteri aloitti toimintansa 1.1.2015. Vuonna 2014 Lapin Ilmatorjuntarykmentissä toimi vielä kolme ilmatorjuntayksikköä, joiden tehtävät on nyt yhdistetty yhteen yksikköön. Yksikön tärkeintä koulutuskalustoa ovat ilmatorjuntaohjus 90M, 23mm ilmatorjuntakanuuna, maalinosoitustutka 87M ja ilmatorjunnan johtamisjärjestelmän eri osat.

Yksikössä koulutetaan peruskoulutuskaudella noin 200 alokasta ja yksikkö on jaettu kuuteen alokasjaokseen. Peruskoulutuskauden jälkeen yksikkö jakaantuu kahteen osaan. Koulutusosasto tuottaa joukkotuotantotehtävän mukaisen sodanajanyksikön ja kurssiosastolla annetaan aliupseerikoulutus. Tammikuun saapumisesta tuotetaan ilmatorjuntaohjuspatteri90M ja ilmatorjunnan tutkajaos. Kesän saapumisesta joukkotuotannon painopiste on johtamisjärjestelmän eri osissa. Yksikön joukkotuotantovelvoitteet kohdentuvat kaikkiin puolustushaaroihin.

ITPTRI:n kurssiosasto on jaettu ilmatorjuntalinjaan ja sotilaspoliisilinjaan. Sotilaspoliisilinja tuottaa johtajia Jääkäriprikaatin, Kainuun prikaatin ja Lapin lennoston sotilaspoliisijoukoille, sekä vartioryhmille. Kurssiosaston tavoitteena on tuottaa niin ihmisten johtajia, kuin myös laitteiden erikoisosaajia.

Ilmatorjuntakalusto on teknisesti vaativaa ammunnanhallintaja johtamisjärjestelmineen. Koulutus toteutetaan maastossa taisteluharjoituksissa ja hyvin varustelluissa koulutustiloissa simulaattoreita hyväksikäyttäen. Eri järjestelmille koulutetut toimivat tiiviissä ja itsenäisissä ryhmäkokonaisuuksissa. Taistelijat saavat monipuolisen koulutuksen ryhmänsä kaikille ase-, viesti- ja johtamisjärjestelmille.

Yksikön harjoitustoiminta koostuu peruskoulutuskaudella pidettävistä jalkaväkitaisteluharjoituksesta ja ampumaharjoituksesta. Näissä harjoituksissa opetellaan yksittäisen taistelijan perustaitoja ja ammutaan taistelijaparin ammunnat. Peruskoulutuskauden jälkeen koulutus- ja kurssiosasto osallistuvat kahteen ilmatorjuntataisteluharjoitukseen, jotka pidetään Someroharjun lähiharjoitusalueilla. Näissä harjoituksissa on tavoitteena oppia ryhmän ja jaoksen taisteluun liittyvät asiat. Patterin taistelua

harjoitellaan ja mitataan Lohtajan ilmapuolustusharjoituksessa, sekä saapumisjärjestelmän päättöharjoituksessa.

Perusyksikön normaalien tehtävien lisäksi ilmatorjuntapatterin vastuulla on ITO90M-järjestelmän valtakunnalliset päävastuutehtävät, sekä ITO90M- ja JOKE06-järjestelmien henkilökunnan osaamisen ylläpitoon ja kehittämiseen liittyvät tehtävät. Tavoitteena on järjestää vuosittain ITO90M-erikoiskouluttajakurssi henkilökunnalle. Jokainen ITO90M-järjestelmälle koulutuksen saanut henkilökuntaan kuuluva osallistuu vuorollaan osaamisen mittaukseen, jolla varmistetaan riittävä ja ajantasainen tietämys järjestelmästä. Osaamisen mittausta koostuu teoriakokeesta ja käytännön tehtävistä.

Ilmatorjuntapatteri on suurehkoista koostaan ja monipuolisista tehtävistä huolimatta onnistunut käynnistämään toimintansa ja toteuttamaan sille käsketyt tehtävät. Yksikön henkilökunta on ammattitaitoista ja sitoutunutta, mikä on ollut suureksi eduksi uuden yksikön alkutaipaleella. Yksikkö vaalii jatkossakin lakkautetun LAPITR:n tunnuslausetta:

- ilmatorjuntaa maan huipulla - kehityksen kärjessä.

ITO90M Lohtajalla kovapanosammunnoissa.

Kuva: Jaana Vienola

Maalinosoitustutka 87M

Kuva: Tuomas Puhakka

Lapin jääkäripataljoonan jääkärikilpailu

Jääkärikilpailun päämääränä on mitata kilpailujoukkueiden maavoimakoulutuksen tavoitteiden ja osaamisvaatimusten saavuttaminen. Kilpailuissa arvostellaan joukkueiden tulokset kilpailussa saavutetun pistemäärän lisäksi sanallisella arvioinnilla. Arvosana saadaan vertaamalla joukkueen saavuttamaa pistemäärää kilpailun maksimipisteisiin.

Arvosana muodostuu seuraavasti:

% pisteistä	arvosana
80 - 100	kiitettävä
70 - 80	hyvä
60 - 70	tydyttävä
40 - 60	välttävä
< 40	huono.

Sanallinen arviointi liitetään kilpailujen virallisiin lopputuloksiin.

Kilpailuun osallistuvat joukkueet ovat pääosin joukkotuotantokokoonpanossa. Kilpailun kestoaika on kaksi vuorokautta. Kilpailu koostuu siirtymistehtävistä, viidestä tehtävästä, partiosuunnistuksesta ja pikataipaleesta.

Ensimmäisenä päivänä suoritettava siirtymistehtävä on jalkatai hiihtomarsi, sisältäen suunnistuksen. Marssin pituus vaihtelee 10 - 14 km.

Marsilla olevat tehtävärasit pitävät sisällään 3 - 9 tehtävää tst-pari-, partio- tai ryhmäkokoonpanossa.

Tehtävärastien aihealueet ovat:

- taistelukoulutus
- asekäsitteily
- lääkintä
- suojelu
- viesti
- suunnistus
- pioneeri.

Toisen päivän avaa sulalla maalla perinteinen partiosuunnistus. Jouk-

kue kulkee osan matkaa koossa, mutta pääosan matkaa kolmena ryhmänä. Partiosuunnistuksen pituus vaihtelee ryhmittäin 6 - 10 km.

Lumen ollessa maassa partiosuunnistus osuus toteutetaan paikannussuunnistuksena. Tällöinkin joukkue kulkee osan matkaa koossa, mutta pääosan matkaa kolmena ryhmänä. Paikannussuunnistuksen pituus vaihtelee ryhmittäin 6 - 10 km.

Kilpailu huipentuu pikataipaleeseen, johon sisältyy käsikranaatinheitto ja rynnäkkökiväärimunta kaatuviin partiotauluihin. Kokonaistulos pikataipaleesta saadaan laskemalla yhteen käytetty aika sekä kranaatinheiton ja ammunnan sakot. Pikataipaleen matka on noin 3 km. Valokuva 1: (Pikataival) Valokuva 2: (Partioamunta)

Palkitseminen

Joukkueet palkitaan kuntoisuusloilla seuraavasti:

- voittajajoukkue 1 vrk
- kaikki kiitettävän tuloksen saavuttaneet joukkueet 1 vrk.

Voittajajoukkue saa haltuunsa kiertopalkinnon, joka on koukkaajapatsas. Lisäksi kilpailijoiden nimet kirjataan koukkaajapatsaan

mukana kulkevaan palkintokirjaan. Valokuva 3: (Palkintokirja)

Koukkaaja patsaan historia:

Koukkaajapatsas on Jääkäripataljoona 1:n vanhojen jääkäreiden vuonna 1961 lahjoittama kuvanveistäjä Jyrki Sailon muovaama patsas.

Patsaasta tuli arvokkain kiertopalkinto jääkärikuntaa käsittävässä kilpailussa. Prikaatikohtaisista koulutustarkastuksista luovuttaessa, tämän palkinnon sääntöjen mukainen jakaminen loppui vuonna 1994. Tämä ikuisesti kiertäväksi tarkoitettu palkinto otettiin uudelleen käyttöön 1/13 saapumisellä. Aloituksen patsaan käyttöön otosta teki JPR:n killan si-

teeri Pekka J Heikkilä. Tuolloinen LAPJP:n komentaja Evl O Asteljoki teki päätöksen kilpailun toimeenpanosta. Kilpailu järjestetään kaksi kertaa vuodessa, molemmille saapumisille.

Kilpailun voittajajoukkueet ja kouluttajat:

• 1/13	II J / TUKIK	Kers R Huisjen
• 2/13	KVKRHJ / TUKIK	Ltn J Vienola
• 1/14	KNTOJ / 1.JK	Ltn V Saad
• 2/14	PSTOHJJ / TUKIK	Ltn A Markkanen
• 1/15	TIEDJ / TIEDK	Ltn J Yli-Renko

Kuvat: Riku Illikainen

Jääkärien jalanjäljissä

Teksti: Aleksanteri Markkanen, Ilkka Näsi ja Ari Mure
Kuvat: PV:n Combat Camerateam

Jääkäri liikkeen ja Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n synnyn taustana olivat Suomessa 1800-luvun lopulla heränneessä kansallisuusaatteessa ja venäläisten sortotoimenpiteiden 1900-luvun taitteessa synnyttämässä venäläisvastaisessa mielialassa. Suomessa päätettiin ryhtyä luomaan kansanarmeijaa mutta yritykset hankkia sotilaskoulutusta Ruotsissa ja Tanskassa eivät onnistuneet. Tällöin käännyttiin Saksan puoleen, joka tammikuussa 1915 hyväksyi sotilaskoulutuksen antamisen. Ensimmäiset vapaaehtoiset saapuivat Saksaan 25.2.1915.

Tänä vuonna noista tapahtumista tuli kuluneeksi 100 vuotta. Puolustusvoimat osallistui alkupe-
räisessä varuskuntakaupungissa Lockstedter Lagerissa, nykyisessä Hohenlockstedtissa, järjestettyihin juhlallisuuksiin noin 120 henkilön osastolla. Maavoimat vastasi tilaisuuden valmisteluista ja asetti juhlallisuuksiin Jääkäri lipun, jääkärijoukkojen perinneliput kunniaavartioineen sekä jääkäriperinteitä vaalivien joukkoyksiköiden varus-

miehistä muodostetun lippujoukueen. Puolustusvoimien osasto johti Jalkaväen tarkastaja, eversti Jukka Valkeajärvi.

*Kolme matkaa symboloivaa lippua, etualalla Jääkäri lippu eli Jääkäripataljoona 27:n lippu, taustalla Suomen ja Saksan liput.
Kuva: Ville Multanen*

*Lapin jääkäripataljoonan lippuvartio ja lippu Jääkärimuistomerkillä Hohenlockstedtissa. Everstiluutnantti Ari Mure, ylikersantti Ilkka Näsi ja luutnantti Aleksanteri Markkanen.
Kuva: Samuli Haapala*

Lapin jääkäripataljoonan osasto

Lapin jääkäripataljoona on yksi jääkäriperinteitä vaalivista joukkoyksiköistä ja sai tämän myötä kunniatehtävän osallistua juhlallisuuksiin Saksassa. Matkaan valittiin 10 vapaaehtoista varusmiestä 1. Jääkärikompaniasta: alikersantit Ossi Estamaa, Kristian Hintsala, Olli Kamula, Kim Klemetilä ja Pekka Veijola sekä jääkärit Antti Holopainen, Kuisma Lappalainen, Mi-
ro Linnakangas, Henri Mattinen ja Roope Naasko. He olivat alusta asti kiinnostuneita ja innoissaan tulevasta matkasta. Henkilökunnasta matkaan osallistuivat Lapin Jääkäripataljoonan komentaja ja lippuvartion vanhempi lippu-upseeri, everstiluutnantti Ari Mure, nuorempi lippu-upseeri, luutnantti Aleksanteri Markkanen ja lipunkantaja, ylikersantti Ilkka Näsi.

Matkan alku

Joukot kokoontuivat Santahaminaan keskiviikkona 25. helmikuuta, jossa eversti Jukka Valkeajärven johdolla perehdyttiin tulevaan kunniatehtävään. Päivä jatkui lippuvartioiden ja neljän jääkäripataljoonan varusmiehistä muodostetun lippujoukueen harjoittelulla. Torstaina 26. helmikuuta lensimme Helsingistä Hampuriin, jossa meitä odottivat Saksan puolustusvoimien eli Bundeswehrin edustajat. Majoituimme sotakorkeakoulun, Führungsakademien, kasarmialueelle. Heti kättelyssä tuli selväksi, että saksalaiset osaavat kestitä vieraita hyvällä ruualla ja vieraanvaraisuudella.

Perjantaina siirryimme Hampurista Lockstedter Lageriin, nykyiseen Hohenlockstedtiin, jossa juhlallisuuudet pidettiin. Tutustuimme alueen historiaan ja alueella olleisiin koulutusalueisiin. Samalla huomasimme yllätykseksemme, kuinka suuri tapahtuma jokavuotinen "Finnentag" oli paikallisille. Joka puolella näki pienoisversioita Suomen ja Saksan lipuista, lähes jokaisen kaupan ikkunaa koristi Suomi- Saksa lippunauhut ja kaikissa

*Kunniaavartiossa perinnejoukkojen lippulinna ja etualalla suomalaisista sotilaslipuista arvokkain, Jääkäri lippu.
Kuva: Ville Multanen*

saloissa liehui jommankumman maan lippu. Lockstedin asukkaat olivat todella vieraanvaraisia ja innostuneita läsnäolostamme. Yksi paikallinen kahvila oli jopa ripustanut täysikokoisen Suomen lipun terassilleen ja myi "Munkki" nimellä perinteisiä berliininmunkkejä, jossa sokerikuorrutus oli muotoiltu Suomen lipun värien mukaan. Peruskoulun pihan läpi kä-

vellessämme lapset vilkuttivat ja tervehtivät "Moi"- sanalla. Kaiken kaikkiaan vastaanotto paikallisten osalta on lämmin ja positiivinen.

Suomalaisen osaston johtaja Jalkaväen tarkastaja, eversti Jukka Valkeajärvi johti suomalaista osastoa.

Kuva: Ville Multanen

Suomalaiset varusmiehet esittivät 19:ä ensimmäistä vapaaehtoista.
Kuva: Joni Koskinen

Varusmiesten seurassa IMS:n aikaiseen sotilasasuun pukeutunut saksalainen.
Kuva: Ville Multanen

Suomalaisten jääkäreiden kouluttajana ja JP27:n kunnioitettuna komentajana toimi majuri Maximilian Bayer (1872- 1917). Hän kaatui myöhemmin länsirintamalla rykmentin komentajana.
Kuva: Ville Multanen

Muistojen marssi

Perjantai huipentui Muistojen Marssiin, jossa osa varusmiesosastostamme esitti siviilivaatteissa Lockstedtiin tulleita 19 ensimmäistä vapaaehtoista. Marssi alkoi vanhalla juna-asemalta, josta marssi jatkui yhdelle jääkäreiden entisistä majoituskasarmeista, joka toimii nykyisin museona. Paikallinen soitto-kunta sekä perinneasuissa olevat saksalaisotilaat toivat oman osansa menneiden aikojen muisteluun. Ilta oli ehkä koko matkan tunnelmallisin ja mieleenpainuvin ihmisten seurattessa satamäärin rauhallista marssia kaupungin halki.

Pääjuhla

Juhlallisuuksia kunnioittivat läsnäolollaan mm. Puolustusvoimain komentaja, kenraali Jarmo Lindberg ja Maavoimien komentaja, kenraaliluutnantti Seppo Toivonen

Varsinainen juhlapäivä alkoi jumalanpalveluksella, josta siirryttiin viettämään muistojuhlaa Jääkäreiden muistomerkillä. Pääjuhla oli vaikuttavan arvokas ja sitä kunnioittivat läsnäolollaan mm. Suomen puolustusvoimain komentaja, sekä Suomen ja Saksan valtio- ja sotilasjohto. Jääkäriperinteitä vaalivien joukkoyksiköiden ja Jääkäri- ja lippuvartioiden, sekä varusmiehistä muodostettu lippujoukkue, Bundeswehrin kunniaosasto ja Viron asevoimien lippuvartio muodostivat ylvään vartion Jääkärimuistomerkillä. Tilaisuuden aikana Kaartin sotilassoittokunta esitti useita syvädyttäviä kappaleita. Oli unohtumaton kokemus kuulla Jääkärimarssi ja Maammelaulu näin isossa ja arvokkaassa tilaisuudessa! Sitä emme tule unohtamaan ikinä. Samalla oli hienoa nähdä kaikki Jääkäripataljoonien liput yhdessä Jääkäri- ja lippuvartioiden kanssa samaan aikaan. Tätä ei useasti pääse näkemään.

Juhla jatkui paikallisen peruskoulun salissa, jossa edellä mainittujen maiden sekä perinneyhdistysten edustajat pitivät puheet verraten Jääkäri- ja lippuvartioiden merkitystä yhteiskuntaan. Koko päivän juhlatilaisuudet huipentuivat vapaaseen il-

tajuhlaan paikallisessa Kartoffelhallissa iloisissa merkeissä.

Matkan päätös

Retkemme viimeisenä päivänä tutustuimme Hampurin kaupunkiin bussi- sekä veneajelun muodossa. Tutustumisen kohokohtana oli kunnantalo, joka yksityiskohtineen toi mieleen suuret Keski-Euroopalaiset palatsit kaikessa mahtavuudessaan. Kuitenkin jokaisella seikkailulla on loppunsa ja niin paluumatkamme takaisin Suomeen lähti illalla Hampurin lentokentältä. Siinä missä Pohjois-Saksassa oli kevät jo aluillaan, tervehti meitä Sodankylässä tuttu ja turvallinen lumenvalkoinen maisema.

Matka oli erittäin hieno kokemus ja oli kunnia päästä osallistumaan Jääkäri- ja lippuvartioiden 100-vuotisjuhlallisuuksiin. Moni varusmies sai useita uusia kavereita eri joukko-osastojen kollegoistaan. Tätä matkaa historiaan tulee varmasti muisteltua vielä kiikkustuolissa. Oli kunnia olla vaalimassa ja vaalia jatkossa jääkäreiden perinteitä!

Lockstedt Lagerin tunnettu maamerkki oli ja on yhä vesitorni, jonka huipussa oleva pallo kohotettiin ylös ammuntojen merkiksi nykyisen ampu-maratojen punaisen lipun tapaan.
Kuva Ari Mure

Maanpuolustustyö - yhteistä työtä isänmaan hyväksi

Maanpuolustustyö saattaa monelle kalskahtaa korvaan juhlapuheissa käytetyltä termiltä, joka on ajatusena jossain muulla tasolla kuin käytännön tekemisessä ja meidän kaikkien jokapäiväisessä työssä. Maanpuolustustyöstä puhutaan, kun varusmiehet tekevät keräystä sotiemme veteraanien hyväksi tai prikaatin johto käy pitämässä juhlapuheita veteraanitilaisuuksissa tai valatilaisuuksien yhteydessä järjestetään esittelyjä alokkaiden omaisille. Harvoin sitä tulee kuitenkaan ajatelleeksi kuinka konkreettista maanpuolustustyötä meidän kaikkien päivittäinen työpanos on.

Maanpuolustustahto

Lapin maakunnassa on perinteisesti ollut erittäin korkea maanpuolustustahto, ja tavoitteena onkin ylläpitää ja kehittää sitä jatkosakin. Vuoden 2015 alusta Jääkäriprikaatin vastuualue laajeni käsittämään koko Lapin maakunnan. Näin kävi myös maanpuolustustyön osalta. Jääkäriprikaati koordinoi Lapissa kaikkien muidenkin Puolustusvoimien toimijoiden toimintaa. Maanpuolustustyötä tehdään yhteistyössä sekä alueellisten että paikallisten viranomaisten, veteraani-, reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen sekä kansalaisjärjestöjen kanssa. Luonnollisesti toimintaan kytketään myös maakunnan kaupungit ja kunnat, seurakunnat, eriaisteiset oppilaitokset ja muutkin toimijat. Maanpuolustustyön kokonaisuus muodostuu maanpuolustusviestinnästä, erityyppisestä tuesta veteraaneille sekä maanpuolustus- ja kansalaisjärjestöille, kirkollisesta työstä, sotilassoittotoiminnasta sekä Jääkäriprikaatin järjestämistä maanpuolustustapahtumista. Muiden järjestämiin tapahtumiin osallistu-

taan aina, kun se omien tehtävien puitteissa on mahdollista.

Alueellinen yhteistyöryhmä

Yhtenä konkreettisena maanpuolustuksen yhteistyöfoorumina Lapissa on Alueellinen yhteistyöryhmä. Yhteistyöryhmän johtajana ja koollekutsujana toimii Lapin alue toimiston päällikkö.

Muut vakiojäsenet ovat Lapin maakunnalliset veteraanijärjestöt - rintamaveteraanit, sotaveteraanit ja sotainvalidit -, Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK), Lapin reserviupseerit ja reserviläiset sekä Sotilaskotiyhdistys. Viimeisenä - vaan ei vähäisimpänä - on mukaan kutsuttu Lapin maakuntakomppanian johto. Tällä on haluttu nostaa maakuntakomppanian statusta maanpuolustustyöhön sitoutuneena sodanajan joukkona.

Lisäksi yhteistyöryhmään voidaan kutsua myös muita toimijoita aina tilanteen ja tarpeen mukaan. Yhteistyöryhmä kokoontuu vähintään kahdesti vuodessa: keväällä ja syksyllä. Kokousten tarkoituksena on suunnitella puolustusvoimien TRSS -aikataulun mukaisesti tulevia maanpuolustustapahtumia yhdessä eri järjestöjen kanssa, ja näin sitouttaa kaikkia toimijoita mitoitamaan tukitarpeita oikein, ottamaan huomioon muiden aikataulut sekä tapahtumat ja kaiken kaikkiaan tekemään asioita yhdessä.

Yhteistyöryhmä toimii erinomaisena suorana viestintäkanavana Jääkäriprikaatin ja järjestöjen välillä. Yhteistyöryhmä aloitti toimintansa syksyllä 2014, ja jo kahden kokouksen perusteella ollaan pystytty etukäteen yhteen sovittamaan eri tilaisuuksia ja tapahtumia. Esimerkkinä voidaankin mainita Rovaniemellä 30.7.2015 järjestettävä Veteraanien Rosvopaistitapahtuma, johon saatiin yhteistyö-

ryhmän kautta hyvää taustatietoa ja -tukea valmisteluja varten.

Yhteistyöryhmän kautta on myös informoitu järjestöjä keväällä 2015 järjestetyistä varusmiesten ja seniorikansalaisten tapaamisista, eli ns. "hoivakotikäynneistä". Jääkäriprikaatin varusmiehet toteuttavat myös sotiemme veteraanien hyväksi keräykset sekä keväällä että syksyllä 2015.

"Törkeän Hyvät Päivät"

Lapin aluetoimisto toteuttaa omalla sarallaan vuosittain useita tapahtumia eri oppilaitosten kanssa. Tapahtumat ovat luonnostaan painottuneet toisen asteen oppilaitoksiin, sekä ammattioppilaitoksiin että lukioihin.

Eryteisesti toisen asteen oppilaitosten kakkosluokkalaiset ovat juuri sopivan ikäistä kohderyhmää. Nuoret miehet täyttävät seuraavana vuonna pääsääntöisesti 18 vuotta, jolloin heille viedään maanpuolustusviestiä noin vuotta ennen kutsuntoja. Vastaavasti nuoret naiset voivat 18 -vuotiaana hakeutua naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen.

Aluetoimisto on ollut jo usean vuoden mukana Lapin ammattioppilaitoksen syksyisin järjestämissä tapahtumissa nimeltään "Törkeän Hyvät Päivät", jossa eri viranomaiset ja toimijat omilla rasteillaan viestivät ja vaikuttavat nuoriin. Aluetoimiston teemana onkin näissä tapahtumissa ollut "Kunnossa Inttiin", jolla on pyritty kannustamaan nuoret positiivisesti hyvään kuntoon ennen kutsuntoja ja varusmiespalveluksen aloittamista.

Eri lukioissa taas on käyty pitämässä infotilaisuuksia varusmiespalveluksesta ja naisten asepalveluksesta, erikoisjoukoista sekä Puolustusvoimista työnantajana. Aktiivisina koulujen yhteyshenkilöinä näissä tapahtumissa ovat toi-

mineet opinto-ohjaajat, ja kaikkiin pyyntöihin on pystytty vastaamaan positiivisesti. Tätäkin toimintaa on ehdottomasti tarkoitus jatkaa ja jopa jatkossa laajentaa.

Maanpuolustustyö on siis meidän kaikkien tekemää työtä, jossa näkyy halu tehdä oma työpanos mahdollisimman hyvin ja

työn tuloksissa heijastuu kunnioitus sotiemme veteraaneja ja heidän työtään kohtaan. Haluan tämän kirjoituksen lopuksi lainata Suomen Marsalkka Mannerheimin viimeistä päiväkäskyä nro 137/31.12.1944, jossa hän kiittää "kaikki niitä, jotka eri laitoksissa ja järjestöissä ovat antaumuksel-

la tehneet työtä yhteisen asiamme hyväksi". Haluankin tästä johdella kaikki lukijat ajatukseen, että meidän päivittäinen työpanoksemme - kuinka pieneltä tahansa se itsestä tuntuisikin - on aina työtä yhteisen isänmaan ja maanpuolustuksen hyväksi.

Lapin maakuntakomppania

Maavoimien uudistuneen taistelutavan (Maavoimien taistelu 2015) oleellisenä osana on paikallispuolustuskonsepti. Konseptin mukaiseen paikallispataljoonaan kuuluu maakuntakomppania, jota voidaan pitää paikallispataljoonan "keihään kärkenä".

Maakuntakomppanian päätehtävät ovat kohteiden suojaus ja aluevalvonta. Paikallispataljoonan joukoista maakuntakomppania soveltuu parhaiten normaaliolojen ja poikkeusolojen virka-aputehtäviin. Maakuntakomppaniaa voidaan käyttää myös erikoisjoukkojen vastaiseen toimintaan ja taistelutehtäviin.

Maakuntakomppanioihin sijoitetaan ensisijaisesti tehtäviin soveltuvia, sitoutuneita ja aktiivisia reserviläisiä. Reserviläiset sijoitetaan pääosin oman asuinmaakuntansa alueella toimimaan maakuntakomppaniaan, jolloin heidän paikallistuntemusta voidaan hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti.

Sitoutuminen

Paikallisjoukkojen perustamisen yhtenä tavoitteena on ollut reservin motivaation ylläpitäminen tarjoamalla sitoutumishalukaille reserviläisille mahdollisuus kiinnostaviin tehtäviin ja toimintaan. Sitoumuk-

sen tehneet sijoitetaan maakuntakomppaniaan ja heitä kyetään tarvittaessa käyttämään nopeasti esimerkiksi virka-aputehtäviin.

Sitoumuksen tekeviltä edellytetään:

- Varusmiespalveluksen suorittamista
- Hyvää kansalaiskuntoa
- Kohtuullista fyysistä kuntoa (LAP-MAAKK: vuosittain cooper-tes-titulos vähintään 2400m ja lihas-kuntotesti suoritettu)
- Alle 40 vuoden ikää
- Kolmen vuoden sitoutumista Puolustusvoimien järjestämiin harjoituksiin.

Sitoumuksen tehneille tarjotaan:

- Sijoitus aktiivisessa maakuntajoukossa
- Vuosittaista harjoitustoimintaa ja fyysisen kunnan testausta
- Koulutusta normaaliajan häiriötilanteisiin ja kriisijän tehtäviin
- Henkilökohtainen maastovaateus ja suojavarustus.

Lapin maakuntakomppania

Lapin maakuntakomppanian koulutus on alkanut vuonna 2007. Alkuaikoina koulutuksen painopiste oli sotilaan perustaitojen ja kaluston osaamisen kehittämisessä.

Vuosina 2009 - 2014 painopisteenä oli ylempien johtoportaiden käskemä viranomaisyhteistyöhön liittyvä koulutus. Sotilaallisia taitoja harjoitettiin myös mutta resurssien vähyydestä johtuen pääosa harjoituksesta liittyi viranomaisyhteistyöhön. Vuonna 2015 painopiste siirtyi jälleen sotilaallisen osaamisen kehittämiseen ja erityisesti paikallispuolustuskonseptin mukaisiin tehtäviin. Vuonna 2015 koulutuksen pääteemoina ovat komppanian suunnitelmien laatiminen, kohteen suojaus sekä taisteluvälineiden käsittely ja ammunnat.

Lapin maakuntakomppanian koulutussuunnitelma vuosille 2016 - 2020 päivitetään vuoden 2015 aikana. Tavoitteena on muodostaa pidempiaikainen jatkumo osaamisen kehittämisessä, jolla jatkuvasti kehitetään maakuntakomppanian suorituskykyä sekä tarjotaan mielenkiintoista koulutusta aktiivisille reserviläisille.

Tarvittaessa tietoa Lapin maakuntakomppanian toiminnasta voi tiedustella Lapin aluetoimistosta yliluutnantti Jarno Mustoselta, joka toimii yhteyshenkilönä maakuntakomppaniaan liittyvissä asioissa.

Tervetuloa mukaan aktiiviseen maakuntakomppaniaan!

Kirje sinne jonnekin

"Olen taas kattanut lautaset kahdelle
huvikseen vaan
vaikka tiedän, että kolmeen viikkoon
et oo kotonakaan."

Vähän liioiteltua, mutta joskus tuo PMMP:n kappale on vain soinut päässäni, kun olen seurannut lähietäisyydeltä, aivan VFP-aitiosta, Lapin sotilassoittokunnan kevättä rinnallasi. Kiitos uusien mediatiiminne some-päivittäjien, on henkinen välimatka kuitenkin pysynyt pienempänä, kun täältä kotoakin on saanut seurata menoanne niin Facebookissa kuin Instagramissa.

Mukavaa on myös huomata, että parhaimmillaan julkaisujanne on nähnyt lähes 5000 seuraajaa! Kyllä teillä on kiitettävästi tullut koko laaja soittoalueenne sahattua kevään aikana laidasta laitaan! Ja kävittehan te ihan isen H:n kohdallakin avaamasa puolustusvoimien vartioparaatit ja MiEspa-konsertitkin nyt toukekuussa. Siitä huolimatta olet ehtinyt mukaan myös arjen pyöritykseen; lapset ovat päässeet harrastuksiinsa enkä itsenkään ole joutunut tyhjää kiukuttelemaan ainoana aikuisena arjessa.

Lunta tietysti satoi aina silloin, kun olitte reissun päällä keväällä ja jouduin itse kolaushommiin, mutta mukavana korvauksena kotona on soinut vähän erilaisempaakin musiikkia aiempaan verrattuna. Hauskaa sinällään, että ihmiset kuvittelevat sinun harjoittelevan kotona kekenaisia kappaleita. Idyllinen illuusiohan on, että minä puuhastelen kotikomppia sulesävelten soidessa taustalla. Kyllä naurattaa joskus, kun todellisuuteen vertaa. Yhtä ja samaa kohtaa hiotaan puolituntia toistaen, vain omaa stemmaa soittaessa on vaikea edes arvata mistä kappaleesta on kyse. Mukavahan tuo on sitten kekenaisuutena konsertissa kuulla.

Saapa nähdä mitä syksy tuo tullessaan, mutta nautitaanhan nyt ensin tästä alkavasta kesästä. Itsekin jo lomaa edetellen,

Soittajan vaimo

MVH 2015 – ”Mummo metsässä on aarre” ja muita lentäviä lauseita

Sii t se alkoi: tilaukset tukkuun ja juomatoimittajalle, työvoiman kokoamista ja käytännön järjestelyjen sopimista huoltopalvelu-upseerin kanssa. Maaston tiedustelua ja kaluston lainausta.

MVH 1/2015 piti Rovajärven alueella vihreitä sisaria 11 vuorokauden ajan. Unet jäivät lyhyiksi ja työtä oli paljon, mutta kun piti mielessä, miksi tätä tehdään, jaksoi vielä sen viimeisenkin aamun ja kotimatkan, joka sujui monelta varmaan nukahdellen.

Harjoituksen sotilaskotivas-tuu oli Sodankylän sisarilla ja taas huomattiin, miten ostotottumukset varusmiehillä muuttuvat. Tut-tua vihreä Hartsport oli vaihtunut energiajuomiin. Aikaisemmin myytiin makkarapaketteja, eikä

mikään riittänyt. Nyt kaupaksi kävivät mm. paniinit, joita sitten menikin monta sataa ja paniinigrillin mukaan ottaminen todettiin melko osuvaksi päätökseksi. Pintansa pitivät uusien tuotteiden rinnalla edelleenkin sämpylät, lihapiirakat ja itse tehdyt hampurilaiset, joiden menekki oli valtava ja ”sämpyläsvotta” pyörikin sotilaskodin keittiössä melkein aamusta iltaan.

Soden munkki oli kuitenkin ykkönen. Harjoituksessa leivottiin liki 11 487 munkkia ja 2705 sämpylää. Ruispaloja täytettiin melkein 800 ja kahvia keitettiin liki 800 litraa eli noin 6000 kuppia.

Autokeikkoja ei ollut niin paljon kuin mihin olimme tottuneet, mutta leirisotilaskodissa jonoja oli jo aikaisin iltapäivällä, mikä oli uut-

Sodankylän sisar Maire Järveläinen huolehti Sarriojärven sotilaskodin toiminnasta.

ta. Asiakkaita riitti koko ajan viimeiseen iltaan asti, jolloin ostettiin suolaisia matkaeväiksi. Sata sämpylää ei tuntunut missään, kun

niitä ryhdyttiin keittiössä täyttämään. Ja kun sämpylät loppuivat, täytettiin viimeiset ruispalat. Ja kun kinkku ja metvursti loppuivat, laitettiin leipien väliin halkaistua hiillosmakkaraa ja kananmunaa. Ja kaikki meni! Varmaan jokaisen varastosta vastaavan unelma on tyhjä varasto harjoituksen lopussa ja täällä se toteutui melko hyvin. Vain kertakäyttökuppeja jäi monta laatikkoa, mutta kupeillahan ei ole viimeistä myyntipäivää.

Vaikka pitkän työpäivän jälkeen olo oli iltaisin melko turta, ei keneltäkään jäänyt varmaan huomaamatta Heinujärven tyyni pinta, järvelle ammuntojen jälkeen lehahtava joutsenpari sekä mahtava keväinen linnunlaulu, jota sai työpäivän jälkeen puolen yön mais-sa kuunnella vielä vuoteessakin, jos jätti ikkunan auki. Rohkeimmat uskaltautuivat aamuisin uimaan, vaikka veden lämpötila ei varmasti ollut vielä edes kymmentä astetta, mutta tämä oli ollut tapana jo vuosikymmeniä. Ja me muut seurasimme ihaillen heidän menoaan.

Harjoituksessa oli mukana sisaria Sodankylän lisäksi rajan paikallisosastoista, Turusta, Niinisalosta, Rovaniemeltä sekä Oulusta, josta oli mukana muutaman päivän

myös velijaoston jäsen Jussi Ensio. Kahden viikon aikana tuntemattomat tulivat tutuiksi ja joukko hit-sautui yhdeksi tekeväksi ryhmäksi, josta löytyi monenlaista ammattitaitoa. Jokainen oppi myös uutta, mikä on varmaan harjoitusten tarkoituskin.

”Sämpyläsvotossa” Leila Karhapää (vas.), Eila Elomaa ja Elina Ollila.

Rovaniemen vihreät sisaret vierailulla Sodankylässä

Aurinkoinen kevätpäivä, joskin tuulinen, retkemme kohde Sodankylä. Vihreät sisaret, mukana parikymmentä, matkasimme huhtikuun alussa linja-autolla vierailulle Sodankylän sisarten luo. Eväät mukana, puheensorina autossa ja iloisessa tunnelmassa söimme eväät. Lämmin vastaanotto perillä sotilaskodissa kahvit pullien kera. Uusi sotilaskodin johtaja Leena esitteli meille vaikuttavan videon. Esityksen jälkeen kävelimme kuuntelemaan mielenkiintoista esitystä puolustusvoimista. Seuraavana ohjelmassa olikin kuljetus rantasaunalle, missä söimme sisarien valmistamia herkkuja ja paistoimme makkaraa. Mukavaa yhdessäoloa ja sisarien tapaamisia. Iltapäivämme hurautti tosi nopeasti, kaunis kiitos Sodankylän sotilaskotisisarille antoisesta ja mukavasta iltapäivästä. Tapaamisiin sisarmerkeissä, kaunista alkavaa syksyä kaikille vihreille sisarille, sekä yhteistyökumppaneillemme.

Pentti Aarnio - Kaakonkulmalta aluemet- sänhoitajaksi Sodankylään

Valtaosalle sodankyläläisistä tuttu, eläkkeellä oleva aluemet-
sänhoitaja, piakkoin 92 vuotta täyttävä jatko- ja Lapin so-
dan veteraani Pentti Aarnio aloitti
isänmaansa puolustamisen jo 16-vuotiaana nuorukaisena ilma-
valvontatehtävissä synnyinkotikul-
millaan Kaakkois-Suomessa Parik-
kalassa talvisodan alkaessa. Tämä
toiminta jatkui jatkosodan alettua
kesällä 1941, kunnes hänelle tu-
li tammikuussa 1942 kutsu varus-
miespalvelusta suorittamaan Kuo-
pioon. Jo syyskuussa 1942 tuli sit-
ten komennus rintamapalveluk-
seen keski-Kannakselle Jalkaväki-
rykmentti 7:ään sen 1. Komppa-
niaan, jonka päällikkönä oli kap-
teeni Benjam Vanninen ja patal-
joonan komentajana majuri Pekka
Kuvaja. Näiden huippuhihtäjien
komennossa hiihto tuli myös alai-
sille hyvin tutuksi asemasotavuo-
sien aikana. Vuoden 1943 alussa
hänelle tuli ylennys alikersantiksi
ja sitten heinäkuussa komennus
upseerikouluun, josta joulukuussa
1943 upseerikokelaana komennus
tammikuussa 1944 itä-Kannaksel-
le Jalkaväkirykmentti 15:n joukku-
eenjohtajaksi ja pian ylennys vän-

rikiksi. Neuvostoliiton suurhyök-
kävksen alkaessa kesäkuussa 1944
joukolla tuli käsky siirtyä Manner-
heim-linjalle Kiviniemen aseman
seudulle sivustan varmistukseen,
jossa korkeimman johdatus suojeli
häntä ja hänen joukkuettaan ma-
joitusteltaan osuneessa kranaatin
iskussa. Sitten elokuun lopulla tu-
li siirto Vuosalmelle. Vuosalmella
ollessa tuli myös voimaan aselepo
04.09. Ruokolahdelle siirrettyä
joukosta ehdittiin jo kerätä aseet
pois, kunnes ne jaettiin uudelleen
takaisin ja pataljoona kuormattiin
junaan ja alkoi matka Kuopion ja
Iisalmen kautta Ouluun, josta lai-
valla Tornioon ja Lapin sotaan. So-
tatie eteni aina Ylitorniolle saakka,
josta joukko siirrettiin Kemin len-
tokentälle ja sieltä Ajoksen kautta
laivalla Porin Mäntyluotoon, jossa
joukko kotiutettiin.

Heti kotiuduttuaan alkoi Pentti
Aarniolla opiskelu metsänhoitajak-
si ja valmistuttuaan vuonna 1948
työ alan eri tehtävissä Järvenpää-
ssä, Espoossa, Juvalla ja Mikkeli-
ssä, josta vuonna 1951 siirtyminen
metsänhoitajaksi Sodankylään.
Välillä hän ehti avioitua vuonna
1946 ja avioliitosta syntyi neljä

lasta. Yli luutnantiksi ylennettynä
työura huipentui toimimiseen yh-
distetyn Sodankylän hoitoalueen
aluemetsänhoitajana vuodesta
1977 vuoteen 1986. Tänä aikana
yhteistyö varuskunnan kanssa tuli
hänelle hyvin tutuksi. Nyt jo yksi-
toista vuotta leskenä ollut eläkeläi-
nen asuu omakotitalossaan ja seu-
raa ikäänsä nähden virkeänä maa-
ilman menoa. Todettakoon, että
Pentti Aarnion, nyt jo edesmen-
nyt, kaksi vuotta vanhempi veli Al-
lan toimi aikanaan everstinä Suo-
men kenttätyökistön tarkastajana
1.5.1977 – 9.9.1981.

Samalla, kun esitämme kun-
nioittavat kiitoksemme jo harva-
lukuisiksi supistuneen sotien ve-
teraanisukupolven edustajille Pen-
ttille ja hänen alle kahdellekymme-
nelle aseveljelle itsenäisestä isän-
maastamme, toivomme heille
jokaiselle terveyttä ja hyviä elämän
ehtoopäiviä läheistensä kanssa.
Olette ansaitusti maamme kunnia-
kansalaisia, joiden ansiosta voim-
me runsaan kahden vuoden kulut-
tua juhliä, toivottavasti monen tei-
dän kansanne maamme satavuo-
tista itsenäisyyttä.

Jääkäriprikaatin kunniajääkärit

Jääkäriprikaati täytti viime syk-
synä 35 vuotta. Tuona juhla-
päivänä Jääkäriprikaatin ko-
mentaja eversti Petteri Koskinen
nimitti joukko-osastolle kaksi uut-
ta kunniajääkärinä.

Komentajan esittämän toivo-
muksen mukaisesti kumpikin ni-
mitetyistä oli sotien veteraaneja.
Valintaa valmistelemissa olivat pri-
kaatin taustayhteisöistä mm. kol-
men paikallisen veteraanijyhdistyk-
sen johto ja joukko-osastokillan
hallitus.

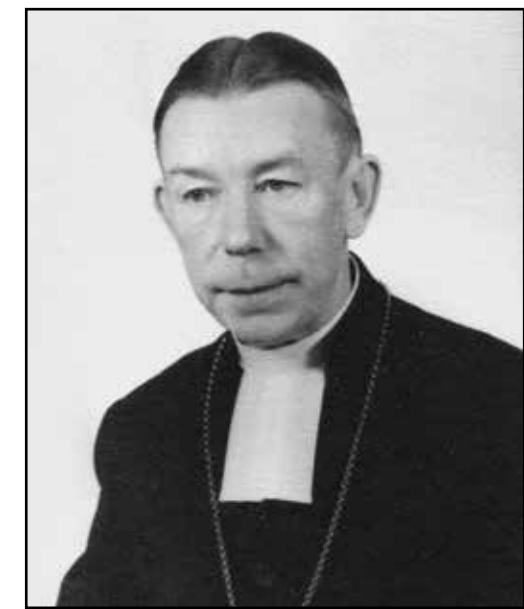
Nyt valitut kunniajääkärit on
esitelty Etupyörän veteraaniesitte-
ly-sarjassa lehden aikaisemmassa
numerossa 2/ 2011 Kauno Laine
ja numerossa 2/2013 Kaarlo Suku-
vaara.

Kunniajääkärien nimittäminen
alkoi nykyisen joukkoyksikön Lapin
Jääkäripataljoonan aikana, kun sil-
loinen komentaja everstiluutnant-
ti Martti Alatalo nimitti 11.03.1974
kunniajääkäriksi Oulun silloisen
piispan Hannes Leinosen ja vuotta
myöhemmin valantekotilaisuudes-
sa 25.03.1975 Pyhäntururin Noi-
talaella Sodankylän varuskunnan
"isän" tai "kummisedän" kunnal-
lisneuvos Akseli Paarmanin. Nä-
mä molemmat kunniajääkärit ovat
kuolleet.

Kunnallisneuvos Akseli Paarman

Oulun piispa Hannes Leinonen

Jääkäriprikaatin kunniajääkärit

(Nimityspäivä, nimitetty henkilö, tehtävä, nimittänyt komentaja)

Lapin Jääkäripataljoonan aikana nimitetyt kunniajääkärit:

11.03.1974, **Leinonen Hannes**, Oulun piispa
Nimitti everstiluutnantti Martti Alatalo

25.03.1975, **Paarman Akseli**, Kunnallisneuvos
Nimitti everstiluutnantti Martti Alatalo

Jääkäriprikaatin aikana nimitetyt kunniajääkärit:

19.11.1982, **Talosela Lasse**, Taiteilija ja opettaja
Nimitti eversti Tuomo Tuominen

04.06.1991, **Aherto Herman**, Sotilasmestari
Nimitti eversti Jyrki Jolma

08.03.2002, **Ylitalo Arvo**, Kotiseutuneuvos
Nimitti eversti Hannu Aikio

01.10.2003, **Heikkilä Pekka J**, Everstiluutnantti
Nimitti eversti Esa Pulkkinen

03.10.2014, **Laine Kauno**, Opetusneuvos
Nimitti eversti Petteri Koskinen

03.10.2014, **Sukuvaara Kaarlo**, Työnjohtaja
Nimitti eversti Petteri Koskinen

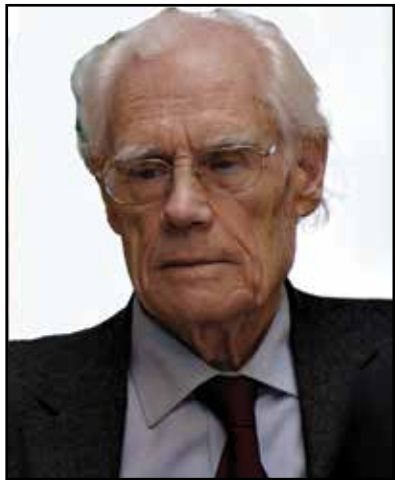
Jääkäriprikaatin aikana, joukko-osaston lipun naulaustilaisuudessa Sodankylässä 19.11.1982 kunniajääkäriksi nimitetty lipun suunnittelija, taiteilija **Lasse Talosela** kuoli vuoden 2014 helmikuussa. Hänen käsialaansa on lähes kaikki Jääkäriprikaatin tunnusten symboliikka alkaen joukko-osastotunnuksesta päätyen lippuun ja joukko-osastoriistiin Lapin Jääkäriin, jota on tähän mennessä luovutettu yli 3 000 kappaletta ansioituneille varusmiehille, henkilöstölle, sotilaskotisarille, kiltalaisille ja muille prikaatin tukijoille. Prikaatin lipun vihkimis- ja käyttöön luovutustilaisuuteen tasavallan presidentin linnassa 22.11.1982 silloisen Tasavallan Presidentin Mauno Koiviston ohella osallistuneista vieraista aika moni on jo siirtynyt ajasta iäisyyteen. Yhtenä heistä lipun suunnittelija Lasse Talosela ja sen vastaanottaja, silloinen komentaja, eversti Tuomo Tuominen.

Herman Aherto

Kunniajääkäreistä neljä ensiksi nimitettyä on esitelty yksityiskohtaisemmin Jääkäriprikaatin 20-vuotisjuhlakirjassa Revontulten prikaati. Kirja julkistettiin 1.10.1999. Heidän esittelynsä on uusittu prikaatin 30-vuotisjuhlakirjassa vuodelta 2009 Jääkäriprikaati – 30 vuotta aktista osaamista. Jälkimmäisessä kirjassa on lisäksi esitelty kaksi seuraavaksi nimitettyä kunniajääkäreitä Arvo Ylitalo ja Pekka J Heikkilä. Kerrattakoon tässä esittelyn keskeisimmät kohdat heidän osaltaan kirjan rajoitetun jakelun ja muutamien asiavirheidensä oikaisemiseksi.

Kunniajääkäri **Arvo Ylitalo** on syntynyt 25.09.1922 Vimpelissä.

Koulutukseltaan hän on peruskoulun opettaja. Hän toimi opettajana Sodankylässä 30 vuotta vuodesta 1950 vuoteen 1980. Arvo Ylitalo on kaikkien sodankyläläisten tuntema kulttuurivaikuttaja ja järjestöaktiivi alanaan musiikkiperinne, kotiseututyö ja sodan veteraanien keskinäinen yhteys. Hän on laatinut esseetyypisiä kirjoituksia useisiin lehtiin ja yhteisjulkaisuihin, pitänyt satoja puheita ja luentoja eri yhteyksissä, ja tehnyt tekstit n. 300 sävelteokseen. Esimerkkinä viimeisimmästä on sanoitus sävelteoksiin Laulu Lapinmaalle, Lapin Jääkäriin marssi ja Vapautemme turvaajat kunniamarssiin. Hän on lisäksi toimittanut kotiseutukirjan Sodankylä, joka julkaistiin vuonna 2003.

Arvo Ylitalo on toiminut Suomen Kansanmusiikkiliiton hallituksen jäsenenä 1984 – 1990. Hän oli Lapin läänin taidetoimikunnan jäsenenä 1977 – 1982. Musiikillista

asioistaan hänet nimitettiin Suomen Kansanmusiikkiliiton Lapin Oltermanniksi vuonna 1989.

Itsekin sotainvalidina hän toimi valtakunnallisen järjestönsä Sotainvalidien Veljesliitto ry:n hallituksen jäsenenä vuosina 2004 – 2007. Saman liiton piiriorganisaation Lapin piirin piirihallituksen jäsenenä hän on toiminut vuodesta 1997 alkaen ja jatkaa tehtävässä yhä. Sodankylän osaston puheenjohtajana hän toimi vuodesta 1951 vuoteen 1981, tullen nimitetyksi osaston kunniapuheenjohtajaksi luovuttuaan tämän tehtävän hoitamisesta.

Arvo Ylitalo on Jääkäriprikaatin kunniajääkäriksi nimittämisen lisäksi palkittu monella palkinnolla mm. kotiseutuneuvoksen arvonimellä vuonna 2002 ja vuonna 2006 Vapaudenristin ritarikunnan 3 luokan ritarinistillä (VR 3 ra).

Everstilutnantti **Pekka J Heikkilä** oli reserviin siirtyessään vuonna 1992 joukko-osaston historian viimeinen upseeri, joka oli palvelut myös sen aikaisemmalla sijoituspaikkakunnalla Vaasassa ja lisäksi myös Oulussa. Kunniajääkäriksi nimittäminen tapahtui hänen 60-vuotissyntymäpäivälähtönä, jonka perusteet lienevät toimiminen kahdenkymmenen viiden vuoden ajan joukko-osastolehden Etupyörän toimitussihteerinä, päätoimittajana ja taittajana mukaan luettuna valokuvaus, kuvienkäsittely ja sivunvalmistus. Tähän voidaan lisätä Revontulten prikaati- kirjan taiton viimeistely kolmen kuukauden urakkana kesällä 1999, Puolesta maan Sodankylän veteraanimatrikkelin toimittaminen, taitto, kuvankäsittely yhteen-

sä noin 2 500 tunnin työrupeamana puolen vuoden aikana maaliskuusta 2000 toukokuu 2001 mukaan luettuna. Lisänä tähän tulee nykyisen perinnetilan käytännön suunnittelun ja työstämisen johtaminen pika-aikataululla kahden viikon urakkana kiltalaisten tuella avajaiskuntoon syyskuussa 2003. Todettakoon, että kahta viikkoa ennen avaamista ei tiloissa ollut kuin tyhjä kirjahylly, kahdeksan isoa esittelytaustakehikkoa, paljon materiaalia, mutta tilatut mittavat puutyöt arvottavana, tehdäänkö vai ei, kun oli tuolloin tutkittavana puutöiden ulkoistamisen kokeilu. Onneksi puuseppä Matti Lehtinen sai kahta viikkoa ennen tilojen avaamista luvan käynnistää työt ja työ onnistui, vaikka hän tänä aikana joutui myös hautaamaan oman isänsä, jonka kädenjälki näkyy ensimmäisen perinnetilan puutöissä, jotka on siirretty nykyiseen perinnetilaan. Nyt perinnetila on ollut käytössä kohta 12 vuotta ja saanut hyvää palautetta kävijöiltä. Kiitokset kaikille tilojen toteutukseen osallistuneille henkilöille, joista osa on jo siirtynyt ajasta iäisyyteen. Killan sihteerinä Pekka J Heikkilä on toiminut kaksikymmentä neljä vuotta ja rahastonhoitajana kolmekymmentäkuusi vuotta.

Jääkäriprikaatin täyttäessä kolmekymmentäviisi vuotta 3.10.2014 Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen nimitti kaksi sotien veteraania uusiksi joukko-osaston kunniajääkäreiksi.

Nimitetyksi tulivat opetusneuvos Kauno Laine ja työnjohtaja Kaarlo Sukuvaara.

Opetusneuvos **Kauno Laineen** juuret sodankyläläisenä, Lavialla 20.07.1923 syntymisen jälkeen, alkavat sotien jälkeiseltä ajalta vuonna 1949. Tuolloin hän siirtyi muuttamaan Rovaniemellä kansankoulunopettajana vietetyn vuoden jälkeen Sodankylään Kitisenrannan kansakouluun luokanopettajaksi pariin kymmeneksi vuodeksi ja jatkoi sitten saman peruskoulun rehtorina vuosina 1968 – 1983. Opetusneuvoksen arvonimi hänelle myönnettiin 05.05.1981. Isänmaan puolustamisen hän aloitti jo alle asevelvollisuuskäisenä kotipaikkakunnallaan Lavialla talvisodan aikana suojeluskunnan ja

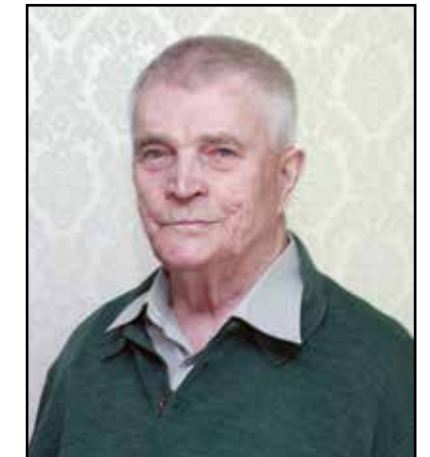

väestönsuojelun lähetti- ja vartiotehtävissä. Hän suoritti varusmiespalveluksen Jalkaväen koulutuskeskus 5:ssä aloittaen ja aliupseerikoulutuksessa jatkosodan jolloin käynnissä vuonna 1943. Hänet siirrettiin vuoden 1944 keväällä Jalkaväkirykmentti 7:n 14. Komppaniaan panssaritorjuntatykkijoukkueeseen tehtäviin Ohdan rintamalle. Kesäkuun 9. päivänä Neuvostoliiton suurhyökkäyksen alettua hän haavoittui panssaritorjuntatykkijoukkueensa torjuntataistelussa ja joutui evakuioduksi sotasaairaalaan, josta hänet toivuttuaan komennettiin Upseerikouluun, jossa koulutus jatkui aina aselevon solmimiseen ja väliurhan allekirjoitukseen saakka. Kalustona panssaritorjuntajoukkueen käytössä oli tuolloin aluksi 37 mm:n ruotsalainen jalkaväkitykki, kunnes myöhemmin saatiin käyttöön 75 mm:n tykkikalusto.

Kauno Laineen tehtäviin kuuluneet eivät yksinomaan opettajan opetustehtävät, vaan toimeliaisuus ulottui kunnalliselämässä vaikuttamiseen kunnanvaltuutettuna vuodesta 1954 vuoteen 1972. Kunnanhallituksen varapuheenjohtajavuosinaan 1961 – 1972 hän oli vaikuttamassa omalta osaltaan Sodankylän varuskunnan syntyyn ja kehittymiseen alkaen Pohjanmaan Jääkäripataljoonan Sodankylään tervetulleeksi toivottamisesta vuoden 1964 elokuun alusta. Sodankylän seurakunnallisen elämän kuviot tulivat tutuiksi Kauno Laineelle seurakunnan vt. kanttorina toimiessaan 1950 – 1951 ja kirkkovaltuuston jäsenenä kahteen otteeseen vuosina 1956 – 1967 ja 1987 – 1994. Tullessaan Sodankylään hän ehti lisäksi toimia jopa vuodesta 1950 vuoteen 1959 Sodankylän kunnankirjaston hoitajana. Näiden tehtävien lisäksi Kau-

no Laine on toiminut useaan otteeseen Sodankylän Sotaveteraanit ry:n varapuheenjohtajana ja Lions-järjestön piirikuvnööriä ja pitkäaikaisena aktiivisena jäsenenä.

Työnjohtaja **Kaarlo (Kalle) Sukuvaara** on syntyperäinen sodankyläläinen, syntynyt 27.06.1923, ja kaikkien sodankyläläisten tuntema nykyinen Sodankylän Rintamaveteraanien kunniapuheenjohtaja ja Sotainvalidien Veljesliiton Sodankylän osasto ry:n pitkäaikainen varapuheenjohtaja. Hänen puolisonsa Loviisa Anna-Maria on nimittänyt hänet kokopäiväiseksi veteraaniksi aktiivisesta sotien veteraanien asioiden ajamisesta paikkakunnal-

la. Hän on ollut lukuisia kertoja kertomassa sotien veteraanien kokemuksista, myös omasta sotavankuudesta ja veteraanien asioista yleensä sekä varusmiehille, koululaisille että muulle kuulijakunnalle. Aktiivisuus on ulottunut useisiin paikkakunnalle pyytettyjen sotien veteraanien muistomerkkien aloitteen tekemiseen, niiden pystyttämiseen ja huolenpitoon niiden ylläpidosta myös tulevaisuudessa. Eriyisen aktiivinen Kalle Sukuvaara on ollut Sodankylässä perustetun rekisteröimättömän Sodankylän maanpuolustusjärjestöjen yhteistyö-organisaation toiminnassa, sen puheenjohtajana ja toiminnan ylläpitäjänä, Sodankylän veteraanimatrikkelin toimikunnan jäsenenä, aineiston kerääjänä ja rahoituksen järjestäjänä. Jääkäriprikaatin Killan jäsenenä hän osallistui aktiivisena työntekijänä mm. Jääkäriprikaatin uuden perinnetilan avauskuntoon saattamiseen syyskuussa 2003.

Jääkäriprikaatin kiltta vaalii perinteitä ja uskoo maanpuolustukseen

Jääkäriprikaatin killan vaalittavana olevat perinteet ulottuvat killan perinnejoukkojen myötä aukottomasti aina itsenäisen Suomen syntymisen aikoihin. Itsenäistymisemme tapahtui maailman historian siihen saakka verisimmän sodan, ensimmäisen maailmansodan, loppuvaiheen aikana syntyneessä poliittisessa tilanteessa. Kuten historiastamme muistamme niin valitettavasti verta vuosi myös itsenäisen Suomen syntyessä. Tässä samassa maailman historian melskeisessä vaiheessa syntyi Eurooppaan Suomen lisäksi useita muitakin uusia itsenäisiä valtiota.

Ensimmäisen maailmansodan pätsissä syntynyttä maailmanjärjestystä ei ollut kuitenkaan luotu kestämään. Syyskuun ensimmäisenä päivänä vuonna 1939 Saksa hyökkäsi Puolaan ja tästä alkoi toinen maailmansota. Jo viikkoa aikaisemmin olivat Saksa ja Neuvostoliitto solmineet keskenään hyökkäämättömyyssopimuksen, jonka salaisessa lisäpöytäkirjassa oli muiden asioiden ohella sovittu Suomen kuuluvan Neuvostoliiton etu-

piiriin. Neuvostoliiton joukot ylittivätkin Suomen rajan ilman sodanjulistusta 30. marraskuuta vuonna 1939. Talvisota oli alkanut ja näin Suomi oli joutunut omalta osaltaan toisen maailmansodan pyörteisiin ja sodan vaiheet ovat meille tuttua historiaa vuosikymmenten takaa. Suomi säilyi kuitenkin raskeista menetyksistä huolimatta itsenäisenä. Tämä oli Suomen ihme toisessa maailmansodassa.

Suomen ihmeen loi yhtenäisen ja puolustustahtoinen kansa, joka piti yhteiskunnan pystyssä jopa mahdolltomalta tuntuvasa tilanteessa. Myönteinen asenne maanpuolustukseen ja maapuolustushengen vaaliminen on kiltamme jäsenistö tekee sitä pääasiassa hiljaisesti omalla esimerkillään vaikuttaen.

Noin neljännesvuosisata sitten alkoivat Euroopassa tapahtumat, jotka muuttivat maailmaamme ilman suursotaa. Toisen maailmansodan jättämät arvet alkoivat parantua. Jaettu Saksa yhdistyi, Neuvostoliitto hajosi Venäjäksi ja jou-

koksi muita valtioita ja kylmän sodan vuosikymmenten itäinen osapuoli lakkasi olemasta. Monet valtiot saivat takaisin jo kerran menettämänsä itsenäisyytensä. Suomi liittyi Euroopan unioniin. Sotilaalliset jännitteet eivät kuitenkaan valitettavasti ole maailmankolkastamme kadonneet.

Tätä kirjoitusta aloitellessani kuului taivaalta hävittäjälentokoneiden jylinää useiden Suomen ja useiden muiden valtioiden ilmavoimien harjoitellessa Suomen Lapin taivaalla. Vastaavasti idässä pitivät vastaavanlaista harjoitusta Venäjän ilmavoimat. Uutiset kertovat Venäjän panssarien ryhmyksistä Ukrainan rajoilla. Euroopan Unioni on osaltaan mukana Ukrainan kriisin takia Venäjään kohdistuvissa taloudellisissa pakotteissa, joiden vaikutukset tuntuvat kaupankäynnin pienetessä myös suomalaisen omissakin kukkaroissa. Olemme siis väistämättä mukana tämän maailmankolkan jännitteissä tällä hetkellä, vaikka virallisia uhkakuvia ei olekaan.

Puolustusvoimamme ovat käyneet juuri läpi uudistuksen. Tämän seurauksena kiltaympäristömmekin muuttui siten, että kun Jääkäriprikaatin Kiltta viettää kuluvana vuonna killan kesäpäiviä Rovaniemellä niin itse asiassa olemme omalla kotikentällämme. Vaalikaamme osaltamme kaikkien perinnejoukkojemme perinteitä siten, että ne säilyvät muistoissa ja saavat tulevienkin sukupolvien kunnioituksen. Toimikaamme kaikessa tavalla, joka pitää yllä maanpuolustustahtoa. Tällä tavoin olemme pysyneet itsenäisenä valtiona siitä lähtien kun itsenäisyytemme kerran saimme ja niinpä parin vuoden kuluttua juhlimmekin jo 100 vuotta vanhaa itsenäisyyttämme.

Talvitaisteluissa v. 1925.

Kirj. „Piilälysmies“.

"Täme talvitaisteluissa muodosti kui kiivana koko päivän meidän hi- Kautta maanpiiriä leillä joulu- mullica juhlaa, on kuin he kult luonteeltaan harvinaiseksi johtuen tausti peräntyyssä määrätysten mu- yön hämyssä syvä hartaus ja rauha. sivat halki vihertävän kesäisen ke Tähtitaivaan hillittynä kirkkautena Emme kaan Uutakirikkaa kohden. Emme tahtoon sa eli nimeltä kutsutaan tässä kääntä ohittava

Herra puheenjohtaja, hyvät herrat.

Meillä on täällä taas mukana joukko näitä Terijojeen jääkäreitä. Terijojeen maiseamat olivat meille aikanaan hyvinkin tuttuja. Tunnelma siellä oli sellainen, mitä emme ole missään muualla tavanneet. Tähän varmaankin vaikutti se erikoinen rakennustyyli, ja asukkaiden kansainvälisyys. Kaikki mahdolliset pukumallit olivat edustettuna, ja monia kieliä puhuttiin. Kesäasukkaat ja lomaviettäjätkä kuluttivat aikaansa hiekkarannoilla Eikä heillä näyttänyt olevan huolta huomisesta.

Tiettyä jännitystä kuitenkin aiheutti rajan läheisyys. Rajan takana oli mailma josta me emme tietäneet mitään. Sen vain tiesimme, että salaperäistä liikettä rajan yli jatkuvasti tapahtui. Me jokainen muistamme miten mereltä ja rajan takaa aika ajoin kuului voimakasta tykkien jylinää, naapurin suorittaessa harjoitus amuntojaan. Pimeän aikana Kronstantin valonheittäjien valokiilat kiertelivät taivaalla, ja valaisivat kannaksen rannikkoja. Tämä vei mielen vakavaksi, ja sai meidät aavistelemaan tulossa olevia tapahtumia.

Tällaisissa olosuhteissa pataljoona siellä suoritti tehtävänsä, ja se suoritti sen kaikella kunnialla. Toisin sanoen, se oli silloin uljas pataljoona. Se oli sitä myöskin sotien aikana, ja erikoisesti se on sitä tänäpäivänä. Voidaanpa liioittelematta sanoa, että pataljoona on tänään parempi kuin koskaan aikaisemmin. Toiminta mahdollisuudet ovat myöskin prikatin myötä huomattavasti parantuneet. Me seuraamme mielenkiinnolla prikatin tapahtumia.

Olemme myöskin mahdollisuuksien mukaan osallistuneet tähän kiltatoimintaan. Olemme olleet joukolla mukana täällä järjestetyissä juhla tilaisuuksissa. Olemme seuranneet arkipäivän harjoituksia. Olemme nähneet reipasta toimintaa, mikä lämmittää vanhan jääkärin mieltä.

Me alamme jo olla todellisia sotavanhuksia. Rivimme harvenevat, ja myöskin tämä kiltatoiminta vähitellen siirtyy nuorempiin käsiin. Tämä on luonnollista kehitystä. Me toivomme tälle toiminnalle jatkuvaa menestystä.

Pienenä muistona meiltä Terijojeen jääkäreiltä olen valmistanut kiltalle tällaisen puheenjohtajan nuijan. Tämä ei ole millään tavalla nyky-muodin mukainen, mutta kun meillä on yli 60 vuotta vanhat perinteet, niin yritin saada sen vähän vanhahtavan näköiseksi, mikä mielestäni paremmin sopii tähän tarkoitukseen. Kun tulevaisuudessa saadaan uusi ja ajanmukaisempi tilalle, näin tätä voidaan sen jälkeen säilyttää perinnehuoneessa.

Jääkäriprikaatin Killan kesäpäiviä vietettiin Rovaniemellä 3. – 5.7.2015

Kesäpäiville oli kutsuttu Pohjan Prikaatin Kilta ry:n ja Lapin Ilmatorjuntakilta ry:n jäsenistö. Ohjelmassa oli muun muassa utustuminen saksalaisten sotilaiden hautausmaahan Norvajärvellä, Jääkäriprikaati 2015 esittely ja Jääkäriprikaatin Kilta ry:n valtuuskunnan kokous, Lapin lennoston esittely, Rovaniemen iltatorjuntapatteriston esittely ja kalustonäyttely, tutustuminen Rovaniemen kaupunkiin vesitse Kemijoen Helmellä risteillen ja illanvietto Reserviläistalolla Toramolla.

Kuvat: Pekka J Heikkilä

Ilmatorjuntaohjus 05 (ITO05)

Ilmatorjuntaohjus (05) -yksiköitä käytetään joukkojen taisteluun liittyen tuottamaan tappiota il-maviiholliselle. Varusmieskoulutus ilmatorjuntaohjus aloitettiin vuon-na 2007 mm Lapin Ilmatorjunta-rykmentissä. Tällä hetkellä koulu-tuksesta vastaa Karjalan Prikaatin Salpausselän Ilmatorjuntapatteris-to..

Ilmatorjuntaohjus 05 koostuu kahdesta eri asejärjestelmästä, ajoneuvoasenteisesta ohjuslave-tista ja jalan liikuteltavasta ampu-majalustasta sekä optisesta maali-nosoittimesta. Molemmat asejär-jestelmät käyttävät samaa BOLIDE-ohjusta.

Ohjuslavin eri järjestelmät on integroitu Suomessa valmistet-tuun järjestelmäkontiin, jota kul-jetetaan MB UNIMOG 5000 kes-kiraskaalla 4x4 maastokuorma-au-tolla. Ohjuslavetissa on maalin-osoitustutka, jota käytetään maa-

lien osoittamiseen ohjusjärjestel-mälle. Maalinosoitustutkan maksi-mimittausetäisyys on 20 km. Maa-linosoitustutka sisältää myös oma-konetunnuslaitteen (IFF). Laukaisu-valmiita ohjuksia ohjuslavin tor-nissa on neljä kappaletta. Ohjus-lavin ammunnanhallintajärjestel-mään kuuluu lisäksi päivänvaloka-mera, lämpökamera, laseretäisyys-mittari sekä ohjauslaserin lähetin. Ohjuslavettia käyttää kaksi ope-raattoria, lavetin johtaja ja ampuja.

Ampumalaite koostuu neljästä pääosasta, jalustasta, päivätahtäim-estä, lämpötähtäimestä ja oh-juksesta. Jokainen osa on varus-tettu kantolaitteella, joka helpot-taa järjestelmän liikuttelua tarvita-essa jalan. Ampumalaite sijoite-taan ohjuslavin lähistölle täyden-tämään ohjusjärjestelmän tulialu-een kattavuutta. Ampumalaitetta käyttää kaksi operaattoria, ampu-malaitteen johtaja ja ampuja.

OMINAISUUDET

- **Liikkuva, itsenäisen ja ympärivuorokautiseen toimintaan kykenevä ilma-torjuntaohjusjärjestelmä, joka käsittää kaksi erillistä asejärjestelmää**
  - Ohjuslavetti (ajoneu-voalusta UNIMOG 5000)
  - Ampumajalusta (jalan lii-kuteltava)
- **Ohjusjärjestelmän maksimikantama, vaakaetäisyys 8 km, korkeus 5 km**
- **BOLIDE-ohjus:**
  - komento-ohjaus (lasersä-teen seuranta)
  - nopeus 2+ mach
  - laserheräte- ja iskusytytin
  - ontelohanos ja esisirpa-lointi
  - laukaisuvalmiina 4+1 kpl
- **Valvonta- ammunnanhal-lintajärjestelmä:**
  - maalinosoitustutka, mit-tausetäisyys 20km/5km
  - päivänvalokamera
  - lämpökamera
  - laseretäisyysmittari
  - omatunnuslaite

Lapin ilmatorjuntarykmentin historia kansien välissä

Lapin ilmatorjuntarykmentti oli Rovaniemellä Someroharjun varuskunta-alueelle sijoitet-tu puolustusvoimien joukko-osa-to. Se muodostettiin 1989 yhdis-tämällä Rovaniemellä ollut Rova-niemen ilmatorjuntapatteristo ja

Oulusta siirretty Oulun ilmator-juntapatteristo. Puolustusvoima-uudistukseen liittyen Rykmentti lakkautettiin 31.12.2014. Rovanie-men ilmatorjuntapatteristo jatkaa Someroharjulla varusmiesten ja re-serviläisten koulutusta osana Jää-käriprikaatia.

Rykmentin tärkein tehtävä kah-denkymmenkuuden toimintavuotensa aikana oli kouluttaa ilmator-juntamiehiä Lapin ja Pohjois-Suo-men puolustamiseksi Suomen pohjoisissa olosuhteissa.

Lakkauttamiseensa liittyen La-pin ilmatorjuntarykmentti toimitti yhteistyössä Lapin Ilmatorjuntakil-ta ry:n kanssa historiikirjan, mikä kertoo lähes tuhannen Puolustus-voimien palkkalistoilla olleen am-mattitaitoisen ja työstään ylpeän ihmisen historiasta ja elämäs-

tä. Varusmiehiä ja reserviläisiä oli kymmeniä tuhansia.

Kirjan nimi on "LAPIN ILMATORJUNTARYKMENTTI 1989-2014 ilmatorjuntaa maan huipul-la". Kirjan julkistamistilaisuus pi-dettiin 17.2.2015 Someroharjulla.

Kirjan päätoimittaja majuri (evp) Eero Pajula kertoo:

Lapin ilmatorjuntarykmentin histo-riikin tuottaminen - ja osin kirjoit-taminen - tuli minun tehtäväkse-ni hiukan kuin itsestäänselvyytensä. Vuoden 2009 alussa rykmentti täytti 20 vuotta ja käskettynä virkatehtävänä 2008-2009. Mui-den töiden ohella ja vapaa-ajalla toimitin ja kirjoitin lähes valmiiksi rykmentin 20-vuotisjuhla-julkaisun. Kirjaa ei eri syistä koskaan julkais-tu, mutta aineisto, kokemus ja sa-malla tehty valmistelut 25-vuoti-shistoriikin aikaansaamiseksi olivat olemassa.

Sovin päätoimittajan tehtäväs-tä Lapin ilmatorjuntarykmentin kanssa kesäkuussa 2013. Sitä en-nen huhtikuussa olin jo antanut suostumukseni historiikin kirjoit-tamiseen Lapin Ilmatorjuntakillan johtokunnan kokouksessa. Kirjan taittajaksi sovittiin Jaana Vienola.

Tämän kirjan kirjottaminen oli haaste ja nautinto, varsinkin koska tein sitä rakkaudesta asiaan. Vaika tuntui kuin olisin tehnyt työtä itselleni, pitää homman ainakin välillä olla mukavaa ja ainakin sen verran palkitsevaa, että myön-teinen työvire säilyy! Nyt homma hoitui juuri näin. Moni asia loksah-ti ajan saatossa mukavasti paikalleen. Häiriöistä päästiin aina jo-tenkin ohi. Kokonaisuutenaan lähimenneisyyden läpi käyminen herätti pääasiassa hyviä muistoja. Paljon tietysti auttoi myös se, että tunsin kaikki artikkelikirjoittajat ja muut, joiden kanssa kirjaa tehtiin. Tiesin jo ennakkoon - suurin piir-tein - mitä oli odotettavissa...

Kirjan liitteeksi on laitettu La-pin sotilassoittokunnan "Revontul-ten maa" -CD. Se synnytetttiin, kun valmistelimme rykmentin 20 vuo-tisjuhlakirjaa. Osana tätä historiik-kia se on nyt löytänyt arvoisensa tavan päästä lukijoiden kuunnelta-vaksi.

Historiikki on jaettu Lapin ilma-torjuntarykmentissä 2014 palvel-leelle palkatulle henkilökunnalle, Lapin Ilmatorjuntakillan jäsenille sekä Rovaniemen ilmatorjuntapateristolle ja Lapin Ilmatorjuntakillalle palkitsemis- ja muistoesineeksi.

"Kirjan päätoimittajan terveiset prikaatilaillille Luumäen Kivijärveltä"

Pohjan Prikaatin Killasta Pohjan Jääkärikillaksi

Pohjan Prikaatin Killan perustava kokous pidettiin Oulun Hiukkavaaran sotilaskodissa prikaatin vuosipäivänä 16.2.1962. Vuosipäivän historiallinen tausta on 16.2.1626, jolloin Kustaa II Adolf perusti Kuninkaallisen Pohjanmaan Jalkaväkirykmentin. Pohjan Prikaatin aikana killan toiminta oli erittäin vireää ja maanpuolustushenkistä. Kiltaa ja Pohjan Prikaatia tehtiin tunnetuksi killan oman lehden Pohjan Poikien ja erilaisten vierailujen kautta. Killassa oli satoja jäseniä ja sen oli mahdollista luoda toiminnalleen erinomaiset taloudelliset edellytykset.

Killan tunnetuin vuotuinen tapahtuma on ollut vuodesta 1995 alkaen Operaatio Pohjanloimu, jolla on haluttu juhlistaa sitä, että Lapin sota ja Suomen osuus toisessa maailmansodassa päättyi 27. huhtikuuta 1945. Jalkaväkirykmentti 1:n taisteluosasto Loimun sotilaat totesivat viimeistenkin Saksan 20. vuoristoarmeijan sotilaiden poistuneen Suomen alueelta. Sen merkiksi suomalaiset sotilaat nostivat Suomen liput salkoon sekä Norjan rajalla Käsivarrentien tuntumassa että Kolmen valtakunnan rajapyykillä. Tänä vuonna tuosta tapahtumasta tuli kuluneeksi 70 vuotta. Kilta järjesti jälleen kansallisen veteraanipäivänä maanpuolustushenkisen tapahtuman Kilpisjärvellä

yhteistyössä Enontekiön kunnan, Muonion seurakunnan, Jääkäriprikaatin, Lapin Lennoston ja paikallisten toimijoiden kanssa.

Pohjan Prikaati siirtyy historiaan

Pohjan Prikaati lakkautettiin osana Puolustusvoimien uudistusta vuoden 1998 lopussa. Prikaatin lakkauttaminen ei merkinnyt Pohjan Prikaatin Kiltan Puolustusvoimien tai killan jäsenkunnan taholta

tulevien toiminnallisten tarpeiden lakkauttamista, vaan niiden muuttamista. Kilta on sopeuttanut toimintaansa näiden muuttuneiden tarpeiden mukaiseksi. Killan toiminnan kannalta oleellista oli, että prikaatin jalkaväkijoukkoyksikköä Pohjan Jääkäripataljoonaa ei lakkautettu, vaan se siirrettiin Sodankylään ja liitettiin Jääkäriprikaatiin.

Pataljoona peri nimensä, perinteensä, lippunsa ja kunniamarssinsa Pohjan Prikaatilta. Pataljoonaan kuului kaksi perusyksikköä 3. Jääkärikomppania, joka toimii myös koko Jääkäriprikaatin aliupseerikouluna sekä sissikomppania. Me ymmärrämme hyvin, että Puolustusvoimien haasteena on ollut toteuttaa jo vuosia rakenteellista ja toiminnallista uudistustyötä. Tämän vuoden alusta lukien Jääkäriprikaatin Pohjan Jääkäripataljoonaa ei toiminut enää prikaatin joukkoyksikkönä ja pataljoona lakkautettiin. Jääkäriprikaatin toiminnot eivät vähentyneet koska pataljoona sulautettiin hallinnollisesti prikaatiin.

Muutoksen meininki

Tietoisuus muutoksesta johti viime vuoden aikana lukuisiin neuvotteluihin Jääkäriprikaatin ja sen sidosryhmien kanssa.

Killan hallitus järjesti jäsenistökeskustelun, suoritti useita henkilöhaastatteluja, tutki historiallisia taustoja, hahmotti turbulენტista toimintaympäristöä. Työn tuloksena hallitus päätti esittää tänä vuonna killan kevätkokoukselle tavoitteen – miksi olemme olemassa, toiminnan perusajatuksen, keskeiset tehtävät ja niiden käytännön toteutuksen ja sääntöuudistuksen. Run-

sasluukuinen kokousväki hyväksyi asiat yksimielisesti.

Nimen muutosta Pohjan Jääkärikillaksi hallitus perusteli sillä, että prikaatin lakkauttamisesta on kulunut 17 vuotta. Monet nuoret eivät koe tänä päivänä vanhaa nimeä heille itselle toiminnallisena mahdollistajana. Killan pääasialliselta toiminta-alueelta Oulun seudulta nuoret suorittavat varusmiespalveluksensa Sodankylän Jääkäriprikaatissa ja palaavat reserviin eri aselajien jääkäreinä. Uusi nimi luo mielikuvan toimivasta killasta, joka vastaa paremmin muuttuvan toimintaympäristön haasteisiin vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä. Käsite jääkäri on yhdistävä tekijä. Nimen muutos aiheutti ymmärrettävästi eniten keskustelua, mutta nimestäkin päätettiin lähes yksituumaisuuteen.

Eteenpäin!

Pohjan Jääkärikilta ry:n toiminta rakentuu osaltaan Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n toiminnan keskeiseen ajatukseen, jonka mukaan liitto tukee ja turvaa kiltojen toimintaa yhteiskunnan ja puolustusvoimien muuttuvissa olosuhteissa sekä etsii ja hyödyntää uusia toimintamuotoja vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä.

Rakennamme perinteille – Elämme tätä päivää – Tähtäämme tulevaisuuteen.

Toimintaympäristössämme tapahtuu alati nopeita muutoksia. Meidän on tästäkin syystä pohdittava toimintojemme eteenpäin suuntautumista, reagointiherkyyttä, virtaviivaistamista. Kokonaisuutensa maanpuolustuksen mallin luottamus pääoman säilyttämisek-

si ja edelleen kehittämiseksi myös Pohjan Jääkärikillan on tärkeää luojittaa yhteistyötä, rakentaa erilaisia verkostoja ja kanavoita yhteistyömahdollisuuksia yhteiskunnan kaikkien voimavarojen kesken.

Killan tarkoituksena on maanpuolustustahdon vaaliminen Jääkäriprikaatin rekrytointialueella, varusmiesten palvelumotivaation edistäminen ja yhteydenpito jäsentensä keskeisenä yhdyssiteenä prikaatiin, aluetoimistoon, maanpuolustuskoulutusyhdistykseen ja maanpuolustusjärjestöihin.

MPK ja koulutus

Kilta voi järjestää itse tai yhteistyössä viranomaisten ja muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa koulutusta tai luo edellytyksiä koulutuksen järjestämiselle. Kilta ohjaa toimimaan vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutusfoorumilla. Koulutustapahtumat järjestetään MPK:n kursseina. Killan jäsenten on mahdollista osallistua MPK:n järjestämiin kurssi- ja harjoitustapahtumiin kurssilaisina, kouluttajina tai kurssin johtajina. Koulutuksen päämääränä on sotilaallisen suoritusvalmiuden kasvattaminen ja yhteiskunnan turvallisuusosaamisen lisääminen. Koulutus kohdennetaan sotilaalliseen ja sotilaallisia valmiuksia palvelemaan koulutukseen sekä varautumista ja turvallisuutta palvelemaan koulutukseen.

Perusajatuksat

- Pohjan Jääkärikilta ry on Pohjan Prikaatin perinnekilta. Kilta vaalii Pohjan Prikaatin ja sen edeltäjajoukko-osastojen perinteitä sekä luo edellytyksiä vapaaehtoiselle maanpuolustustyölle.
- Kilta on yksi Jääkäriprikaatin perinnevastuu ja joukko-osastokilloista. Killan perinnevastuuyksikkönä on Jääkäriprikaatin 3. Jääkärikomppania, joka toimii myös aliupseerikouluna.
- Kainuun prikaatin Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimisto on killan merkittävä kumppani.
- Kilta toimii aktiivisessa vuorovaikutuksessa maanpuolustuskoulutusyhdistyksen, reserviläisten, maanpuolustusnaisten, sotilaskotiyhdistyksen kanssa.

Veteraani Armas Ilvo esitti Veteraanin iltahuudon. Taustalla lipunnostajat puheenjohtaja Kari Ahokas (vas.) ja kokelas Olli Puolakka. Kuva: Kari Loimu

Jääkäriprikaatin kokelaat suorittivat tunturivaelluksen kolmipäiväisenä jotoksenä. Viimeinen päivä huipentui kolmen valtakunnan rajapyykillä lipunnostotilaisuuteen. Tässä kokelaat etenemässä Kilpisjärven jäällä. Kuva: Raimo Latvala

Jääkäritoimikunta

Jääkäritoimikunnan (JTK) eli Sodankylässä ja Rovaniemellä sijaitsevan Jääkäriprikaatin Varusmiestoimikunnan tärkeimpänä tehtävänä on parantaa ja ylläpitää varusmiesten oloja palvelusaikana ja vapaa-ajalla. Toimikunnassa palvelustaan suorittaa kolme varusmiestä, jotka ovat puheenjohtajana, sihteerinä ja työ-, opinto- ja sosiaaliamiehenä. Työ-, opinto ja sosiaaliamies (= TOS-asiamies = TOSSI) infoaa varusmiehiä nimensä mukaisesti työ ja opinto asioissa ja opastaa varusmiehiä tukiasioissa. Olen toimikauteni aikana huomannut, että kysyvä varusmies saa aina vastauksen ja että TOS-asiamies on tarpeellinen toimihenkilö JTK:n toiminnassa. TOS-asiamiehen tehtäviin JTK:ssa kuuluu myös Some-agenttina toimiminen. Some-agentti päivittää saapumiserien Facebook ryhmiä, avustaa ongelmissa ja tärkeimpänä tehtävänä hän tiedottaa varusmiehiä tulevista tapahtumista ja prikaatin kuulumisista. Varusmiesten on helpompi lähestyä Someagenttia, koska Facebookin kautta viestin laittaminen ei luo niin paljon paineita korrektista "armeija" käyttäytymisestä.

Oppilas Karhumaa

Olen JTK:n tuleva puheenjohtaja ja asun Raahessa ja valmistuin Ammattikoulusta levyseppähitsaajaksi viime vuonna. Palveluksen aloitin Sodankylässä ja tammikuussa jo tiesin että tästä alkoi vuoden taival täällä pohjoisessa. P-kauden kävin Tiedustelukompaniassa ja sieltä matka jatkui aliupseerikursille tiedustelulinjalle. Jääkäritoimikunta herätti mielenkiinnon auhin alussa kun aloin käymään JTK:n tiloissa enemmän vapaa ajalla. Hakemuksen lähetin kun päätin että haluan haketa toimihenkilöksi ja sain aselaji harjoituksen jälkeen kuulla että minut oli valittu uudeksi puheenjohtajaksi. Mielenkiinnolla odotan että pääsen toimimaan JTK:n hommissa kunnolla. Tulkaahan 2/15 saapumiserä käymään JTK:n tiloissa.

Yksikköedustajilta sekä muilta varusmiehiltä. Yksikköedustajat ovat valittuja yksikkönsä edustajia, jotka keräävät varusmiesten palautetta yksikön toiminnasta ja heikoista kohdista. Yksikköedustajat välittävät palautteet JTK:lle, ja me välitämme palautteen prikaatin komentajalle. Komentaja on aina aktiivisesti ottanut palautteet käsittelyyn ja puuttunut ongelma-kohtiin ja näin tilanteisiin saadaan ratkaisuja nopeasti. Jääkäritoimikunta järjestää erilaisia aktiviteetteja kuten liikuntapäivät, kerhot tai erilaisia kursseja, kuten metsästäjätutkinto. Jääkäritoimikunta järjestää myös kotiutumiskonsertteja sotilaskodin kanssa.

Oppilas Länsman

Olen tuleva Jääkäritoimikunnan sihteeri. Olen kotoisin Karigasniemeltä läheltä Utsjokea. Valmistuin vuonna 2014 ylioppilaaksi ja armeijan jälkeen haen Lapin yliopistoon kasvatustieteitä opiskelemaan. Harrastan kaikenlaista liikuntaa, mutta salibandy on mieleisin laji. Harrastan myös metsästystä, kalastusta sekä moottorikelkkailua. Peruskoulutuskausi vierähti nopeasti 3. jääkärikompaniassa ja sieltä sitten pääsin tuliasemalinjalle aliupseerikouluun. Kiinnostuin Jääkäritoimikunnasta jo Peruskoulutuskaudella mutta en sitten kuitenkaan ajatellut asiaa sen pidemmälle. Kun aliupseerikurssi alkoi, kysyin Jääkäritoimikunnan toimihenkilöiltä millaista palvelus Jääkäritoimikunnassa on. Nyt kun Aliupseerikurssi alkaa olla loppupuolella ja olen päässyt Jääkäritoimikunnan sihteeriksi, haluan suorittaa tehtäväni kunnialla ja tutustua varusmiehiin, jotka saapuvat seuraavassa saapumiserässä. Tervetuloa Jääkäritoimikuntaan!

AUK 1/15 Sodankylä

Kurssin priimus Tommi Juhani Aukusti Aman
Tiedustelulinja priimus Tommi Juhani Aukusti Aman
Kranaatinheitinlinja priimus Jesse Matias Ahola
Jääkäriinlinja priimus Ville Paavo Matias Hettula
Panssarintorjuntalinjan priimus Mika Tuomas Viitala
Moottorilinjan priimukset Antti Juhani Nauska ja Matias Antero Rautio
Sissiradistilinjan priimus Tommi Tapio Tuohimo

Jalkaväen Aliupseerikurssi 115

Jääkäriprikaatin Jalkaväen Aliupseerikurssilla Sodankylässä koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Kranaatinheitin- (tulenojohto ja tuliasema), Tiedustelu-, Panssarintorjunta- ja Moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin. Tiedustelulinjan osana koulutetaan lisäksi Sissiradistialiupseereja ja heidän koulutuksensa toteutetaan enimmäkseen Tiedustelukomppanian johtamana. Aliupseerikurssilla koulutettavat tulevat toimimaan 215 saapumiserällä johtajina Lapin jääkäripataljoonan sekä Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston yksiköissä. Lisäksi osa sissiradisteista siirtyy kurssin jälkeen Lapin rajavartioston Rajajääkärikomppaniaan, Ivaloon.

Huollon ja viestin eri tehtäviin valitut aliupseerioppilaat siirtyivät peruskoulutuskauden jälkeen Kainuun prikaatiin, jossa he saavat johtajakoulutuksen. Sotilaspoliisialiupseerit sekä ilmatorjunnan aliupseerit puolestaan koulutetaan Rovaniemen Ilmatorjuntapatteriston ilmatorjuntapatterissa. Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyivät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Haminan Reserviupseerikouluun.

Aliupseerikurssi 1 kestää seitsemän viikkoa, jonka aikana opitaan perusteet omasta koulutushaarasta. Tämä sisältää toiminnan partion ja ryhmän kokoonpanoisia, niiden johtamisen sekä heille kuuluvan aseistuksen ja kaluston käytön. Nämä ovat tärkeitä asioita, sillä johtajan on hallittava oman aselajin kaluston käyttö sekä sen kouluttaminen. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampumaharjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla. Lisäksi Aliupseerikurssi 1:n aikana opetetaan

iso osa johtamisen teoriaa, jota sovelletaan parhaalla mahdollisella tavalla päivittäisissä harjoituksissa.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana. Tämän lisäksi harjaannutaan kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampumaharjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

115 saapumiserän Aliupseerikurssilla riittää taisteluharjoituksia, osalla muita hieman enemmän. Esimerkiksi tuliaseman oppilaat kävivät omien harjoitusten lisäksi tukemassa Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnoissa sekä Maavoimien Vaikuttamisharjoituksessa. Toisaalta, iso määrä harjoituksia näkyy myös oppilaiden koulutuksen tasossa, sillä he ovat he hallitsevat opetetut asiat hyvin. Osassa taisteluharjoituksissa Aliupseerikurssi toimi joukkotuotantojoukkoja vastaan, mikä varmasti elävöitti myös heidän harjoituksiaan.

Aliupseerikoulun ollessa kyseessä, meidän täytyy kuitenkin muistaa yksi tärkeä asia tiukan harjoitusrupeaman ja kiireen keskellä: tehtävämme on tehdä oppilasta seuraavan saapumiserän johtajia, joiden täytyy osata sotilaalle tärkeä asia, eli käskyjen antaminen. Kaiken muun koulutuksen ja velvollisuuksien ohessa tämä on ensimmäinen asia, joka saattaa unohtua. Aina on aikaa antaa käsky. 3. Jääkärikomppaniassa on todella ammattitaitoinen ja kunnianhimoinen henkilökunta, joka on omistautunut oman aselajin ammattitaidon ja innostuksen siirtämiseen oppilaille. Ilman tällaista henkilökuntaa kurssin oppilaiden osaaminen ei olisi tällaisella tasolla!

Hyvät Aliupseerikurssin oppilaat, tulevat aliupseerit. Aliupseerikurssin päätyttyä oppiminen vasta alkaakin, sillä Aliupseerikurssilla opitut asiat täytyy laittaa käytäntöön 215 saapumiserän astuttua palvelukseen!

Jalkaväen Aliupseerikurssi 115:n oppilaat, apukouluttajat ja henkilökunta, kiitos!

Kuvat: Aleks Väänänen

Moottorilinja

Saapumiserän 1/15 peruskoulutuskauti oli tulossa päätöksenä. Tämä tarkoitti 27 onnekkaan jääkäriin osalta sitä, että tie vei kohti aliupseerikoulua ja sen ehdottomasti parhaimpia hommia, nimittäin moottorilinjaa. Lähtötilanne oli, että noin 200 hakijan joukosta Sodankylästä valittiin 16 ja Rovaniemeltä 11. Meistä tuli opettaa seuraavat legendaariset moottorialiupseerit.

Moottorilinjan koulutus eroaa muihin AUK:n linjoihin verrattuna melkoisesti. Paljon aikaa vievää ovat ammattipätevyystunnit, jotka täytyi suorittaa tulevilla BECE-kortin omistajilla.

Opintomme keskeinen sisältö koostui kuljettajan tehtävistä,

eri ajoneuvojen tyyppi-koulutuksesta sekä moottorialiupseerille tunnettavista vastuu alueista. Uuden moottorilinjan johtajan myötä saimme myös ruhtinaallisen anostuksen taistelukoulutusta ja sotajohtaja oppia. Linjalla elettiin pienessä murrosvaiheessa jossa palikat olivat vasta hakeutumassa paikalleen.

AUK 1:n aikana vapaa-aika oli rajallista johtuen iltakoulutuksesta sekä C1E ja CE käsittelyharjoituksista. Päivät venyivät helposti pitkiksi, jonka johdosta aamuiset oppitunnit olivat välillä taisteltua väsymystä vastaan. Mielekkäät aiheet ja moottorilinjalle vallinnut hyvä yhteishenki auttoivat kuitenkin jaksamaan.

AUK:n aikana oli useampi mieleenpainuva harjoitus joilla pääsimmekin kokemaan paljon uutta. Harjoituksista ehdottomasti ykkönen oli AUK 2:n aikana ollut ajoleiri Sarriojärvellä. Siellä pääsimme kokeilemaan rajojamme maastokuorma-auton ratissa ja opimme paljon hyödyllisiä oppeja omaa kuljettajan uraamme ja johtaja kautta varten.

AUK ja moottorilinja ovat olleet kokemuksena erittäin hyviä, mutta myös haastavia. Emme tähän kirjoitukseen saa mitenkään mahduttamaan kaikkia parhaimpia hetkiä, mutta voimme luvata meidän otaneen annetusta koulutuksesta kaiken irti.

Puolustusvoimien ehdottamaan eliittiin kuuluva moottorilinja 1/15 on sanonut sanottavansa.

Takarivi vasemmalta: Rautio Matias, Aarnikare Roope, Meskus Antti, Kinnunen Samuli, Huiskonen Tommi, Sirviö Teemu, Porkka Henri, Hilli Matias, Hoisko Harri, Timlin Joonas, Tolkinen Jari ja Tihinen Janne.

Eturivi vasemmalta: Kuoksa Tuukka, Moilanen Markus, Kulkula Ville-Markus, Kinisjärvi Mikko, Palosaari Sami, Anttila Antti, Isoherranen Aleks, Nikkarinen Juho, Karjalainen Sami, Pyrrö Joonas, Tyni Petteri ja Ylimäki Miska.

Edessä: Latomaa Jesse ja Salmu Veli-Matti.

Panssarintorjuntalinja

”Rakkautta ja panssarintorjuntaa”

PST eli panssarintorjuntalinja on pieni mutta vaativa linja, jolta koulutetaan sodanajan joukkoihin sinko- ja ohjusjoukkoja. Linjalla opitaan ampumaan ja käsittelemään useita eri PST- aseita, kuten erilaisia sinkoja, sekä 83m ohjusjärjestelmää. Panssarintorjujan tehtävät ovat vaativia, koska singoilla ja yhden miehen ohjusjärjestelmillä suoritettavat tehtävät tapahtuvat lähellä vihollista, aseiden kantamasta ja painosta johtuen. Vaikka PST on fyysisesti raskas ja sitkeyttä vaativa linja, hyvä yleiskunto ja positiivinen asenne riittävät linjalla pärjäämiseen. Koulutuksen edessä kunto myös varmasti kasvaa ja vaativiin tilanteisiin tottuu.

PST-linja on kooltaan Jääkäriprikaatin pienin, joten jokais-

ta miestä tarvitaan. Tämä kasvat-
taa ryhmän yhteishenkeä ja lin-
jaylpeyttä. Jokaisen onnistuneen
harjoituksen jälkeen kajahtaakin
ilmoille linjalle perinteinen huuto
”Kuka määrää?” - ”PST määrää!”,
jonka jokainen huutaa ylpeydellä.
PST suorittaa tehtävänsä tiiviinä,
järkkymättömänä joukkona, jossa
kukaan ei ole yksin. Jos yksi tais-
telija väsyä vaativan tehtävän sat-
tuessa, auttavat muut ryhmän jä-
senet esimerkiksi kantamalla osan
hänen varusteistaan. PST:llä kave-
ria ei jätetä, vaan tehtävät suori-
taan yhdessä loppuun.

Panssarintorjujan ”leipälaji” on
kaikkien aseiden äiti järkkäläinen
ohjusjärjestelmä 83m. Tuon 110kg
painoisen asean asemaavientiin
vaaditaan 6- henkinen ryhmä, jos-
sa jokainen kantaa rinkassaan n.
30kg painosien ohjusjärjestelmän

osan. Laite kulkee myös ohjuste-
lakuorma- auton alustalla, mutta
1/15 saapumiserällemme koulu-
tettiin rikkakaluston käyttö. Saa-
pumiserämme on harjoitellut ase-
järjestelmän kanssa toimimista
lähes koko AUK:in ajan ja nyt se
liikkuu metsässä sutjakkaasti sekä
talvella suksilla, että kesällä jalkai-
sin. 83m on järjestelmänä erittäin
tarkka ja kun se saa hyvin koulu-
tettuja panssarintorjuja taakseen,
osuu sillä vaivatta lähes 4 kilomet-
rin päässä olevaan maaliin. Olem-
me kulkevat pitkän ja kivisen
tien koulutuksemme eteen, mut-
ta tankat kokemukset ovat palkin-
neet jälkeensä ja muodostaneet
meistä itsevarmoja, pesunkestäviä
panssarintorjuja.

PST- linja on Jääkäriprikaatin
jalokivi, ja sen pienuuden vuoksi
kaikki tuntevat olevansa yhtä suur-
ta perhettä, jossa ketään ei katsel-
la alapäin ja työskentely-ympäris-
tö on rauhallinen. Jos haluat ottaa
palvelusajastasi kaiken irti, on
vain yksi linja joka todella määrää.
Hae PST:lle!

Takarivi vasemmalta: Näsänen Henri, Niemi Heikki, Päivärinta Joonas, Repo Sami, Tolvanen Ville,
Ratinen Juha-Matti, Mattola Samuli, Poikela Roope ja Pelkonen Ville.

Eturivi vasemmalta: Kinnunen Joni, Tyttö Topi, Vesa Henri, Tarvainen Sami, Honkanen Jarmo, Aalto Jere ja
Niemelä Juha.

Kuva: Aleks Väänänen

Sissiradistilinja

Jääkäriprikaatista kerättiin ko-
koon seitsemäntoista miehen
vahvuinen joukko haastatte-
luiden, sekä rytmitajutestin pe-
rusteella jo lähes viisi kuukautta
sitten. Lopputuloksena oli ryhmä
nuoria oppilaita, luonteeltaan hie-
man tavallisesta poikkeavia höl-
möilijöitä ja rämäpäitä, joista kel-
lään ei ollut minkäänlaista käsi-
tystä siitä, millaiseen soppaan oli-
vatkaan pakkinsa sotkeneet. Tor-
nihuhut hälvenivät kuitenkin pian
totuuden tieltä marssien venyessä
päiviksi, yön ja päivän menettäes-
sä merkityksensä tehtävien aika-
na, ja näläntunteen tullessa yhtä
tutuksi kuin rynnäkökivääri.

Sissiradisteina huomasimme
pian, että linjan kunniasmaine
ei ollut tyhjää puhetta, sillä meiltä
todellakin vaaditaan paljon. Luke-
mattomien metsäöiden, sekä pit-
kien siirtymien lisäksi radistin tulee
luonnollisesti hallita antennit, ra-
diokalusto, sekä ajoneuvojen tun-
nistus, puhumattakaan sähköty-
s-koulutuksesta, joka usein venyy

vapaa-ajalle muun opiskelun lisäk-
si. Toisaalta harva linja on yhtä pal-
kitseva: Ei ole nimittäin parempaa
tunnetta kuin noutopisteelle pääsy
kylmän ja nälässä kärsityn selviyty-
misharjoituksen päätteeksi, tai sil-
loin kun viesti menee vihdoon pe-
rille kolmenkymmenen yrityksen
jälkeen. Saamme myös paljon va-
rusmiehille harvinaista vapautta ja
päättösvaltaa, sillä kouluttajat tule-
vat vain harvoin mukaamme tie-
dustelutehtävää suorittamaan.

Kaiken lisäksi ampumaharjoi-
tukset ja taistelukoulutukset tun-
tuvalta kevyeltä retkeilyltä linjan
raskaampien harjoitusten jälkeen.
Koulutuksen vaativuuden vuoksi
usein käykin niin, että radistit
jättävät muun AUK:in jälkeensä
niin hiihtokisoissa, kilpailuissa kuin
marsseillakin. Mutta vaatimatto-
muus ennen kaikkea. Vaikka linja
kouluttaakin pystyvää väkeä, sissi-
radistit mieluummin näyttävät tai-
tonsa kuin puhuvat siitä. Menestys
ei ole kuitenkaan yksin meidän an-
siotamme, sillä suurin kiitos kuu-
luu kouluttajille, jotka edustavat
ehdottomasti prikaatin parhaim-
mistoa.

Puoli vuotta kestäneen yhteis-
sen seikkailun jälkeen on helppo
todeta, että meidän radistien ar-
ki koostuu loppujen lopuksi yk-
sinkertaisista asioista. Esimerkiksi
siitä kun sukset uppoavat polvea
myöten hankeen, kun valvotun
yön jälkeen edessä on vielä 20 ki-
lometriä matkaa, radiorinkan pai-
naessa aamujakin enemmän. Työ-
tä kyllä riittää. Mutta vaaditaanko
tähän kaikkeen supersotilaita, tosi-
elämän Ramboa tai valkokankaan
sissisankareita? Ei vaadita. Sissi-
radistijoukkue koostuu miehistä
joiden pää pysyy hartioilla silloin-
kin kun keho jää jälkeen, ja heil-
tä löytyy tahtoa mennä eteenpäin
toisten luovuttaessa. Tähän tosin
vaikuttaa varmasti vaikeuksien lu-
jittama ryhmähenki, joka ajaa yksi-
löt parhaisiin suorituksiinsa silloin-
kin, kun tuntuu että rinka ei enää
nouse lepopaikalta selkään. (Täl-
laiset tilanteet sisältävät kuitenkin
väistämättä runsaan määrän kiro-
sanoja sekä eriäviä mielipiteitä.)

Se on kuitenkin totta, että mi-
kään matka ei ole meille liian pit-
kä, eikä mikään nälkä sellainen et-
tei vielä yhtä päivää pärjäisi. Ryh-
mänä selviämme mistä tahansa,
sillä ennen kaikkea sissiradisti tar-
koittaa tahdonvoimaa.

Takarivi vasemmalta: Lindberg Sampo, Mansikkasalo Vesa, Kälkäinen Joel, Heikkinen Joonas ja Vappula Jonne.
Eturivi vasemmalta: Kanniainen Walter, Arhippainen Janne, Kurkela Markus, Korkeakangas Ilkka ja Oikarinen Sami.

Kuva: Aleks Väänänen

Tiedustelulinja

P-kauden jälkeen meitä odottivat uudet haasteet AUK:sa tiedustelulinjalla. Uurasuksen palkkana oli legendaarinen sissihavu. Tiedustelulinjan ensimmäinen tulikaste oli SERE B kurssi, joka tunnetaan muualla prikaatissa vain hämärästi. Vain sen käyneet tietävät sen todellisen luonteen, muut jäävät vain arvailemaan.

SERE kurssin jälkeen ohjelmasa oli lisää maastoharjoituksia, jotka eivät enää tuon tulikasteen jälkeen tuntuneet pahalta. Harjoitusten vastapainona oli opiskelu oppitunneilla. Erilaisten "keksintöjen" kuten panssarivaunujen tunnistaminen oli teoriakokeen pääaiheita. Tutuksi tuli niin ikään radio, kuin siihen liitettävä Mati, jol-

la lähtee kätevästi niin "LILA" tiedot, kuin tulikomennotkin. Talvela liikkuminen tuli hyvinkin tutuksi. Täysin vaaratonta hiihtäminen ei kuitenkaan ollut "nollat taulussa". Pari soturia oli vuoroin fysioterapeutin hoteissa suksilla törmäilyn seurauksena.

Yhteisten kokemusten kautta muotoutui kurssimme oma henki ja huumori. Tämän porukan kanssa selviytyy niistä ankeimmistakin aamuista. Huumoria pitivät yllä etenkin linjan kuskit, joiden oli miltei mahdotonta ymmärtää suksin tapahtuvaa siirtymistä. Aselajiharjoituksessa hekin pääsivät näkemään tutun ajoneuvon, tela-ajoneuvon erilaisesta vinkkelistä, kun piilottelimme suksin liikkuen sen valonheittämiä tiedustelutehtäväl-

lä. Vaikkakin kuskimme palvelivat "vain" puoli vuotta täytyy olla tyytyväinen, että kyytiä ei koskaan tarvinnut arvuutella vaan tela kulki moitteettomasti. Heikkalan kuittailua aamujen määrästä vain joutui monesti kuuntelemaan. Siihenkin on helppo suhtautua huumorilla. jatkamme uurastusta johtajakaudella tietäen, että olemme sen jälkeen muutaman kokemuksen rikkaampia.

Kaikkiaan aliupseerikurssi on ollut haastava mutta mielenkiintoinen ja antoisa, eikä kukaan meistä vaihtaisi tiedustelulinjaa mihinkään muuhun. Sen verran on meissä kasvanut aselajilypeyttä näiden kuukausien aikana. Niin tänä näin, tämän porukan kanssa ei tule tylsää oltiin sitten kasarmilla tai maastossa.

Takarivi vasemmalta: Hämälä Aleks, Salo Ville, Syrjälä Olli, Alajärvi Aleks, Liusvaara Janne, Hosio Tatu, Huttunen Vera ja Kuosmanen Artturi.
Eturivi vasemmalta: Aman Tommi, Niinimaa Juho-Kusti, Hurtig Olaus, Julkunen Teemu, Supperi Mika, Heikkala Jimi ja Holopainen Antti.

Tuliasemalinja

Aliupseerikurssin alussa tuliasemalinjalle halunneet eivät tienneet minkälainen koulutus heitä odotti. Jo ensimmäisten viikkojen aikana selvisi vaativa teoria opiskelu ja mielenkiintoinen käytännön harjoittelu. Piirut metrit ja sekunnit tulivat tutuksi, tasotyöt tuottivat vaikeuksia korjausten ja laskujen merkeissä.

Teoria opiskelun ohessa opetelimme myös heitinmiehen silmäterää, eli 81mm kevyttä heitintä. Ensimmäisten harjoitusten aikana opimme lapiokuvaan heittimen tuliaseman metriseen hankeen. Kurssin edetessä opitut asiat alkoivat sujua paremmin ja paremmin.

Takarivi vasemmalta: Ranttila Miikka, Kamula Vesa, Ajanki Jesse, Koivula Toni, Anthoni Eelis, Suhonen Jani, Kämäräinen Jere, Blomstedt Santeri, Mikael ja Lappeteläinen Tatu.
Eturivi vasemmalta: Kangas Tomi, Palokangas Joni, Sutinen Petri, Tikkala Esa, Ahola Jesse ja Mustonen Henri.

Tulenjohtolinja

Takarivi vasemmalta: Kankaanpää Ville, Hanhisuanto Teemu, Kärkkäinen Henry, Kivelä Akseli, Soppela Aleks, Nivakoski Anssi.

Eturivi vasemmalta: Nissilä, Nivala Joni, Kaarela Juho, Rauhala Timo ja Pesonen Markus.

Kuvat: Aleks Väinänen

Kevään edetessä linja jakautui kahteen osaan, niihin jotka lähtivät reserviupseerikurssille Haminaan ja niihin jotka jäivät AUK2:lle.

Aluksi oli vaikeampaa, kun kurssi jäi ilman tarmokkaita RUK:laisia.

Linja pieni, mutta parin viikon jälkeen heitin ei enää painanut niin paljon.

Säiden lämmitessä ja lumen sulaessa alkoi myös AUK2 kurssin joukkuehenki heräillä. Ryhmätaito kilpailu vahvisti jo valmiiksi tiivistä joukkuehenkeä, yhden väsyessä toverit kannustivat jatkamaan.

Heitinmiehen arkikin alkoi hahmottua jo paremmin. Asemaan ajot ja asemasta lähdöt sekä viesti- ja mittauskoulutus tulivat tutuksi. Oman osansa toi sääolosuhte-

den vaihtelu rankasta sateesta aurinkopaisteeseen.

Erikoistumisjakson aikana, kun alikersantit ja kokelaat siirtyivät sivummalle ja antoivat vastuun oppilaille, oli aluksi vaikeaa. Alun harjoituksesta ja epävarmuudesta huolimatta tuliasemalinjan oppilaat alkoivat jo osata heitinryhmän johtajan tehtäviä.

Kurssin lopuksi oli pitkiä maastoharjoituksia. Näiden harjoitusten parasta antia olivat kovapanosammunnat ja toimiminen heitinryhmän eri tehtävissä. Harjoitukset olisivat olleet raskaampia ilman hyvää ryhmähenkeä.

Tätä kirjoitettaessa on edessä vielä Wihuri 15 harjoitus. Odotamme mielenkiinnolla mitä uutta on edessä.

"Heitinmies ei hellitä" on osoittautunut osuvaksi sanonnaksi oppilaiden keskuudessa.

Jääkäri linja

Peruskoulutuskauden jälkeen jääkäri linjalle saapui 48 uutta aliupseerioppilasta. Ryhmähenki oli jo alusta lähtien hyvä. Heti kurssin alussa alkaneet aamureippailut ja niiden pituus antoi esimakua kurssin fyysisestä puolesta.

Aliupseerikurssi alkoi yhtenäiskoulutusviikolla josta mieluisimpänä jäi mieleen rakennetulla-alueella liikkuharjoitus Sodankylän keskustassa. Yhtenäiskoulutuksen

jälkeen pääsimme tutustumaan jääkäri linjan kalustoon. Saimme koulutusta muun muassa pkm-konekivääriin, ilmatorjuntakonekivääriin ja erilaisiin rynnäkkökivääriin optiikoihin. Pian sen jälkeen pääsimmekin jo ampumaan ensimmäiset kovapanos ammunnat pkm:llä sekä pääsimme kokeilemaan optisia tähtäimiä ampumaradalla.

Kun olimme tutustuneet kalustoomme, aloitimme taisteluharjoitukset joissa pääsimme harjoittelemaan johtamista monipuolisesti muun muassa irtautumisen, etenemismuotojen, väijytyksen ja suksilla syöksymisen kautta. Taistelukoulutuksen lomassa juoksimme myös ensimmäisen pikamarssimme jossa saimme näyttää fyysisen kuntomme ja kestävyttemme. Tämä oli hyvää harjoitusta tulevaa leiriämme varten jossa toteutimme oppiamme asioita laajemmin. Viimeisenä leiriaamuna tullessa hyökkäyksessä telakuorma-automme tuhoutuivat ja jouduimme irtautumaan hiihtäen kasarmille. Kun olimme hiihtäneet n. 7km jat-

koimme irtautumista 6km pikamarsilla. Kasarmille päästyämme olimme väsyneitä mutta ylpeitä itsestämme. Harjoituksen päätteeksi saimme linjamerkit lomatakiemme hihoihin.

Kohta vuorossa olikin ensimmäinen ampumaleiri jossa ammuimme hyökkäys sekä puolustussammunnat kovapanoksilla. Illan tullessa ammuimme vielä puolustus ammunnat pimeällä. Seuraava harjoitus leirillä oli vihollisen viestiaseman valtaaminen jonka toteutimme ryhmän vahvuudella. Pääsimme ampumaan kertasingoilta harjoitusraketteja, vyörytimme taisteluhautoja sekä tietysti käytimme omia ryhmäkohtaisia ase-

tamme. AUK1 alkoi olla ohitse ja osa siirtyi RUK:kiin.

Nyt pienentyneellä porukallamme jatkoimme AUK2 harjoituksissa. Edessä oli viisi päivää kestävä aselajiharjoitus jossa olimme hyökkäävä osapuoli. Pyrkimyksenä oli päästä niin lähelle oikeaa taistelua kuin rauhan aikana on mahdollista ja yöt vartiossa. Unta tuli kaikille vähän ja vihollistilanteet tulivat aina yllätyksenä. Valtasimme Akkalan selän ja seuraavana aamuuna oli tehtävänä ryhmittä puolustamaan valtaamaamme paikkaa. Saimme odottaa tulevaa hyökkäystä melko kauan, lopulta vihollisen epäsuora tuli alkoi ja taiste-

lu käynnistyi. Taistelun päätteeksi vihollinen pakotti meidät irtautumaan. Seuraavana päivänä kävimme vielä samalla alueella taistelun. Saimme tuotettua viholliselle tappiot jonka jälkeen irtauduimme tekoille ja kasarmille. Seuraava iso harjoitus oli AUK2 ampumaleiri. Monipuolisessa harjoituksessa pääsimme räjäyttämään kovia miinoja, räjäytimme muun muassa kovan telamiinan, viuhkapanoksen ja putkiraivaimen. Eloa taisteluun loi sen pitkä kesto, näyttävä tulenkuvaukset ja nopeatempoisuus. Koko harjoitus lähti käyntiin hyvässä fiilikissä ja tunnelma oli kaikilla korkealla.

Odotamme innolla tulevaa Wihuri harjoitusta johon osallistuu kaikista Suomen varuskunnista varusmiehiä. Johtajina olemme kehittyneet valtavasti kun vertaa tilanteeseen p- kauden lopulta. Tästä haluamme kiittää kouluttajiamme ja apukouluttajiamme jotka onnistuivat motivoimaan meitä suoriutumaan parhaamme mukaan vaikeissakin tilanteissa.

Takarivi vasemmalta: Seppä Kalle, Härmä Janne, Hautala Riku, Nikkilä Jani, Hettula Ville, Hiltunen Niko, Takalo Jeremy, Nikupeteri Aripekka ja Parkkinen Joonas

Eturivi vasemmalta: Lackman Toni, Pääskynen Heikki, Karjalainen Ari, Harju Sauli, Tammela Vili, Lantto Juho, Mattila Emilia, Järviotalo Samu ja Korpi Joonas.

Edessä: Kruglov Nikita.

Kuva: Aleks Väänänen

AUK 1/15

Rovaniemi

Johtokeskuslinjan priimus Otso Ilmari Alenius
Tykkilinjan priimus Tuomas Miikael Viirelä
Sotilaspoliisilinjan priimus Lauri Leonard Typpö

AUK 1/15

Kapteeni Ilkka Oikarinen

Kurssin johtajan tervehdys!

Ryhmänjohtajat! Aliupseerikurssinne oli uudessa Jääkäriprikaatin organisaatiossa sarjassaan ensimmäinen. Kursiosasto oli osa Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston ilmatorjuntapatteria. Teille annettiin koulutusta kolmella eri linjalla - sotilaspoliisi-, johtokeskus- ja tykkilinjalla.

Aliupseerikurssin ensimmäinen jakso antoi perusteita johtamiselle sekä kouluttamiselle niin teorian kuin käytännön harjoittelun eri muodoissa. Kurssin toinen jakso rakentui pääosin linjakohtaisen koulutuksen varaan. Alussa sain nähdä ilokseni kovaa kilpailua reserviupseerikurssin oppilaspaikoista ja sen, että kaikilla oppilailta oli asenne kohdallaan kehittyäkseen hyväksi johtajaksi.

Seurasin aktiivisesti teidän kehittymistä ryhmäjohtajiksi niin linjakohtaisissa kokeissa kuin käytännön harjoitteissa. Viimeistään aliupseerikurssin viimeinen harjoitus antoi minulle kuvan siitä, että tarvittavat eväät johtajana kehittymiseen on annettu ja teillä jokaisella on hyvät edellytykset kehittyä ammattitaitoisiksi sekä esimerkiksi johtajiksi.

Ryhmähengen merkitystä ei voi korostaa koskaan liikaa. Aliupseerikurssinne sisäinen henki oli mielestäni alusta loppuun asti erittäin hyvä. Etenkin eriytyvän koulutuksen aikana ryhmähenki kehittyi sille tasolle, joka teidän ryhmänjohtajina tulisi saavuttaa myös oman sodan ajan ryhmän sisällä. Ryhmähenki ei kehity itsestään, sen eteen tulee tehdä paljon töitä. Oma esimerkki, vastuun kantami-

nen annetuista tehtävistä ja alaisista huolehtiminen toimivat hyvänä lähtökohtana. Alaisten arvostus syntyy tekojen kautta.

”WIHURI”-harjoitus Pohjois-Karjalan sydänmailla opetti varmasti jokaiselle sen, että kaikkia ryhmän jäseniä tarvitaan ja hyvän ryhmähengen merkitys tehtävien toteuttamiseen on ensiarvoisen tärkeää. Harjoituksen kantavana ajatukseksi oli yhdessä tekemisen meininki, kaveria ei jätetty tiukimmissakaan tilanteissa. Suomalainen sanonta ”Auta miestä mäessä, älä sen alla” on hyvä muistaa jatkossakin.

Jokainen teistä on vannonut sotilasvalan tai -vakuutuksen, jonka sisällöstä haluan nostaa esiin seuraavan osion: ”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä.” Toimikaa tehtävissänne lupauksenne mukaisesti.

Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnroothia lainaten ”Suomalaisia sotilaita johdetaan edestä”. Omalla esimerkillä kannustaminen on kaiken toiminnan lähtökohta. Sotilaita johdetaan ammattitaidolla ja suurella sydämellä.

Johtajaksi kehittyminen on koko elämän mittainen prosessi. Johtajaksi ei synnytä - johtajaksi kasvetaan. Kasvu rakentuu puolustusvoimien syväjohtamisen mallin mukaisesti jatkuvaan johtamiskäyttämisen arviointiin ja sen

kehittämiseen. Mallin mukainen kattava palaute mahdollistaa johtajana kehittymisen, mikäli oma tahtotila ja palautteeseen suhtautuminen ovat kohdallaan. Taito johtaa itseään luo perustan ulkoiselle toiminnalle. Esimerkkinä voidaan mainita toimintakyvyn säilyttäminen taistelulentäällä. Ensin on opittava pitämään huolta itsestään jonka jälkeen on edellytykset turvata myös ryhmän toimintakyky.

Haluan kiittää ammattitaitoisia ja esimerkilliä kannustavia aliupseerikurssin kouluttajia tehdystä työstä kurssin eteen. Tuoreille ryhmänjohtajille toivotan onnea ja menestystä haastavassa ja antoisassa tehtävässä. Muistakaa, että annettu tehtävä ja johtamisen päämäärä on oltava aina kirkkaana mielessä!

Tykkilinja

23 ITK 95, 23 ITK 61:n päivitetty versio, jonka käyttöä aliupseerikurssin tykkilinja harjoittelee. Tunnetaan myös lempinimellä "Sergei." Uudistetussa versiossa on vanhaan verrattuna huomattavia parannuksia, muun muassa lämpökamera, laseretäisyysmittari ja tietokone joka laskee ennakon automaattisesti. Lisäpainoa tulee mukavat kolmesataa kiloa.

Aliupseerikurssi alkoi yleisellä johtajakoulutuksella, jolloin kaikkien linjojen oppilaat kokoontuivat luokkaan enemmän tai vähemmän kiinnostaville oppitunneille. Tunneilla käsiteltiin johtajana olemista, millainen on hyvä käsky ja opastettiin kuinka vältetään ja ennaltaehkäistään simputusta ja kiusaamista. Linjakohtaisen koulutuksen alettua oppitunnit vähentyivät ja linjat keskittyivät oman kalustonsa ja tehtävänsä opiskeluun. Sulkeisia pidetään edelleen. Erona P-kauden sulkeisiin on se, että nyt

alikersanttien sijaan oppilaat ärjivät vuorotellen toisilleen ja harjoittelevat käskynantoa. Käskyt muistetaan helposti, kun ne on jo P-kaudella painunut kirkkaana mieleen.

Tykkilinjan arki kuluu leppoisasti kalustovarastohallilla oppilaiden harjoittelussa tykin käsittelyä ja huoltoa. Aina silloin tällöin harjoitellaan aseiden purkua. Silloin n. 50 kiloa painava ase nostetaan irti tykistä ja kun se on saatu ängettyä pöydälle, se hajotetaan parhaimmillaan yli kahteenkymmeneen osaan. Pienen alkukankeuden ja useamman toiston jälkeen aseiden purku sujuu kaikilta moitteettomasti. Kun aseita on pirstotettu kyllästymiseen asti, vaihdetaan välillä aihetta ja harjoitellaan tykin lataamista ja patruunoiden poistoa sekä putkien vaihtoa. Jokainen tehtävä on oma pieni rituaali, jossa jokainen kohta suoritetaan aina samassa järjestyksessä. Jokainen "rituaali" päättyy äänekkää-

seen kajautukseen, kuten: "Vasen ladattu!" tai "Oikealta patruunat poistettu!"

Joskus harjoitellaan isommissa mittakaavassa ja kannetaan tykki, maalinosoitin ja tulenjohtoräkki kaikkine kalustoineen pihalle, kytketään ne kaapeliviidakkoon ja harjoitellaan kaikkien kolme laitteen yhteistoimintaa. Maalinosoitin ottaa maalin piikille, joka välittyy tykille samalla kun tulenjohtopaikalta johdetaan tilannetta. Tykille on olemassa myös näppärä simulaattori, jonka avulla voidaan sisätiloissa harjoitella suuntaamista, etäisyyden mittaamista ja ampuamista. Simulaattori meni tosin huoltoon teknisen vian vuoksi ja korjaamisessa menee aikansa. Simulaatiota lähemmäs tositalannetta ei oikein pääse menemättä metsään tähtäämään oikeita koneita.

Harjoitukset. Jokaisen oppilaan ilo ja riemu. Nostetaan tykki auton lavalle ja otetaan kuorma-au-

tollinen tavaraa mukaan ja ajetaan metsään, jos mahdollista niin metsän yläpuolelle. Hyvä paikka tykille on aukio mahdollisimman korkealla ja jossa on vähän katveja. Tykkilinjan harjoitukset on ollut suurimmaksi osaksi talvelle ja keväällä, kun maassa oli vielä lunta. On ollut hauska katsoa kun joku oppilaat on kantanut yksin tai pareittain jotain enemmän tai vähemmän raskasta kalustoa tulenjohtopaikalle, joka on tien reunasta viisikymmentä metriä umpihankeen ja uponnut kaulaa myöten lumeen. Hauskuus loppuu siihen, kun on itse hangessa turvallaan.

Aukeasta paikasta johtuen tykin läheisyydessä käy yleensä kova tuuli. Tykin puikoissa istuvan mielessä pyöriikin lämmin kasarmi, tai lämmin teltta, tai että edes aurinko joka alkaisi paistaa. Tulenjohtopoterossa tuulee yleensä vähemmän koska se on kaivettu maahan ja sen suojana on naamioverkko. Harjoituksissa ollaankin sään armoilla. Keväällä sataa, kesällä sataa, syksyllä sataa ja talvella on kylmä. Tämä on kuitenkin vain pukeutumiskysymys, eikä pieni märkyys päivän päätteeksi haittaa kun pääsee lämpimään telttaan kuivattelemaan loppuyöksi. Tai oman vartiovuoron alkuun.

Vasemmalta Mauno Konu, Juho Stepanoff, Janne Körkkö, Joni Rantamäki, Niki Metsävainio, Risto-Matti Maununmäki, Janne Tervonen ja Tuomas Viirelä.

Kuvat: Tuomas Puhakka

Sotilaspoliisinlinja

Sotilaspoliisi, koulutukseltaan monipuolisin, oli jo peruskoulutuskaudella monen varusmiehen huulilla. Erityisesti meidän. Valintakokeissa karsiutui moni halukas sotilaspoliisi puolelta ja jo kahden viikon kuluttua aloitettiin valikoimaan sopivat henkilöt aliupseerikurssille. Heti alkuun saatiin hyvä ryhmä kokoon tänne Rovaniemelle Sodankylästä, Rovaniemeltä sekä Kajaanista.

Koulutus täällä Rovaniemellä alkoi saman tien monipuolisilla harjoitteilla. Fyysinen koulutus sekä tietotaitojen ja osaamisen harjoittelu alkoi saman tien. Monipuolisesti olemme jokaista osa-alueelta harjoitelleet tasapuolisesti. Välillä on ollut tosi vaativaa ja raskasta, mutta palkitsevaa. Aselajin eri toimintatapoja olemme harjoitelleet aktiivisesti melkein joka viikko. Taisteluharjoituksissa olemme suorittaneet erinäisiä sotilaspoliisin toimintatapoja perusteellisesti kuten : Rakennuksen haltuunottoa, kulunvalvontapaikan perustamista, turvatarkastuksia ja yk-

sittäisen sotilaan tehtävää erinäisissä tilanteissa. Asearsenaali on erittäin laaja ja jokaisen taistelijan pitää osata käsitellä kyseisiä aseita taistelutilanteissa, kuin myös itse koulutuksissa. Sotilaspoliisilta vaaditaan toimintakyvyn herkeämätöntä lopahtamista harjoitustilanteissa, joten ylervalmius on tullut monelle kurssilaiselle erittäin tuntuksi. Johtajaitoja olemme harjoitelleet erinäisissä rastikoulutuksissa sekä koetilanteissa, jossa testataan onko oppi mennyt perille. Pidämme toisillemme välillä erilaisia rastikoulutuksia sotilaspoliisin toimintatavoista, joissa testataan meidän omaa osaamista ja myös osaamista toimia varusmiesjohtajana. Vertaisjohtajana meillä toimii kukin vuorollaan oppilaskersantti tai oppilasvääpelinä, joka toimii mielestämme hyvänä opetuskäytäntönä.

Odotuksemme kurssia kohtaan olivat huipussaan, koska kukaan ei tiennyt tarkkaan, millainen kurssi on tulossa. Vaativuus yllätti ja monipuolisuus oli positiivinen. Ryhmä

on ollut aivan mahtava ja kaikki ovat tulleet hyvin toimeen keskenään. Huumoria riittää, mutta liiallisesta huumorista olemme saaneet nauttia KV: kentän kiertämisellä. Rukkiin lähti nyt 8 henkilön valiojoukko, joita jäämme kaipaamaan kurssitovereina ja myös hyvinä ystävinä. Kurssilta olemme saaneet paljon hyviä tovereita palvelukseen ja varmasti palveluksen jälkeiseen elämään. Santsarit ovat olleet tiukkoja varustuksen, yleisen kurin ja käyttäytymisen suhteen. Jos asiat eivät ole sujuneet on käsky "taaaaksee.. POISTU!" kajahtanut ilmoille, mutta tätä käskyä on enää harvemmin kuultu, koska olemme ottaneet opiksemme ja se on hyvä asia.

Johtajakautta odotamme enemmän kuin reserviin pääsyä, koska silloin pääsemme oikeasti harjoittamaan johtamistaitoja ja näyttämään mitä olemme oppineet täällä Rovaniemellä. Johtajakaudella tulemme toimimaan meidän tulevan sodanajanjoukon apukouluttajina ja tulevien alokkaiden kou-

luttajina. Jokainen oppii erilaisiksi johtajaksi ja toivottavasti yrittää parastaan. Tuleville sotilaspoliisiksi haluaville haluamme sanoa, että tämä on monipuolinen, kiinnostava, yllätyksiä ja kokemuksia täynnä oleva aselaji, johon kannattaa ilman muuta pyrkiä. Tästä aselajista on helppo harjaantua erilaisiin työtehtäviin kuten : rauhanturvaaja, poliisi, vartija ja järjestyksen valvojaksi.

Kuvat: Tuomas Puhakka

Yläriivi vasemmalta: Tomi Kyllönen, Matti Yli-Jaskari, Sami Kiljunen, Rasmus Joamets, Joel Ylikulju, Ilari Hassinen, Ari Välimäki, Pekka Holappa, Lari Mäkelä, Johannes Korkatti, Valtteri Henttonen, Roni Savolainen, Joonas Lauhikari, Sakari Tyni ja Ismo Hynynen
Alarivi vasemmalta: Kers Oskari Autti, Kers Jake Tiilikainen, Pinja Väänänen, Anna Rekonen, Oskari Koskinen, Lauri Typpö, Joonas Tarvainen, Samu Paulin ja Kok Heikki Nyman

Johtokeskuslinja

"...aliupseerikurssille, JOKE-linja, palvelusaika 347 vuorokautta." Harva halusi kuulla nuo sanat omalla kohdallaan kuudessa rivissä seisossa, varsinkaan loppuosan. Itse olin kuitenkin niihin hyvin tyytyväinen. Samoin vaikutti olevan suurin osa muistakin jonka kohdalle ne osuivat. Olihan kyseessä auki paras linja, ainakin ennakkomielikuvieni mukaan.

Monen mielestä saattaa kuulostaa houkuttelevammalta koota ja purkaa tykkiä tai seistä vartiossa kulunvalvontapaikalla, mutta itse ainakin halusin toimia ilmatorjunnan johto-organisaatiossa, kuulostaahan se vähintäänkin paljon mielekkäämmältä. Pian tuli selväksi, että JOKE-linjalla on kolme erikoistumisalaa: tutka, kontti ja ne jotka halusivat olla kontissa tai tutkassa. Silti kelojen vetely ja LÄPI-paikan pystyttäminen on tullut tutuksi JOKE-miesten perusomana. Mutta on tutuksi tullut myös lähes täydet yöunet ja kahvi toisin kuin millään muulla linjal-

la, joten valittamista ei löydy tästäkään.

AUK1 keskittyi juuri viestintään. parikaapeliin lisäksi opetuksen keskiössä olivat radio LV241 puhelimet P78 ja P90, voimakone ja tuliasemapäätte TASP. Samoin runsaasti harjoitusta tuli kontin asemaan ajoon. Erityisesti ensimmäisen ITTST-leirin jälkeen asemaan ajosta tuntui olevan jo liikaakin kokemusta, sillä koko leiri keskittyi siihen. Tutkamiehille kokemus sen sijaan oli täysin erilainen sillä he tekivät kolmannelta viikosta asti omia hommiaan, JOKE:n parhaita hommia jos heiltä kysyy. Kahvinkeitin ja släbärit osana leirivarustusta kuvaa hyvin miten ylitypääsemättömän raskaita leiripäivät olivat.

AUK2:lla meno muuttui muillekin täysin toisenlaiseksi. Koulutuksessa keskityttiin paljon enemmän niihin kiinnostaviin asioihin eli ilmatorjunnan johtoon, ainakin leireillä. ITTST2-leirin jälkeen useimmat olivat samaa mieltä siitä että

se oli intin mukavin leiri. Toistaiseksi. Lohtajan leiri sisälsi konttiryhmälle viisi päivää intensiivistä koulutusta TST- ja Valvonnanjohtoon. Leirin jälkeen on entistäkin selvempää, että aukiin kiinnostavimmat hommat löytyvät juuri JOKE:sta

JOKE-linjan arkea kuvaa hyvin se, että kurssin aikana rynkkyä on tarvittu johonkin yhteensä kahdella leirillä ja kahdessa ampumakoulutuksessa ja Lohtajallakin taisteluvälinevarustus oli päällä vain matkalla teltasta konttiin ja takaisin. Mutta JOKE-miehen tärkein taisteluväline ei olekaan rynkky, sirpa ja tetsari vaan ITTH, ITJ tai TASP, tai kenties telttapatja makuupussi ja kahvinkeitin...

Oikeastaan voisi sanoa että aukiin parhaat 5 päivää olivat juuri Lohtajan leirillä, mutta ei niinkään sen vuoksi että siellä olisi ollut niin kevyttä, vaan koska siellä sai oikeasti kokemusta tulevista SA-tehtävistä: intin parhaista hommista. Ainakin JOKE-miesten mielestä.

Kuvat: Tuomas Puhakka

Yläriivi vasemmalta: Anton Heikka, Eetu Pääkkölä, Teemu Risto, Jani Haapaniemi, Ville Pyhäjärvi, Alekski Alajääskö, Janne-Matti Hämeenniemi, Mikko Ruuskanen, Juhan Jämsä, Paavo Heikkilä ja Joonas Takalo
Alarivi vasemmalta: Otso Alenius, Ville-Pekka Vihma, Joni Järleström, Tomi Savilampi ja Akseli Posio

Lapin tähtikunta

Sodankylä Lapin tähtikunta

Jääkäriprikaatin tapahtumia

TAPAHTUMA

AIKA

PAIKKA

Kotiuttaminen ja palvelukseen astuminen

Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet 16.9.2015
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet 17.12.2015

Sodankylä ja Rovaniemi
Sodankylä ja Rovaniemi

Juhlatilaisuuksia

Kenttäiltahartaus 3.9.2015
Kotiuttamisjuhla 15.9.2015
Kotiuttamisjuhla 16.12.2015
Jääkäriprikaatin vuosipäivä 1.10.2015
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston perinnepäivä 27.11.2015

Sodankylä
Sodankylä
Sodankylä
Sodankylä
Rovaniemi

Urheilua

Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu 27.8.2015
Jääkäriprikaatin partiosuunnistus 3.-4.9.2015
Jääkäriprikaatin liikuntapäivä 28.10.2015

Sodankylä
Sodankylä
Sodankylä ja Rovaniemi

Harjoituksia

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston ampumarjoitus 9.-15.8.2015
Lapin jääkäripataljoonan peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 10.-20.8.2015
Paikallispuolustusharjoitus Pohjoinen 7.-11.9.2015
Lapin jääkäripataljoonan erikoiskurssien ammunnat 14.-18.9.2015
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus 28.9.-2.10.2015
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus 6.-8.10.2015
Lapin jääkäripataljoonan ryhmäammunnat 5.-18.10.2015
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus 19.-23.10.2015
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus 26.-29.10.2015
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston ampumarjoitus 1.-6.11.2015
Lapin jääkäripataljoonan jääkärikilpailu 3.-4.11.2015
Aselajiharjoitus 9.-13.11.2015
Ilmatorjuntaharjoitus 17.-26.11.2015
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus 23.-27.11.2015
Alueellinen taisteluharjoitus 30.11.-4.12.2015
Ilmavoimien päättöharjoitus 6.-11.12.2015
Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnat 7.-12.12.2015

Sarriöjärvi
Kyläjärvi
Rovajärvi
Kyläjärvi
Rovaniemi
Sarriöjärvi
Rovaniemi, Rovajärvi
Kyläjärvi
Rovajärvi
Sodankylä
Vuosanka
Lohtaja
Kyläjärvi
Rovajärvi
Sarriöjärvi

Sodankylä on lähes 9 000 asukkaan vilkas, viihtyisä ja kehittyvä kuntakeskus - Lapin tähtikunta. Meillä pääset nauttimaan kauniista luonnosta ja kaupunkitasoisista palveluista. Virkeä kyläkuva ja kansainvälistyvä tunnelma houkuttelevat ihmisiä tänne ympäri maailman. Mielenkiintoisten työmahdollisuuksien lisäksi Sodankylästä löydät monenlaisia aktiviteetteja myös vapaa-ajallesi.

Tulevia tapahtumia 2015

LuostoClassic 6. - 9.8.

Porttipahtauistelu 29.8.

Luoston ruskakarnevaalit 5.9.

Järjestömarkkinat Kitisenrannalla 12.9.

*Kunnan tapahtumakalenterista löydät viimeisimmät tiedot tulevista tapahtumista:
www.sodankyla.fi/tapahtumat*

Käyntikohteita Sodankylässä

Museo-Galleria Alariesto

Sodankylän kotiseutumuseo

Tankavaaran Kultakylä ja Kultamuseo

Urho Kekkosen kansallispuisto

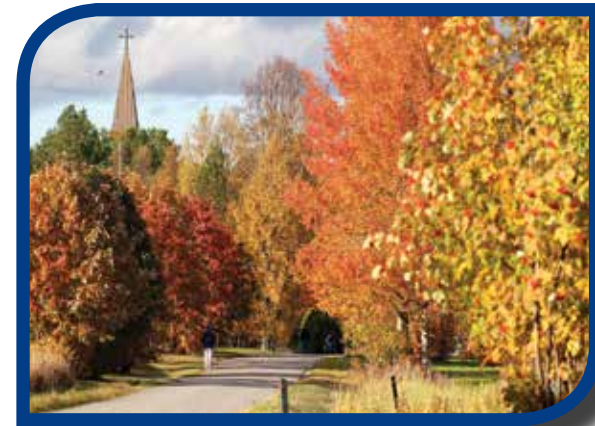
Pyhä-Luoston kansallispuisto

*Matkailuneuvonnan nettisivuilta löydät lisätietoa paikallisista käyntikohteista:
www.visitsodankyla.fi*

Tervetuloa viihtymään!

Lue lisää:
www.sodankyla.fi
www.visitsodankyla.fi

Löydät meidät myös Facebookista:
www.facebook.com/sodankylankunta
www.facebook.com/visitsodankyla

SU 23.8. klo 14.00

Rovaniemi, Koskipuisto

Lapin sotilassoittokunnan
big band

Varusmiessoittokunnan
showband | **SAMI SAARI**, laulu

Puolustusvoimat | miljazz.fi

VAPAA
PÄÄSY!